Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B **DIRECTIVA (UE) 2018/1972 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 11 decembrie 2018

de instituire a Codului european al comunicaţiilor electronice

(reformare)

(Text cu relevanţă pentru SEE)

(JO L 321, 17.12.2018, p. 36)

rectificată prin:

►C1 Rectificare, JO L 334, 27.12.2019, p. 164 (2018/1972)
►C2 Rectificare, JO L 419, 11.12.2020, p. 36 (2018/1972)

▼B

DIRECTIVA (UE) 2018/1972 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 11 decembrie 2018

de instituire a Codului european al comunicaţiilor electronice

(reformare)

(Text cu relevanţă pentru SEE)

PARTEA I

CADRU (NORME GENERALE PRIVIND ORGANIZAREA SECTORULUI)

TITLUL I

DOMENIU DE APLICARE, SCOP ȘI OBIECTIVE, DEFINIȚII

CAPITOLUL I

Obiect, scop și definiţii

Articolul 1

Obiect, domeniu de aplicare și scop

(1) Prezenta directivă stabilește un cadru armonizat pentru reglementarea reţelelor de comunicaţii electronice, a serviciilor de comunicaţii electronice, a facilităţilor asociate și a serviciilor asociate, precum și a anumitor aspecte privind echipamentele terminale. Directiva stabilește sarcinile care revin autorităţilor naţionale de reglementare și, după caz, altor autorităţi competente și instituie o serie de proceduri care să asigure aplicarea armonizată a cadrului de reglementare în întreaga Uniune.

(2) Scopul prezentei directive îl constituie:

(a) realizarea pieţei interne în domeniul reţelelor și serviciilor de comunicaţii electronice care să aibă ca rezultat instalarea și adoptarea reţelelor de foarte mare capacitate, o concurenţă durabilă, interoperabilitatea serviciilor de comunicaţii electronice, accesibilitatea și securitatea reţelelor și a serviciilor, precum și beneficii pentru utilizatorii finali; și

(b) garantarea furnizării în întreaga Uniune a unor servicii destinate publicului, de bună calitate și la preţuri accesibile, printr-o concurenţă efectivă și prin posibilităţi de alegere efective, abordarea cazurilor în care piaţa nu îndeplinește în mod satisfăcător necesităţile utilizatorilor finali, inclusiv necesităţile utilizatorilor cu dizabilităţi de a accesa serviciile în condiţii de egalitate cu ceilalţi, precum și stabilirea drepturilor necesare pentru utilizatorii finali.

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere:

(a) obligaţiilor impuse de dreptul Uniunii sau celor impuse de dreptul intern în conformitate cu dreptul Uniunii în ceea ce privește serviciile furnizate prin intermediul reţelelor și serviciilor de comunicaţii electronice;

▼B

(b) măsurilor luate la nivelul Uniunii sau la nivel naţional, în conformitate cu dreptul Uniunii, care urmăresc obiective de interes general, în special în ceea ce privește protecţia datelor cu caracter personal și a vieţii private, reglementarea conţinutului și politica în domeniul audiovizualului;

(c) acţiunilor întreprinse de statele membre pentru a asigura ordinea publică, siguranţa publică și apărarea;

(d) Regulamentelor (UE) nr. 531/2012 și (UE) 2015/2120, precum și Directivei 2014/53/UE.

(4) Comisia, Organismul Autorităţilor Europene de Reglementare în Domeniul Comunicaţiilor Electronice (OAREC) și autorităţile vizate asigură respectarea normelor Uniunii în materie de protecţie a datelor atunci când prelucrează date cu caracter personal.

Articolul 2

Definiţii

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiţii:

1. „reţea de comunicaţii electronice” înseamnă sisteme de transmisie, indiferent dacă sunt bazate sau nu pe o infrastructură permanentă sau pe o capacitate de administrare centralizată, și, după caz, echipamente de comutare sau de rutare și alte resurse, inclusiv elemente de reţea care nu sunt active, care permit transmiterea semnalelor prin cablu, unde radio, prin mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice, inclusiv reţele de comunicaţii prin satelit, reţele fixe (cu comutare de circuite și cu comutare de pachete, inclusiv internet) și mobile, reţele electrice, în măsura în care sunt utilizate pentru transmiterea de semnale, reţele utilizate pentru difuzarea programelor de radio și de televiziune și reţele de televiziune prin cablu, indiferent de tipul de informaţie transmisă;

2. „reţea de foarte mare capacitate” înseamnă fie o reţea de comunicaţii electronice care este compusă în întregime din elemente din fibre optice, cel puţin până la punctul de distribuţie la locaţia deservită, fie o reţea de comunicaţii electronice capabilă să ofere, în condiţii obișnuite de ore de vârf, performanţe similare de reţea în ceea ce privește lărgimea de bandă disponibilă pentru transferul datelor atât pentru încărcare cât și pentru descărcare, reziliență, parametrii referitori la rata de eroare, precum și întârzierea de transfer al pachetelor de date și variaţia întârzierii de transfer al pachetelor de date; performanţele reţelei pot fi considerate similare chiar dacă experienţa utilizatorului final diferă în funcţie de caracteristicile în mod inerent diferite ale mediului prin care se realizează conectarea la punctul terminal al reţelei;

3. „piețe transnaţionale” înseamnă piețele identificate în conformitate cu articolul 65, care au ca sferă de cuprindere Uniunea sau o parte semnificativă a acesteia situată în mai mult de un stat membru;

▼B

4. „serviciu de comunicaţii electronice” înseamnă un serviciu furnizat de regulă contra cost prin intermediul reţelelor de comunicaţii electronice și care include, cu excepţia serviciilor care constau în furnizarea de conţinuturi prin intermediul reţelelor și serviciilor de comunicaţii electronice sau în exercitarea unui control editorial asupra conţinuturilor respective, următoarele tipuri de servicii:

   (a) „serviciul de acces la internet”, astfel cum este definit la articolul 2 al doilea paragraf punctul 2 din Regulamentul (UE) 2015/2120;

   (b) „serviciul de comunicaţii interpersonale”; și

   (c) servicii care constau, în totalitate sau în principal, în transmiterea de semnale, cum ar fi serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive (machine-to-machine) și pentru radiodifuziune;

5. „serviciu de comunicaţii interpersonale” înseamnă un serviciu furnizat de regulă contra cost care permite schimbul direct de informaţii într-un mod interpersonal și interactiv prin intermediul reţelelor de comunicaţii electronice între un număr finit de persoane, în cadrul căruia persoanele care iniţiază sau participă la comunicare își stabilesc destinatarul (destinatarii) și care nu include serviciile care permit comunicarea interpersonală și interactivă doar ca un simplu element auxiliar minor care este legat în mod intrinsec de un alt serviciu;

6. „serviciu de comunicaţii interpersonale bazat pe numere” înseamnă un serviciu de comunicaţii interpersonale care utilizează resurse publice de numerotaţie asignate, și anume un număr sau mai multe numere din planurile naţionale sau internaţionale de numerotaţie, sau care permite comunicarea cu un număr sau mai multe numere din planurile naţionale sau internaţionale de numerotaţie;

7. „serviciu de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere” înseamnă un serviciu de comunicaţii interpersonale care nu utilizează resurse publice de numerotaţie asignate, și anume un număr sau mai multe numere din planurile naţionale sau internaţionale de numerotaţie, sau nu permite comunicarea cu un număr sau mai multe numere din planurile naţionale sau internaţionale de numerotaţie;

8. „reţea publică de comunicaţii electronice” înseamnă o reţea de comunicaţii electronice utilizată în întregime sau în principal pentru furnizarea unor servicii de comunicaţii electronice destinate publicului, care permite transferul de informaţii între punctele terminale ale reţelei;

9. „punct terminal al reţelei” înseamnă punctul fizic la care unui utilizator final i se furnizează accesul la o reţea publică de comunicaţii electronice identificat, în cazul reţelelor care utilizează comutarea sau rutarea, printr-o adresă specifică de reţea care poate fi asociată numărului sau numelui unui utilizator final;

▼B

10. „facilităţi asociate” înseamnă serviciile asociate, infrastructurile fizice și alte facilităţi sau elemente asociate unei reţele de comunicaţii electronice sau unui serviciu de comunicaţii electronice care permit sau susţin furnizarea de servicii prin intermediul respectivei reţele sau al respectivului serviciu ori care au un astfel de potenţial și includ clădirile sau intrările în clădiri, cablajul clădirilor, antenele, turnurile și alte construcţii de susţinere, conductele, ţevile, stâlpii, gurile de vizitare și cabinetele;

11. „servicii asociate” înseamnă serviciile asociate unei reţele de comunicaţii electronice sau unui serviciu de comunicaţii electronice care permit sau susţin furnizarea, autofurnizarea sau furnizarea automată de servicii prin intermediul respectivei reţele sau al respectivului serviciu ori care au un astfel de potenţial și includ conversia numerelor sau sistemele cu o funcţionalitate echivalentă, sistemele de acces condiţionat și grilele electronice de programe (EPG), precum și alte servicii, precum serviciile de identificare, localizare și prezenţă;

12. „sistem de acces condiţionat” înseamnă orice măsură, sistem de autentificare sau dispozitiv tehnic prin care accesul într-o formă inteligibilă la un serviciu protejat de difuzare a programelor de radio sau televiziune se face prin abonament sau prin altă formă de autorizare individuală prealabilă;

13. „utilizator” înseamnă o persoană fizică sau juridică ce utilizează sau solicită utilizarea unui serviciu de comunicaţii electronice destinat publicului;

14. „utilizator final” înseamnă un utilizator care nu furnizează reţele publice de comunicaţii electronice sau servicii de comunicaţii electronice destinate publicului;

15. „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce utilizează sau solicită un serviciu de comunicaţii electronice destinat publicului în scopuri care nu se încadrează în activitatea sa comercială, industrială, artizanală sau liberală;

16. „furnizarea unei reţele de comunicaţii electronice” înseamnă instalarea, operarea, supravegherea sau punerea la dispoziţie a unei astfel de reţele;

17. „echipament avansat de televiziune digitală” înseamnă orice decodor destinat a fi conectat la un televizor sau la un televizor digital cu decodor integrat care poate recepţiona servicii de televiziune interactivă digitală;

18. „interfaţă de programare a aplicaţiei” sau „API” înseamnă interfaţa software dintre aplicaţii, pusă la dispoziţie de către radiodifuzori sau de către furnizori de servicii, și resursele echipamentului avansat de televiziune digitală pentru serviciile de televiziune și radio digitale;

19. „alocarea spectrului de frecvenţe radio” înseamnă desemnarea unei anumite benzi de frecvenţă radio în scopul utilizării de către unul sau mai multe tipuri de servicii de radiocomunicaţii, după caz, în condiţii determinate;

▼B

20. „interferenţe prejudiciabile” înseamnă interferenţele care pun în pericol funcţionarea unui serviciu de radionavigaţie sau a altor servicii de siguranţă ori care, în alt mod, afectează grav, blochează sau întrerup în mod repetat un serviciu de radiocomunicaţii care funcţionează în conformitate cu reglementările internaţionale, cu cele ale Uniunii sau cu cele naţionale aplicabile;

21. „securitatea reţelelor și serviciilor” înseamnă capacitatea reţelelor și serviciilor de comunicaţii electronice de a rezista, la un nivel de încredere determinat, oricărei acţiuni care afectează disponibilitatea, autenticitatea, integritatea sau confidenţialitatea acestor reţele și servicii, a datelor stocate, transmise ori prelucrate sau a serviciilor aferente oferite de reţelele ori serviciile de comunicaţii electronice respective sau accesibile prin intermediul acestora;

22. „autorizaţie generală” înseamnă un cadru juridic instituit de către un stat membru care asigură drepturi privind furnizarea de reţele sau de servicii de comunicaţii electronice și stabilește obligaţii sectoriale care se pot aplica tuturor tipurilor de reţele și servicii de comunicaţii electronice sau anumitor tipuri de astfel de reţele și servicii, în conformitate cu prezenta directivă;

23. „punct de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă” înseamnă echipamentul de acces pe suport radio de mică putere la reţea și de dimensiuni mici care funcţionează pe o rază restrânsă de acţiune, ce utilizează frecvenţele radio cu sau fără licenţă sau o combinaţie a acestora, care poate fi utilizat în cadrul unei reţele publice de comunicaţii electronice, care poate avea una sau mai multe antene cu un impact vizual redus și care permite utilizatorilor accesul pe suport radio la reţele de comunicaţii electronice, indiferent de topologia reţelei subiacente, fie aceasta mobilă sau fixă;

24. „reţea radio locală” sau „RLAN” înseamnă un sistem de acces pe suport radio de mică putere care funcţionează într-o zonă restrânsă, cu un risc scăzut de interferenţă cu alte astfel de sisteme instalate în imediata apropiere de către alţi utilizatori și care folosesc în mod neexclusiv spectru de frecvenţe radio armonizat;

25. „spectru de frecvenţe radio armonizat” înseamnă spectrul de frecvenţe radio pentru care au fost stabilite, prin măsuri tehnice de aplicare în conformitate cu articolul 4 din Decizia nr. 676/2002/CE, condiţii armonizate de disponibilitate și utilizare eficientă;

26. „utilizarea în comun a spectrului de frecvenţe radio” înseamnă accesul care permite unui număr de doi sau mai mulţi utilizatori să folosească aceleași benzi de frecvenţe radio în temeiul unui acord specific de utilizare în comun, autorizat pe baza unei autorizaţii generale, a unor drepturi individuale de utilizare spectrului de frecvenţe radio sau a unei combinaţii a acestora, inclusiv abordările în materie de reglementare cum ar fi accesul comun cu licenţă pentru a facilita utilizarea în comun a unei benzi de frecvenţă radio, sub rezerva unui acord obligatoriu al tuturor părţilor implicate, în conformitate cu normele de utilizare în comun, așa cum sunt incluse în drepturile lor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, astfel încât să se garanteze tuturor utilizatorilor acorduri de utilizare în comun previzibile și fiabile, și fără a aduce atingere aplicării dreptului concurenţei;

▼B

27. „acces” înseamnă punerea la dispoziția altei întreprinderi a facilităților sau a serviciilor, în condiții definite, pe bază exclusivă sau neexclusivă, în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice, inclusiv atunci când sunt folosite pentru prestarea de servicii ale societății informaționale sau pentru transmisia programelor de radio și de televiziune; sunt incluse, printre altele: accesul la elementele de rețea și la facilitățile asociate, ceea ce poate presupune conectarea echipamentului, prin mijloace fixe sau non fixe (aici sunt incluse, în special, accesul la bucla locală și la facilitățile și serviciile necesare furnizării de servicii prin bucla locală); accesul la infrastructura fizică, inclusiv clădiri, conducte și piloni; accesul la sistemele de software relevante, inclusiv la sistemele de asistență operațională; accesul la sistemele de informații sau bazele de date pentru precomenzi, aprovizionare, comenzi, cereri de întreținere și reparații și facturare; accesul la conversia numerelor sau la sisteme care oferă funcționalități echivalente; accesul la rețele fixe și mobile, în special pentru roaming; accesul la sistemele de acces condiționat pentru serviciile de televiziune digitală și accesul la serviciile de rețele virtuale;

28. „interconectare” înseamnă un tip specific de acces realizat între operatorii de rețele publice prin intermediul legăturii fizice și logice realizate între rețelele publice de comunicații electronice utilizate de aceeași întreprindere sau de o altă întreprindere pentru a permite utilizatorilor unei întreprinderi să comunice cu utilizatorii aceleiași întreprinderi sau cu cei ai altei întreprinderi ori pentru a avea acces la serviciile furnizate de altă întreprindere, astfel de servicii fiind furnizate de către părțile implicate sau de către alte părți care au acces la rețea; interconectarea reprezintă;

29. „operator” înseamnă o întreprindere care furnizează sau este autorizată să furnizeze o rețea publică de comunicații electronice sau facilități asociate;

30. „buclă locală” înseamnă circuitul fizic utilizat pentru transmiterea semnalelor de comunicații electronice care leagă punctul terminal al rețelei de repartitorul principal sau de un element echivalent dintr-o rețea publică fixă de comunicații electronice;

31. „apel” înseamnă o conexiune stabilită prin intermediul unui serviciu de comunicații interpersonale destinat publicului care permite comunicarea vocală bidirecțională;

32. „serviciu de comunicații de voce” înseamnă un serviciu de comunicații electronice destinat publicului în scopul inițierii și primirii, în mod direct sau indirect, de apeluri naționale sau de apeluri naționale și internaționale prin utilizarea unui număr sau a mai multor numere din planul național sau internațional de numerotație;

33. „număr geografic” înseamnă un număr dintr-un plan național de numerotație din care o parte a structurii numerice are o semnificație geografică utilizată pentru rutarea apelurilor către locația fizică a punctului terminal al rețelei;

34. „număr nongeografic” înseamnă un număr dintr-un plan național de numerotație care nu este un număr geografic, cum ar fi numerele alocate serviciilor de comunicații mobile, numerele gratuite și numerele cu tarif premium;

▼B

35. „servicii de conversaţie totală” înseamnă servicii de conversaţie multimedia în timp real care permit transferul simetric bidirecţional în timp real de videouri, de text în timp real și de voce între utilizatori aflaţi în două sau mai multe locaţii;

36. „centru de preluare a apelurilor de urgenţă” sau „PSAP” înseamnă locul fizic în care se primește prima dată o comunicare de urgenţă, aflat sub responsabilitatea unei autorităţi publice sau a unei organizaţii private recunoscute de statul membru;

37. „cel mai adecvat PSAP” înseamnă un PSAP desemnat de către autorităţile responsabile pentru a prelua comunicaţiile de urgenţă dintr-o anumită zonă sau comunicaţiile de urgenţă de un anumit tip;

38. „comunicaţie de urgenţă” înseamnă o comunicare efectuată prin intermediul serviciilor de comunicaţii interpersonale între un utilizator final și PSAP cu scopul de a solicita și a primi ajutor de urgenţă din partea serviciilor de urgenţă;

39. „serviciu de urgenţă” înseamnă un serviciu, recunoscut ca atare de statul membru, care acordă asistenţă imediată și rapidă în situaţii în care există, în special, un risc direct pentru viaţa sau integritatea fizică a persoanelor ori pentru sănătatea sau siguranţa individuală ori publică, pentru proprietatea privată sau publică ori pentru mediu, în conformitate cu dreptul intern;

40. „informaţii de localizare a apelantului” înseamnă, în cadrul unei reţele mobile publice, datele prelucrate atât din infrastructura de reţea sau pe baza telefonului mobil, care indică poziţia geografică a echipamentului terminal mobil al unui utilizator final și, într-o reţea fixă publică, datele cu privire la adresa fizică a punctului terminal al reţelei;

41. „echipament terminal” înseamnă „echipament terminal” astfel cum este definit la articolul 1 punctul 1 din Directiva 2008/63/CE a Comisiei ([1]);

42. „incident de securitate” înseamnă un eveniment care are un efect real negativ asupra securităţii reţelelor sau a serviciilor de comunicaţii electronice.

CAPITOLUL II

Obiective

Articolul 3

Obiective generale

(1) Statele membre se asigură că, în îndeplinirea sarcinilor de reglementare prevăzute de prezenta directivă, autorităţile naţionale de reglementare și alte autorităţi competente iau toate măsurile rezonabile care sunt necesare și proporţionale pentru realizarea obiectivelor prevăzute la alineatul (2). Statele membre, Comisia, Grupul pentru politica în domeniul spectrului de frecvenţe radio (RSPG) și OAREC contribuie, de asemenea, la realizarea acestor obiective.

([1]) Directiva 2008/63/CE a Comisiei din 20 iunie 2008 privind concurenţa pe pieţele echipamentelor terminale pentru telecomunicaţii (JO L 162, 21.6.2008, p. 20).

▼B

Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente contribuie, în limita competențelor lor, la asigurarea punerii în aplicare a politicilor care vizează promovarea libertății de exprimare și de informare, a diversității culturale și lingvistice, precum și a pluralismului în mass-media.

(2) În contextul prezentei directive, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, precum și OAREC, Comisia și statele membre urmăresc fiecare dintre următoarele obiective generale, fără ca ordinea în care sunt enumerate să fie una de prioritate:

(a) promovează conectivitatea, accesul tuturor cetățenilor Uniunii și al tuturor întreprinderilor din Uniune la rețele de foarte mare capacitate, inclusiv rețele fixe, mobile și pe suport radio, și adoptarea acestor tipuri de rețele;

(b) promovează concurența în furnizarea de rețele de comunicații electronice și a facilităților asociate, inclusiv concurența eficientă bazată pe infrastructuri, și în furnizarea de servicii de comunicații electronice și servicii asociate;

(c) contribuie la dezvoltarea pieței interne prin eliminarea obstacolelor rămase în calea investițiilor în rețele de comunicații electronice, servicii de comunicații electronice, facilități și servicii asociate în întreaga Uniune și a furnizării unor astfel de rețele, facilități și servicii și prin facilitarea unor condiții convergente în favoarea acestora, prin elaborarea de norme comune și abordări previzibile în materie de reglementare, prin favorizarea utilizării eficace, eficiente și coordonate a spectrului de frecvențe radio, a inovării deschise, a instituirii și a dezvoltării de rețele transeuropene, a furnizării, a disponibilității și a interoperabilității serviciilor paneuropene și a conectivității cap la cap;

(d) promovează interesele cetățenilor Uniunii prin asigurarea conectivității, a disponibilității și a adoptării pe scară largă a rețelelor de foarte mare capacitate, inclusiv a rețelelor fixe, mobile și pe suport radio, și a serviciilor de comunicații electronice, permițând un maximum de beneficii în termeni de posibilități de alegere, preț și calitate pe baza unei concurențe efective, prin menținerea securității rețelelor și serviciilor, prin asigurarea unui nivel comun ridicat de protecție pentru utilizatorii finali prin intermediul normelor sectoriale necesare și prin abordarea nevoilor, cum ar fi prețurile accesibile, pe care le au anumite grupuri sociale, în special utilizatorii finali cu dizabilități, utilizatorii finali în vârstă și utilizatorii finali cu nevoi sociale speciale, precum și posibilitățile de alegere și condițiile echivalente de acces pentru utilizatorii finali cu dizabilități.

(3) În situațiile în care stabilește criterii de referință și rapoarte privind eficacitatea măsurilor statelor membre cu privire la realizarea obiectivelor menționate la alineatul (2), Comisia, atunci când este necesar, este asistată de statele membre, de autoritățile naționale de reglementare, de OAREC și de RSPG.

(4) În scopul realizării obiectivelor de politică menționate la alineatul (2) și a celor menționate la prezentul alineat, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, printre altele:

▼B

(a) promovează previzibilitatea reglementării prin asigurarea unei abordări uniforme în materie de reglementare pe durata unor perioade de examinare adecvate și prin cooperare între ele, cu OAREC, cu RSPG și cu Comisia;

(b) asigură faptul că, în circumstanţe similare, nu există discriminare în privinţa tratamentului acordat furnizorilor de reţele și servicii de comunicaţii electronice;

(c) aplică dreptul Uniunii într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic, în măsura în care acest lucru este în concordanţă cu realizarea obiectivelor menţionate la alineatul (2);

(d) promovează investiţii și inovaţii eficiente în infrastructuri noi și modernizate, inclusiv prin garantarea faptului că orice obligaţie în materie de acces ia în considerare în mod adecvat riscurile la care sunt expuse întreprinderile care efectuează investiţia și prin faptul că se permit diferite acorduri de cooperare între investitori și părţile care solicită accesul în scopul diversificării riscului aferent investiţiilor, garantând în același timp menţinerea concurenţei pe piaţă și a principiului nediscriminării;

(e) iau în considerare gama variată de condiţii privind infrastructura, concurenţa, circumstanţele care se aplică utilizatorilor finali și, în special, consumatorilor în diversele zone geografice ale unui stat membru, inclusiv infrastructura locală gestionată fără scop lucrativ de persoane fizice;

(f) impun obligaţii de reglementare ex ante doar în măsura necesară pentru a asigura o concurenţă efectivă și durabilă în interesul utilizatorilor finali și reducerea sau eliminarea obligaţiilor respective imediat ce această condiţie este îndeplinită.

Statele membre se asigură că autorităţile naţionale de reglementare și alte autorităţi competente acţionează imparţial, obiectiv, transparent și într-un mod nediscriminatoriu și proporţional.

Articolul 4

Planificarea strategică și coordonarea politicii în domeniul spectrului de frecvenţe radio

(1) Statele membre cooperează între ele și cu Comisia cu privire la planificarea strategică, coordonarea și armonizarea utilizării spectrului de frecvenţe radio în Uniune, în conformitate cu politicile Uniunii privind instituirea și funcţionarea pieţei interne a comunicaţiilor electronice. În acest scop, statele membre ţin seama, printre altele, de aspectele economice, de siguranţă, de sănătate, de interes public, de libertate de exprimare, culturale, ştiinţifice, sociale și tehnice ale politicilor Uniunii, precum și de diversele interese ale comunităţilor de utilizatori ai spectrului de frecvenţe radio, în scopul optimizării utilizării acestuia și al evitării interferenţelor prejudiciabile.

▼B

(2) Cooperând între ele și cu Comisia, statele membre promovează coordonarea abordărilor politicii în materie de spectru de frecvenţe radio în Uniune și, atunci când este cazul, promovează condiţii armonizate privind disponibilitatea și utilizarea eficientă a spectrului de frecvenţe radio necesare pentru instituirea și funcţionarea pieţei interne în domeniul comunicaţiilor electronice.

(3) Statele membre, prin intermediul RSPG, cooperează între ele și cu Comisia în conformitate cu alineatul (1), precum și cu Parlamentul European și cu Consiliul la solicitarea acestora, în sprijinul planificării strategice și al coordonării abordărilor în materie de politică în domeniul spectrului de frecvenţe radio în Uniune, prin:

(a) dezvoltarea de bune practici privind aspectele legate de spectrul de frecvenţe radio, în vederea punerii în aplicare a prezentei directive;

(b) facilitarea coordonării între statele membre în vederea punerii în aplicare a prezentei directive și a altor dispoziţii din dreptul Uniunii și pentru a contribui la dezvoltarea pieţei interne;

(c) coordonarea abordărilor acestora privind asignarea și autorizarea utilizării spectrului de frecvenţe radio și publicarea de rapoarte sau de avize privind aspecte legate de spectrul de frecvenţe radio.

OAREC participă la aspectele ce ţin de competenţa sa privind reglementarea pieţei și concurenţa în materie de spectru de frecvenţe radio.

(4) Comisia, ţinând seama în cea mai mare măsură posibilă de avizul RSPG, poate prezenta Parlamentului European și Consiliului propuneri legislative în scopul stabilirii unor programe multianuale privind politica în domeniul spectrului de frecvenţe radio, al stabilirii orientărilor în materie de politică și a obiectivelor pentru planificarea strategică și armonizarea utilizării spectrului de frecvenţe radio în conformitate cu prezenta directivă, precum și în scopul de a pune un spectru de frecvenţe radio armonizat la dispoziţie pentru utilizările în comun sau fără condiţia unor drepturi individuale de utilizare.

TITLUL II

STRUCTURA INSTITUŢIONALĂ ȘI GUVERNANŢA

CAPITOLUL I

Autorităţile naţionale de reglementare și alte autorităţi competente

Articolul 5

Autorităţile naţionale de reglementare și alte autorităţi competente

(1) Statele membre se asigură că fiecare sarcină prevăzută în prezenta directivă este îndeplinită de o autoritate competentă.

În sensul prezentei directive, autorităţile naţionale de reglementare sunt responsabile cel puţin de următoarele sarcini:

▼B

(a) punerea în aplicare a reglementării ex ante a pieței, inclusiv impunerea unor obligații în materie de acces și interconectare;

(b) asigurarea soluționării litigiilor dintre întreprinderi;

(c) gestionarea spectrului de frecvențe radio și aplicarea deciziilor sau, în cazul în care aceste sarcini sunt atribuite altor autorități competente, furnizarea de consiliere cu privire la elementele de modelare a pieței și de concurență ale proceselor naționale referitoare la drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice;

(d) aducerea unei contribuții la protejarea drepturilor utilizatorilor finali în sectorul comunicațiilor electronice, după caz în coordonare cu alte autorități competente;

(e) evaluarea și monitorizarea îndeaproape a aspectelor legate de modelarea pieței și de concurență în ceea ce privește accesul la internetul deschis;

(f) evaluarea sarcinii inechitabile și calcularea costului net aferent furnizării serviciului universal;

(g) asigurarea portabilității numerelor între furnizori;

(h) îndeplinirea oricărei alte sarcini care revine autorităților naționale de reglementare în temeiul prezentei directive.

Statele membre pot să atribuie autorităților naționale de reglementare alte sarcini prevăzute de prezenta directivă și de alte dispoziții din dreptul Uniunii, în special sarcini referitoare la concurența pe piață sau la intrarea pe piață, cum ar fi autorizația generală, și cele legate de orice atribuție conferită OAREC. Atunci când sarcinile referitoare la concurența pe piață sau la intrarea pe piață sunt atribuite altor autorități competente, acestea urmăresc să consulte autoritățile naționale de reglementare înainte de luarea unei decizii. În scopul de a contribui la îndeplinirea atribuțiilor care revin OAREC, autoritățile naționale de reglementare au dreptul de a colecta datele necesare și alte informații de la participanții pe piață.

De asemenea, statele membre pot atribui autorităților naționale de reglementare alte sarcini pe baza dreptului intern, inclusiv a celui de transpunere a dreptului Uniunii.

În special, atunci când transpun prezenta directivă, statele membre promovează stabilitatea competențelor autorităților naționale de reglementare în raport cu atribuirea sarcinilor care decurg din cadrul de reglementare privind comunicațiile electronice adoptat de Uniune, astfel cum a fost modificat în 2009.

(2) Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente din același stat membru sau din state membre diferite încheie acorduri reciproce de cooperare pentru a favoriza cooperarea în materie de reglementare, atunci când este necesar.

▼B

(3) Statele membre publică sarcinile care trebuie îndeplinite de autoritățile naționale de reglementare și de alte autorități competente într-o formă ușor accesibilă, în special atunci când aceste sarcini sunt atribuite mai multor organisme. Statele membre asigură, după caz, consultarea și cooperarea între aceste autorități, precum și între aceste autorități și autoritățile naționale însărcinate cu punerea în aplicare a dreptului concurenței sau a dreptului în materie de protecție a consumatorilor, în probleme de interes comun. Atunci când mai multe autorități au competențe cu privire la aceste aspecte, statele membre se asigură că sarcinile care revin fiecărei autorități sunt publicate într-o formă ușor accesibilă.

(4) Comisiei i se notifică de către statele membre toate autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente cărora le-au fost atribuie sarcini în temeiul prezentei directive și responsabilitățile care revin fiecăreia, precum și orice modificări ale acestora.

Articolul 6

Independența autorităților naționale de reglementare și a altor autorități competente

(1) Statele membre garantează independența autorităților naționale de reglementare și a altor autorități competente, asigurându-se că acestea sunt distincte din punct de vedere juridic și independente din punct de vedere funcțional de toate persoanele fizice sau juridice care furnizează rețele, echipamente sau servicii de comunicații electronice. Statele membre care își mențin dreptul de proprietate sau de control asupra unor întreprinderi care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice asigură separarea structurală efectivă a funcției de reglementare de activitățile legate de proprietate sau control.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente își exercită competențele în mod imparțial, transparent și în timp util. Statele membre se asigură că acestea dețin resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite.

Articolul 7

Numirea și revocarea din funcție a membrilor autorităților naționale de reglementare

(1) Conducătorul unei autorități naționale de reglementare sau, după caz, membrii organismului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul unei autorități naționale de reglementare ori supleanții acestora sunt numiți pentru un mandat de cel puțin trei ani, din rândul unor persoane cu autoritate și experiență profesională recunoscute, pe bază de merit, competențe, cunoștințe și experiență și în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente. Statele membre asigură continuitatea procesului de luare a deciziilor.

(2) Statele membre se asigură că conducătorul unei autorități naționale de reglementare sau, după caz, membrii organismului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul unei autorități naționale de reglementare sau supleanții acestora nu pot fi demiși în timpul mandatului lor decât în cazul în care nu mai îndeplinesc condițiile cerute pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în dreptul intern anterior numirii lor.

▼B

(3) Decizia de demitere a conducătorului autorității naționale de reglementare sau, după caz, a membrilor organismului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul autorității se publică la momentul demiterii. Conducătorul demis al autorității naționale de reglementare sau, după caz, membrii demiși ai organismului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul autorității primesc o motivare a deciziei de demitere. Motivarea deciziei de demitere se publică la solicitarea persoanei interesate, dacă publicarea nu a avut loc din oficiu. Statele membre se asigură că această decizie face obiectul controlului jurisdicțional exercitat de o instanță, atât cu privire la aspecte de fapt, cât și cu privire la aspecte de drept.

Articolul 8

Independența politică și răspunderea autorităților naționale de reglementare

(1) Fără a aduce atingere articolului 10, autoritățile naționale de reglementare acționează în mod independent și obiectiv, inclusiv la conceperea procedurilor interne și organizarea personalului, își desfășoară activitatea într-un mod transparent și responsabil, în conformitate cu dreptul Uniunii, și nu solicită și nici nu primesc instrucțiuni de la niciun alt organism în legătură cu îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite în temeiul dreptului intern care transpune dreptul Uniunii. Acest lucru nu exclude controlul conform dreptului constituțional intern. Competența de a suspenda sau de a revoca deciziile luate de autoritățile naționale de reglementare revine exclusiv organismelor de soluționare a căilor de atac înființate în conformitate cu articolul 31.

(2) Autoritățile naționale de reglementare raportează anual, printre altele, cu privire la situația pieței comunicațiilor electronice, la deciziile pe care le emit, la resursele lor umane și financiare și la alocarea respectivelor resurse, precum și cu privire la planurile viitoare. Rapoartele acestora se publică.

Articolul 9

Capacitatea de reglementare a autorităților naționale de reglementare

(1) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare au bugete anuale separate și că acestea beneficiază de autonomie în executarea bugetului alocat. Bugetele se publică.

(2) Fără a aduce atingere obligației de a asigura autorităților naționale de reglementare resurse financiare și umane adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite, autonomia financiară nu exclude supravegherea sau controlul în conformitate cu dreptul constituțional intern. Orice control exercitat asupra bugetului autorităților naționale de reglementare se exercită în mod transparent și este public.

(3) Statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile naționale de reglementare dispun de resurse financiare și umane adecvate care să le permită să participe și să contribuie în mod activ în cadrul OAREC.

▼B

Articolul 10

Participarea autorităţilor naţionale de reglementare în cadrul OAREC

(1) Statele membre se asigură că obiectivele OAREC de promovare a unei coordonări și uniformităţi sporite la nivelul reglementării sunt sprijinite în mod activ de autorităţile lor naţionale de reglementare.

(2) Statele membre se asigură că autorităţile naţionale de reglementare, la adoptarea propriilor decizii pentru pieţele lor naţionale, ţin seama în cea mai mare măsură de orientările, avizele, recomandările, poziţiile comune, bunele practici și metodologiile adoptate de OAREC.

Articolul 11

Cooperarea cu autorităţile naţionale

Autorităţile naţionale de reglementare, alte autorităţi competente în temeiul prezentei directive și autorităţile naţionale în materie de concurenţă își furnizează reciproc informaţiile necesare pentru aplicarea prezentei directive. În ceea ce privește schimbul de informaţii, se aplică normele Uniunii în materie de protecţie a datelor, iar autoritatea care primește informaţiile asigură același nivel de confidenţialitate ca și autoritatea care le furnizează.

CAPITOLUL II

Autorizaţia generală

Secţiunea 1

Partea generală

Articolul 12

Autorizaţia generală pentru reţelele și serviciile de comunicaţii electronice

(1) Statele membre garantează libertatea de a furniza reţele și servicii de comunicaţii electronice sub rezerva condiţiilor stabilite în prezenta directivă. În acest scop, statele membre nu împiedică o întreprindere să furnizeze reţele sau servicii de comunicaţii electronice, cu excepţia cazului în care acest lucru este necesar pe baza motivelor stabilite la articolul 52 alineatul (1) din TFUE. Orice astfel de limitare a libertăţii de a furniza reţele și servicii de comunicaţii electronice se motivează în mod corespunzător și este notificată Comisiei.

(2) Furnizarea de reţele sau de servicii de comunicaţii electronice, altele decât serviciile de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere, poate face numai obiectul unei autorizaţii generale, fără a aduce atingere obligaţiilor specifice menţionate la articolul 13 alineatul (2) sau drepturilor de utilizare menţionate la articolele 46 și 94.

(3) În cazul în care un stat membru consideră că se justifică o cerinţă de notificare pentru întreprinderile care fac obiectul unei autorizaţii generale, respectivul stat membru poate să solicite acestor întreprinderi doar să prezinte o notificare autorităţii naţionale de reglementare sau unei alte autorităţi competente. Statul membru nu poate impune întreprinderilor respective să obţină o decizie explicită sau orice alt act administrativ din partea autorităţii respective sau din partea oricărei alte autorităţi înainte de a-și exercita drepturile care decurg din autorizaţia generală.

▼B

După notificare, dacă este necesar, o întreprindere își poate începe activitatea, după caz, sub rezerva dispozițiilor aplicabile drepturilor de utilizare în temeiul prezentei directive.

(4) Notificarea menționată la alineatul (3) se limitează la o declarație din partea unei persoane fizice sau juridice adresată autorității naționale de reglementare sau altei autorități competente cu privire la intenția de a începe furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice și la transmiterea informațiilor minime care sunt necesare pentru a permite OAREC și autorității respective să păstreze un registru sau o listă a furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice. Informațiile respective se limitează la:

(a) denumirea furnizorului;

(b) statutul juridic al furnizorului, forma și numărul de înregistrare, în cazul în care furnizorul este înscris într-un registru de comerț sau într-un alt registru public similar în Uniune;

(c) adresa geografică a sediului principal al furnizorului în Uniune și a oricărei sucursale dintr-un stat membru, dacă acestea există;

(d) adresa site-ul furnizorului, dacă există, legat de furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice;

(e) o persoană de contact și datele de contact;

(f) o scurtă descriere a rețelelor sau a serviciilor care se intenționează a fi furnizate;

(g) statele membre în cauză; și

(h) data estimată de începere a activității.

Statele membre nu pot impune cerințe de notificare suplimentare sau separate.

Pentru a armoniza cerințele de notificare, OAREC publică orientări pentru modelul de notificare și păstrează o bază de date a Uniunii cu notificările transmise autorităților competente. În acest scop, autoritățile competente transmit OAREC, fără întârzieri nejustificate, prin mijloace electronice, fiecare notificare primită. Notificările prezentate autorităților competente înainte de 21 decembrie 2020 se transmit OAREC până la 21 decembrie 2021.

Articolul 13

Condițiile aferente autorizației generale și drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio și a resurselor de numerotație și obligații specifice

(1) Autorizația generală pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice, drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio și drepturile de utilizare a resurselor de numerotație pot fi supuse numai condițiilor enumerate în anexa I. Respectivele condiții sunt nediscriminatorii, proporționale și transparente. În cazul drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio, condițiile respective asigură utilizarea sa eficace și eficientă și respectarea articolelor 45 și 51, iar în cazul drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație, respectarea articolului 94.

▼B

(2) Obligaţiile specifice care pot fi impuse întreprinderilor care furnizează reţele și servicii de comunicaţii electronice în temeiul articolului 61 alineatele (1) și (5) și al articolelor 62, 68 și 83 sau celor desemnaţi să furnizeze serviciul universal în temeiul prezentei directive sunt separate din punct de vedere juridic de drepturile și obligaţiile care decurg din autorizaţia generală. Din raţiuni de transparenţă, criteriile și procedurile prin care se impun astfel de obligaţii specifice întreprinderilor individuale sunt menţionate în autorizaţia generală.

(3) Autorizaţia generală conţine numai condiţiile specifice sectorului în cauză, stabilite în părţile A, B și C din anexa I, și nu reia condiţiile aplicabile întreprinderilor în temeiul altor acte de drept intern.

(4) Statele membre nu reiau condiţiile din autorizaţia generală în cazul în care acordă dreptul de utilizare a frecvenţelor radio sau a resurselor de numerotaţie.

Articolul 14

Declaraţii menite să faciliteze exercitarea drepturilor de a instala infrastructuri și a drepturilor de interconectare

La solicitarea unei întreprinderi, autorităţile competente emit, în termen de o săptămână, declaraţii standardizate care confirmă, după caz, faptul că întreprinderea a prezentat o notificare în temeiul articolului 12 alineatul (3). Declaraţiile respective precizează în detaliu circumstanţele în care orice întreprindere care furnizează reţele sau servicii de comunicaţii electronice în temeiul autorizaţiei generale are dreptul să solicite drepturi de a instala infrastructuri, de a negocia interconectarea și de a obţine accesul sau interconectarea, în scopul de a facilita exercitarea acestor drepturi, de exemplu la alt nivel administrativ sau în relaţia cu alte întreprinderi. După caz, astfel de declaraţii pot fi emise și ca răspuns automat la notificarea menţionată la articolul 12 alineatul (3).

Secţiunea 2

Drepturi și obligaţii aferente autorizaţiei generale

Articolul 15

Lista drepturilor minime care decurg din autorizaţia generală

(1) Întreprinderile care fac obiectul unei autorizaţii generale în temeiul articolului 12 au dreptul:

(a) de a furniza reţele și servicii de comunicaţii electronice;

(b) de a li se analiza cererea de acordare a drepturilor necesare de a instala infrastructuri în conformitate cu articolul 43;

(c) de a utiliza spectrul de frecvenţe radio pentru reţele și servicii de comunicaţii electronice, sub rezerva articolelor 13, 46 și 55;

(d) de a li se analiza cererea de acordare a drepturilor necesare de utilizare a resurselor de numerotaţie în conformitate cu articolul 94.

▼B

(2) În cazul în care întreprinderile respective furnizează publicului reţele sau servicii de comunicaţii electronice, autorizaţia generală le acordă, de asemenea, dreptul:

(a) de a negocia interconectarea cu alţi furnizori de reţele publice de comunicaţii electronice sau de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului, care sunt titulari de autorizaţii generale, și, după caz, să obţină accesul sau interconectarea la reţelele și serviciile acestora în Uniune, în conformitate cu prezenta directivă;

(b) de a li se oferi oportunitatea de a fi desemnaţi pentru a furniza diferite elemente ale serviciului universal sau pentru a acoperi diferite părţi din teritoriul naţional în conformitate cu articolul 86 sau 87.

Articolul 16

Taxe administrative

(1) Orice taxă administrativă impusă întreprinderilor care furnizează reţele sau servicii de comunicaţii electronice în temeiul autorizaţiei generale sau cărora li s-a acordat un drept de utilizare:

(a) acoperă, în totalitate, numai costurile administrative generate de gestionarea, controlul și asigurarea respectării sistemului de autorizare generală și ale drepturilor de utilizare și ale obligaţiilor specifice menţionate la articolul 13 alineatul (2), care pot include costurile cu cooperarea, armonizarea și standardizarea internaţională, analizele de piaţă, monitorizarea conformităţii și alte controale de piaţă, precum și cheltuielile aferente lucrărilor de reglementare ce implică elaborarea și asigurarea respectării legislaţiei secundare și a deciziilor administrative, precum deciziile privind accesul și interconectarea; și

(b) este impusă fiecărei întreprinderi în mod obiectiv, transparent și proporţional, astfel încât să se reducă la minimum costurile administrative suplimentare și taxele aferente.

Statele membre pot alege să nu aplice taxe administrative întreprinderilor a căror cifră de afaceri se situează sub un anumit prag sau ale căror activităţi nu ajung la o cotă minimă de piaţă ori au un domeniu de aplicare teritorial foarte limitat.

(2) Atunci când autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente impun taxe administrative, acestea publică o prezentare anuală a costurilor lor administrative și a valorii totale a taxelor colectate. Atunci când se înregistrează o diferenţă între valoarea totală a taxelor și costurile administrative, se efectuează ajustările corespunzătoare.

Articolul 17

Separarea contabilă și raportările financiare

(1) Statele membre impun întreprinderilor care furnizează reţele publice de comunicaţii electronice sau servicii de comunicaţii electronice destinate publicului, care deţin drepturi speciale sau exclusive de furnizare a serviciilor în alte sectoare în același stat membru sau în alt stat membru, obligaţia de:

▼B

(a) a păstra o contabilitate separată a activităţilor conexe furnizării de reţele sau servicii de comunicaţii electronice, în măsura în care ar fi necesară dacă activităţile respective ar fi desfăşurate de entităţi independente din punct de vedere juridic, pentru a se identifica, cu precizarea bazei lor de calcul și specificarea în detaliu a metodelor de alocare utilizate, toate elementele de cheltuieli și venituri aferente activităţilor respective, inclusiv o defalcare detaliată a costurilor cu activele imobilizate și a costurilor structurale; sau

(b) a realiza o separare structurală a activităţilor conexe furnizării de reţele sau servicii de comunicaţii electronice.

Statele membre au posibilitatea de a nu aplica cerinţele menţionate la primul paragraf în cazul întreprinderilor a căror cifră de afaceri anuală aferentă activităţilor conexe reţelelor sau serviciilor de comunicaţii electronice în Uniune este mai mică de 50 de milioane EUR.

(2) În cazul în care întreprinderilor care furnizează reţele publice de comunicaţii electronice sau servicii de comunicaţii electronice destinate publicului nu li se aplică cerinţele dreptului societăţilor comerciale și nu îndeplinesc criteriile aplicabile întreprinderilor mici și mijlocii prevăzute de normele contabile ale dreptului Uniunii, raportările lor financiare se elaborează, fac obiectul unui audit independent și se publică. Auditul se efectuează în conformitate cu normele Uniunii și normele interne relevante.

Primul paragraf de la prezentul alineat se aplică și contabilităţii separate prevăzute la alineatul (1) primul paragraf litera (a).

Secţiunea 3

Modificarea și retragerea

Articolul 18

Modificarea drepturilor și a obligaţiilor

(1) Statele membre se asigură că drepturile, condiţiile și procedurile privind autorizaţiile generale și drepturile de utilizare a spectrului de frecvenţe radio sau a resurselor de numerotaţie ori drepturile de a instala infrastructuri pot fi modificate numai în cazuri justificate în mod obiectiv și într-o manieră proporţională, luând în considerare, după caz, condiţiile specifice aplicabile drepturilor transferabile de utilizare a spectrului de frecvenţe radio și a resurselor de numerotaţie.

(2) Cu excepţia cazului în care modificările propuse sunt minore și au fost convenite cu titularul drepturilor sau al autorizaţiei generale, intenţia de a efectua astfel de modificări se notifică în mod corespunzător. Părţile interesate, inclusiv utilizatorii și consumatorii, dispun de un termen suficient pentru a-și exprima opiniile cu privire la modificările propuse. Termenul respectiv nu poate fi decât în cazuri excepţionale mai mic de patru săptămâni.

Modificările se publică, împreună cu motivarea lor.

▼B

Articolul 19

Limitarea sau retragerea drepturilor

(1) Fără a aduce atingere articolului 30 alineatele (5) și (6), statele membre nu limitează și nu retrag drepturile de a instala infrastructuri sau drepturile de utilizare a spectrului de frecvenţe radio sau a resurselor de numerotaţie înainte de expirarea perioadei pentru care drepturile respective au fost acordate, cu excepţia cazurilor în care acest lucru este justificat în temeiul alineatului (2) al prezentului articol și, după caz, în conformitate cu anexa I și cu dispoziţiile relevante de drept intern referitoare la compensarea pentru retragerea drepturilor.

(2) În concordanţă cu necesitatea de a se asigura utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvenţe radio sau punerea în aplicare a măsurilor tehnice de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 4 din Decizia nr. 676/2002/CE, statele membre pot autoriza limitarea sau retragerea drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, inclusiv a drepturilor menţionate la articolul 49 din prezenta directivă, pe baza unor proceduri prestabilite și clar definite, în conformitate cu principiile proporţionalităţii și nediscriminării. În astfel de cazuri, titularii drepturilor respective pot, după caz și în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dispoziţiile relevante de drept intern, să fie compensaţi în mod corespunzător.

(3) O modificare a utilizării spectrului de frecvenţe radio ca urmare a aplicării articolului 45 alineatul (4) sau (5) nu constituie în sine un motiv pentru retragerea unui drept de utilizare a spectrului de frecvenţe radio.

(4) Orice intenţie de a limita sau de a retrage drepturile care decurg din autorizaţiile generale ori drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio sau a resurselor de numerotaţie fără consimţământul titularului drepturilor face obiectul consultării cu părţile interesate în conformitate cu articolul 23.

CAPITOLUL III

Furnizarea informaţiilor, anchete și mecanismul de consultare

Articolul 20

Cereri de informaţii adresate întreprinderilor

(1) Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează reţele și servicii de comunicaţii electronice, facilităţi asociate sau servicii asociate transmit toate informaţiile, inclusiv informaţiile financiare, necesare autorităţilor naţionale de reglementare, altor autorităţi competente și OAREC pentru a garanta conformitatea cu dispoziţiile din prezenta directivă și din Regulamentul (UE) 2018/1971 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) sau cu deciziile sau avizele adoptate în conformitate cu acestea. În special, autorităţile naţionale

([1]) Regulamentul (UE) 2018/1971 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Organismului Autorităţilor Europene de Reglementare în Domeniul Comunicaţiilor Electronice (OAREC) și a Agenţiei de sprijin pentru OAREC (Oficiul OAREC) și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/2120 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis (a sevedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

▼B

de reglementare și, în cazul în care este necesar în vederea îndeplinirii sarcinilor lor, alte autorități competente au competența de a solicita acestor întreprinderi să furnizeze informații cu privire la evoluțiile viitoare ale rețelei sau ale serviciilor care ar putea avea un impact asupra serviciilor angro pe care le pun la dispoziția concurenților, precum și informații cu privire la rețelele de comunicații electronice și la facilitățile asociate, informații care sunt defalcate la nivel local și suficient de detaliate pentru a permite ancheta geografică și desemnarea zonelor în conformitate cu articolul 22.

Atunci când informațiile colectate în conformitate cu primul paragraf sunt insuficiente pentru ca autoritățile naționale de reglementare, alte autorități competente și OAREC să își îndeplinească atribuțiile de reglementare în temeiul dreptului Uniunii, aceste informații pot fi solicitate de la alte întreprinderi relevante active în sectorul comunicațiilor electronice sau în sectoare strâns legate de acesta.

Întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piețele angro li se poate solicita, de asemenea, să prezinte date contabile privind piețele cu amănuntul care sunt conexe respectivelor piețe angro.

Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente pot solicita informații punctelor de informare unice instituite în temeiul Directivei 2014/61/UE.

Toate cererile de informații trebuie să fie proporționale cu îndeplinirea sarcinii și se motivează.

Întreprinderile furnizează informațiile solicitate cu promptitudine și în termenele și la nivelul de detaliere solicitat.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente furnizează Comisiei, în urma unei cereri motivate, informațiile care îi sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute de TFUE. Informațiile solicitate de Comisie sunt proporționale cu îndeplinirea sarcinilor respective. În cazul în care informațiile furnizate se referă la informații transmise anterior de întreprinderi la cererea autorității, întreprinderilor respective le este adus la cunoștință acest lucru. În măsura în care este necesar și cu excepția cazului în care autoritatea care furnizează informațiile a făcut o cerere expresă și motivată în sens contrar, Comisia pune informațiile furnizate la dispoziția altei autorități naționale de reglementare sau competente din alt stat membru.

Sub rezerva cerințelor prevăzute la alineatul (3), statele membre se asigură că informațiile prezentate unei autorități pot fi puse la dispoziția altei autorități din același stat membru sau din alt stat membru și la dispoziția OAREC, în urma unei cereri motivate, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a permite fie autorității, fie OAREC să își îndeplinească responsabilitățile în temeiul dreptului Uniunii.

▼B

(3) În cazul în care informaţiile colectate în temeiul alineatului (1), inclusiv cele colectate în cadrul unei anchete geografice, sunt considerate confidenţiale de o autoritate naţională de reglementare sau de altă autoritate competentă în conformitate cu normele de drept al Uniunii și cu cele de drept intern privind secretul comercial, Comisia, OAREC și orice alte autorităţi competente asigură această confidenţialitate. Secretul comercial nu împiedică realizarea în timp util a schimbului de informaţii între autoritatea competentă, Comisie, OAREC și orice alte autorităţi competente vizate în scopul revizuirii, al monitorizării și al supravegherii aplicării prezentei directive.

(4) Statele membre se asigură că, acţionând în conformitate cu normele interne privind accesul publicului la informaţii și sub rezerva normelor de drept al Uniunii și a celor de drept intern privind secretul comercial și protecţia datelor cu caracter personal, autorităţile naţionale de reglementare și alte autorităţi competente publică informaţiile care contribuie la o piaţă deschisă și concurenţială.

(5) Autorităţile naţionale de reglementare și alte autorităţi competente publică prevederile care reglementează accesul publicului la informaţii prevăzut la alineatul (4), inclusiv procedurile de obţinere a unui astfel de acces.

Articolul 21

Informaţiile solicitate în cadrul autorizaţiei generale, al drepturilor de utilizare și al obligaţiilor specifice

(1) Fără a aduce atingere informaţiilor solicitate în temeiul articolului 20 și nici obligaţiilor de informare și raportare prevăzute de dreptul intern, altele decât cele prevăzute de autorizaţia generală, autorităţile naţionale de reglementare și alte autorităţi competente pot solicita întreprinderilor să furnizeze informaţii referitoare la autorizaţia generală, drepturile de utilizare sau obligaţiile specifice menţionate la articolul 13 alineatul (2), informaţii care trebuie să fie proporţionale și justificate în mod obiectiv, în special pentru:

(a) verificarea, sistematică sau de la caz la caz, a respectării condiţiei 1 din partea A, a condiţiilor 2 și 6 din partea D și a condiţiilor 2 și 7 din partea E din anexa I și a respectării obligaţiilor menţionate la articolul 13 alineatul (2);

(b) verificarea, de la caz la caz, a respectării condiţiilor stabilite în anexa I, în cazul în care s-a primit o reclamaţie sau în care autoritatea competentă are alte motive să creadă că o condiţie nu este respectată sau în cazul unei investigaţii efectuate din proprie iniţiativă de autoritatea competentă;

(c) desfășurarea procedurilor privind cererile de acordare a drepturilor de utilizare și evaluarea acestora;

(d) publicarea, în interesul consumatorilor, a unor studii comparative privind calitatea și preţul serviciilor;

(e) agregarea, în scopuri clar definite, a unor statistici, rapoarte sau studii;

▼B

(f) desfășurarea unor analize de piaţă în domeniul de aplicare al prezentei directive, inclusiv date privind pieţele din aval sau cu amănuntul asociate cu, sau legate de, pieţele care fac obiectul analizei de piaţă;

(g) garantarea utilizării eficiente și asigurarea gestionării eficace a spectrului de frecvenţe radio și a resurselor de numerotaţie;

(h) evaluarea evoluţiilor viitoare ale reţelei sau ale serviciilor care ar putea avea impact asupra serviciilor angro puse la dispoziţia concurenţilor, asupra acoperirii teritoriale, asupra conectivităţii disponibile pentru utilizatorii finali sau asupra desemnării zonelor în temeiul articolului 22;

(i) efectuarea anchetelor geografice;

(j) formularea de răspunsuri la cererile motivate de informaţii adresate de OAREC.

Informaţiile menţionate la primul paragraf literele (a) și (b), (d) – (j) nu pot fi solicitate înainte de accesul pe piaţă sau ca o condiţie pentru accesul pe piaţă.

OAREC poate redacta modele de cereri de informaţii acolo unde acest lucru este necesar pentru a facilita prezentarea consolidată și analiza informaţiilor obţinute.

(2) În ceea ce privește drepturile de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, informaţiile menţionate la alineatul (1) se referă, în special, la utilizarea eficace și eficientă a frecvenţelor radio, precum și la respectarea oricăror obligaţii în materie de acoperire și calitate a serviciului aferente drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio și la verificarea acestora.

(3) În cazul în care solicită întreprinderilor să furnizeze informaţii în conformitate cu alineatul (1), autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente le aduc la cunoștinţă scopul specific în care vor fi utilizate informaţiile respective.

(4) Autoritatea naţională de reglementare sau alte autorităţi competente nu pot repeta cererile de informaţii adresate deja de OAREC în temeiul articolului 40 din Regulamentul (UE) 2018/1971, dacă OAREC a pus informaţiile primite la dispoziţia acestor autorităţi.

Articolul 22

Anchete geografice privind instalarea reţelelor

(1) Până la 21 decembrie 2023, autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente efectuează o anchetă geografică privind sfera de acoperire a reţelelor de comunicaţii electronice capabile să ofere servicii de bandă largă („reţele de bandă largă”) pe care, ulterior, o actualizează cel puţin o dată la trei ani.

Ancheta geografică include o analiză a sferei curente de acoperire geografică a reţelelor de bandă largă pe teritoriul lor, astfel cum impun sarcinile care revin autorităţilor naţionale de reglementare și/sau altor autorităţi competente în temeiul prezentei directive și pentru anchetele necesare în vederea aplicării normelor privind ajutoarele de stat.

▼B

De asemenea, ancheta geografică poate include o previziune, pentru o perioadă stabilită de autoritatea relevantă, a sferei de acoperire pe teritoriul lor a rețelelor de bandă largă, inclusiv a rețelelor de foarte mare capacitate.

Previziunea respectivă conține toate informațiile relevante, inclusiv informații privind instalările planificate de orice întreprindere sau autoritate publică ale rețelelor de foarte mare capacitate și modernizările sau prelungirile semnificative ale rețelelor până cel puțin la o viteză de descărcare de 100 Mbps. În acest scop, autoritățile naționale de reglementare și/sau alte autorități competente solicită întreprinderilor și autorităților publice să furnizeze astfel de informații, în măsura în care acestea sunt disponibile și pot fi furnizate cu eforturi rezonabile.

Autoritatea națională de reglementare decide în ce măsură este adecvat să se bazeze pe toate sau pe o parte din informațiile colectate în contextul unei asemenea previziuni, în contextul sarcinilor care îi sunt atribuite în mod specific în temeiul prezentei directive.

În cazul în care ancheta geografică nu este efectuată de autoritatea națională de reglementare, aceasta se efectuează în cooperare cu autoritatea respectivă în măsura în care poate fi relevantă pentru îndeplinirea sarcinilor acesteia.

Informațiile colectate în cadrul anchetei geografice au un nivel corespunzător de detaliere locală, includ date suficiente privind calitatea serviciului și parametrii acestuia și sunt tratate în conformitate cu articolul 20 alineatul (3).

(2) Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente pot determina o zonă cu delimitări teritoriale clare în care, pe baza informațiilor colectate și a oricăror previziuni pregătite în temeiul alineatului (1), se constată că pe durata previziunii relevante nicio întreprindere sau autoritate publică nu a instalat sau nu intenționează să instaleze o rețea de foarte mare capacitate sau să își modernizeze sau extindă considerabil rețeaua pentru ca vitezele de descărcare să fie de cel puțin 100 Mbps. Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente publică informații privind zonele desemnate.

(3) Autoritățile relevante pot invita întreprinderile și autoritățile publice să își declare intenția de a instala rețele de foarte mare capacitate într-o zonă determinată pe durata previziunii relevante. În cazul în care această invitație rezultă într-o astfel de declarație de intenție din partea unei întreprinderi sau autorități publice, autoritatea relevantă poate solicita altor întreprinderi și autorități publice să își declare orice intenție de a instala rețele de foarte mare capacitate sau de a-și moderniza sau extinde considerabil rețelele astfel încât viteza de descărcare să fie de cel puțin 100 Mbps în zona respectivă. Autoritatea relevantă precizează informațiile care trebuie incluse în ofertele respective, pentru a se asigura cel puțin același nivel de detaliere ca cel luat în considerare în orice previziune în temeiul alineatului (1). Aceasta informează, de asemenea, orice întreprindere sau autoritate publică ce și-a exprimat interesul dacă zona determinată este acoperită sau este probabil să fie acoperită de o rețea de acces de generație următoare care oferă viteze de descărcare mai mici de 100 Mbps, pe baza informațiilor colectate în temeiul alineatului (1).

▼B

(4) Măsurile în temeiul alineatului (3) se iau conform unei proceduri eficiente, obiective, transparente și nediscriminatorii, din cadrul căreia nicio întreprindere nu este exclusă a priori.

(5) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, precum și autoritățile locale, regionale și naționale responsabile de alocarea de fonduri publice pentru instalarea rețelelor de comunicații electronice, de elaborarea planurilor naționale în materie de bandă largă, de definirea obligațiilor de acoperire aferente drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio și de verificarea disponibilității serviciilor care intră sub incidența obligațiilor de serviciu universal pe teritoriul lor țin seama de rezultatele anchetei geografice și ale celor privind zonele desemnate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3).

Statele membre se asigură că autoritățile care efectuează ancheta geografică furnizează rezultatele respective, cu condiția ca autoritatea care le primește să asigure același nivel de confidențialitate și protecție a secretului comercial ca și autoritatea care le furnizează, și informează părțile care au furnizat informațiile. Aceste rezultate se pun, de asemenea, la dispoziția OAREC și a Comisiei, la cererea acestora și în aceleași condiții.

(6) Dacă informațiile relevante nu sunt disponibile pe piață, autoritățile competente pun datele din anchetele geografice, care nu intră sub incidența secretului comercial, direct la dispoziție în conformitate cu Directiva 2003/98/CE pentru a permite reutilizarea lor. În cazul în care astfel de instrumente nu sunt disponibile pe piață, aceste autorități pun de asemenea la dispoziție instrumente de informare care să le permită utilizatorilor finali să identifice disponibilitatea conectivității în diferite zone, cu un nivel de detaliere care este util pentru a-i sprijini să opteze pentru un operator sau furnizor de servicii.

(7) Până la 21 iunie 2020, pentru a contribui la aplicarea în mod uniform a anchetelor geografice și a previziunilor, OAREC, după consultarea părților interesate și în strânsă cooperare cu Comisia și cu autoritățile naționale relevante, emite orientări menite să ajute autoritățile naționale de reglementare și/sau alte autorități competente în punerea în aplicare uniformă a obligațiilor care le revin în temeiul prezentului articol.

Articolul 23

Modalități de consultare și transparență

(1) Cu excepția cazurilor care intră sub incidența articolului 26 sau 27 sau a articolului 32 alineatul (10), statele membre se asigură că, atunci când autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente intenționează să adopte măsuri în conformitate cu prezenta directivă sau când intenționează să instituie restricții în conformitate cu articolul 45 alineatele (4) și (5) care au un impact major asupra pieței relevante, acestea oferă părților interesate posibilitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la proiectul de măsură într-un termen rezonabil, având în vedere complexitatea chestiunii și, în orice caz, într-un termen de minimum 30 de zile, în afara unor circumstanțe excepționale.

▼B

(2) În sensul aplicării articolului 35, autoritățile competente informează RSPG în momentul publicării cu privire la orice proiect de măsuri care intră în domeniul de aplicare al procedurii de selecție comparative sau concurențiale în temeiul articolului 55 alineatul (2) și care se referă la utilizarea spectrului de frecvențe radio pentru care au fost stabilite condiții armonizate prin măsuri tehnice de punere în aplicare în conformitate cu Decizia nr. 676/2002/CE pentru a permite utilizarea pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă („rețele și servicii pe suport radio de bandă largă”).

(3) Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente publică procedurile lor interne de consultare.

Statele membre asigură înființarea unui punct de informare unic care să permită accesul la toate consultările în curs.

(4) Rezultatele procedurii de consultare se publică, cu excepția cazului în care există informații confidențiale în conformitate cu normele de drept al Uniunii și cele de drept intern privind secretul comercial.

Articolul 24

Consultarea părților interesate

(1) Statele membre se asigură, dacă este cazul, că autoritățile competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare, iau în considerare opiniile utilizatorilor finali, în special cele ale consumatorilor și ale utilizatorilor finali cu dizabilități, ale producătorilor și ale întreprinderilor care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice cu privire la aspectele referitoare la toate drepturile utilizatorilor finali și ale consumatorilor, inclusiv la accesul în condiții echivalente și la opțiunile utilizatorilor finali cu dizabilități, în ceea ce privește serviciile de comunicații electronice destinate publicului, în special dacă acestea au un impact semnificativ pe piață.

Statele membre se asigură că autoritățile competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare, pun la dispoziția utilizatorilor finali cu dizabilități o modalitate de consultare care garantează faptul că, în luarea deciziilor referitoare la aspectele privind drepturile utilizatorilor finali și ale consumatorilor în ceea ce privește serviciile de comunicații electronice destinate publicului, se acordă atenția cuvenită intereselor consumatorilor cu privire la comunicațiile electronice.

(2) Părțile interesate pot elabora, sub îndrumarea autorităților competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare, modalități care să implice consumatorii, grupurile de utilizatori și furnizorii de servicii, pentru a îmbunătăți calitatea generală a furnizării de servicii, printre altele prin elaborarea unor coduri de conduită și a unor standarde de operare și prin monitorizarea aplicării acestora.

▼B

(3) Fără a aduce atingere normelor de drept intern, conforme cu dreptul Uniunii, privind promovarea obiectivelor de politică în domeniul culturii și al mass-mediei, precum diversitatea culturală și lingvistică și pluralismul în mass-media, autorităţile competente, în coordonare, după caz, cu autorităţile naţionale de reglementare, pot promova cooperarea între întreprinderile care furnizează reţele sau servicii de comunicaţii electronice și sectoarele interesate de promovarea conţinutului legal în cadrul reţelelor și al serviciilor de comunicaţii electronice. Cooperarea respectivă poate include, de asemenea, coordonarea informaţiilor de interes public care urmează să fie furnizate în temeiul articolului 103 alineatul (4).

Articolul 25

Soluţionarea extrajudiciară a litigiilor

(1) Statele membre se asigură că autoritatea naţională de reglementare sau altă autoritate competentă responsabilă de aplicarea articolelor 102-107 și a articolului 115 din prezenta directivă sau cel puţin un organism independent cu expertiză dovedită pentru aplicarea articolelor respective este prevăzut(ă) ca entitate de soluţionare alternativă a litigiilor în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2013/11/UE, în scopul soluţionării litigiilor dintre furnizori și consumatori care intră sub incidenţa prezentei directive și se referă la executarea contractelor. Statele membre pot să extindă accesul la procedurile de soluţionare alternativă a litigiilor oferite de respectiva autoritate sau de respectivul organism și pentru alţi utilizatori finali decât consumatorii, în special microîntreprinderile și întreprinderile mici.

(2) Fără a aduce atingere Directivei 2013/11/UE, în cazul în care aceste litigii implică părţi din state membre diferite, acestea din urmă își coordonează eforturile în vederea soluţionării litigiului.

Articolul 26

Soluţionarea litigiilor dintre întreprinderi

(1) În cazul unui litigiu apărut în legătură cu obligaţiile existente în temeiul prezentei directive între furnizori de reţele sau servicii de comunicaţii electronice într-un stat membru sau între astfel de întreprinderi și alte întreprinderi din statul membru care beneficiază de obligaţii în materie de acces sau interconectare sau între furnizorii de reţele sau servicii de comunicaţii electronice într-un stat membru și furnizorii de facilităţi asociate, autoritatea naţională de reglementare în cauză emite, la solicitarea oricăreia dintre părţi și fără a aduce atingere alineatului (2), o decizie cu caracter obligatoriu pentru a soluţiona litigiul în cel mai scurt timp posibil pe baza unor proceduri clare și eficiente și, în orice caz, în termen de patru luni, cu excepţia unor circumstanţe excepţionale. Statul membru în cauză impune tuturor părţilor să coopereze pe deplin cu autoritatea naţională de reglementare.

(2) Statele membre pot să prevadă dispoziţii în temeiul cărora autorităţile naţionale de reglementare refuză să soluţioneze un litigiu în cazul în care există alte proceduri, inclusiv medierea, care ar contribui mai bine la soluţionarea litigiului în timp util, în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 3. Autoritatea naţională de reglementare informează de îndată părţile cu privire la aceasta. În cazul în care, în termen de patru luni, litigiul nu a fost soluţionat și în cazul în care partea care se consideră prejudiciată nu a sesizat o instanţă, autoritatea naţională de reglementare emite, la solicitarea oricărei părţi, o decizie cu caracter obligatoriu în vederea soluţionării litigiului în cel mai scurt termen posibil și, în orice caz, în termen de patru luni.

▼B

(3) La soluţionarea unui litigiu, autoritatea naţională de reglementare emite decizii menite să ducă la îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 3. Toate obligaţiile impuse unei întreprinderi de către o autoritate naţională de reglementare pentru soluţionarea unui litigiu se conformează prezentei directive.

(4) Decizia autorităţii naţionale de reglementare se publică, cu respectarea cerinţelor privind secretul comercial. Autoritatea naţională de reglementare transmite părţilor vizate expunerea completă a motivelor care stau la baza deciziei.

(5) Procedura menţionată la alineatele (1), (3) și (4) nu împiedică niciuna dintre părţi să introducă o acţiune în instanţă.

Articolul 27

Soluţionarea litigiilor transfrontaliere

(1) În cazul unui litigiu care intră sub incidenţa prezentei directive, apărut între întreprinderi din state membre diferite, se aplică alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol. Dispoziţiile menţionate nu se aplică litigiilor referitoare la coordonarea spectrului de frecvenţe radio care intră sub incidenţa articolului 28.

(2) Oricare dintre părţi poate sesiza autoritatea naţională de reglementare sau autorităţile vizate. În cazul în care un litigiu afectează relaţiile comerciale dintre statele membre, autoritatea sau autorităţile naţionale de reglementare competente notifică OAREC litigiul pentru a-l soluţiona în mod corespunzător, în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 3.

(3) În cazul unei astfel de notificări, OAREC emite un aviz în care invită autorităţile naţionale de reglementare sau autorităţile vizate să întreprindă, în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, în termen de patru luni, cu excepţia circumstanţelor excepţionale, o anumită acţiune pentru a soluţiona litigiul sau să se abţină de la a acţiona.

(4) Autoritatea naţională de reglementare sau autorităţile vizate așteaptă avizul OAREC înainte de a întreprinde orice acţiune pentru soluţionarea litigiului. În situaţii excepţionale, în cazul în care există o nevoie urgentă de a acţiona pentru a garanta concurenţa sau a proteja interesele utilizatorilor finali, oricare dintre autorităţile naţionale de reglementare competente poate, fie la cererea părţilor, fie din proprie iniţiativă, să adopte măsuri provizorii.

(5) Toate obligaţiile impuse unei întreprinderi de către autoritatea naţională de reglementare în cadrul soluţionării litigiului se conformează prezentei directive, ţin cont în cea mai mare măsură de avizul adoptat de OAREC și se adoptă în termen de o lună de la emiterea avizului respectiv.

(6) Procedura prevăzută la alineatul (2) nu împiedică niciuna dintre părţi să introducă o acţiune în instanţă.

▼B

Articolul 28

Coordonarea spectrului de frecvenţe radio între statele membre

(1) Statele membre și autorităţile competente ale acestora se asigură că utilizarea spectrului de frecvenţe radio este organizată pe teritoriul lor în așa fel încât niciun alt stat membru să nu fie împiedicat să permită pe teritoriul său utilizarea spectrului de frecvenţe radio armonizat în conformitate cu dreptul Uniunii, în special din cauza interferenţelor transfrontaliere prejudiciabile dintre statele membre.

Statele membre iau toate măsurile necesare în acest scop, fără a aduce atingere obligaţiilor care le revin în temeiul dreptului internaţional și al acordurilor internaţionale relevante, cum ar fi reglementările UIT privind radiocomunicaţiile și acordurile regionale privind radiocomunicaţiile ale UIT.

(2) Statele membre cooperează între ele și, după caz, prin intermediul RSPG, în ceea ce privește coordonarea transfrontalieră a utilizării spectrului de frecvenţe radio în scopul de:

(a) a asigura respectarea alineatului (1);

(b) a soluţiona orice problemă sau litigiu în ceea ce privește coordonarea transfrontalieră sau interferenţele transfrontaliere prejudiciabile dintre statele membre, precum și cu ţările terţe, care împiedică statele membre să utilizeze spectrul de frecvenţe radio armonizat pe teritoriul lor.

(3) Pentru a asigura respectarea alineatului (1), statele membre afectate pot solicita RSPG să îndeplinească un rol de mediere pentru a aborda orice problemă sau litigiu legat de coordonarea transfrontalieră sau de interferenţele transfrontaliere prejudiciabile. După caz, RSPG poate emite un aviz care propune o soluţie coordonată privind o astfel de problemă sau litigiu.

(4) În cazul în care acţiunile menţionate la alineatul (2) sau (3) nu au soluţionat problema sau litigiul, Comisia, la solicitarea oricărui stat membru afectat și ţinând cont în cea mai mare măsură de orice aviz al RSPG care recomandă o soluţie coordonată în temeiul alineatului (3), poate să adopte decizii prin intermediul unor acte de punere în aplicare, adresate statelor membre afectate de interferenţa prejudiciabilă nesoluţionată, menite să soluţioneze problemele privind interferenţele transfrontaliere prejudiciabile dintre două sau mai multe state membre care le împiedică să utilizeze spectrul de frecvenţe radio armonizat pe teritoriul lor.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 118 alineatul (4).

(5) La solicitarea oricărui stat membru afectat, Uniunea oferă sprijin juridic, politic și tehnic pentru rezolvarea problemelor de coordonare a frecvenţelor de frecvenţe radio cu ţări învecinate Uniunii, inclusiv cu ţări candidate și aderente, în așa fel încât statele membre vizate să își poată respecta obligaţiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii. În furnizarea acestei asistenţe, Uniunea promovează punerea în aplicare a politicilor Uniunii.

▼B

TITLUL III

PUNEREA ÎN APLICARE

Articolul 29

Sancţiuni

(1) Statele membre stabilesc norme privind sancţiunile, inclusiv, după caz, amenzile și penalităţile fără caracter penal în cuantum prestabilit sau cu titlu cominatoriu aplicabile pentru încălcarea dispoziţiilor interne adoptate în temeiul prezentei directive sau a oricărei decizii obligatorii emise de Comisie, de autoritatea naţională de reglementare sau de altă autoritate competentă în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura faptul că acestea sunt puse în aplicare. În limitele dreptului intern, autoritatea naţională de reglementare și alte autorităţi competente au competenţa de a impune astfel de sancţiuni. Sancţiunile prevăzute trebuie să fie adecvate, efective, proporţionale și cu efect de descurajare.

(2) Statele membre prevăd sancţiuni în cadrul procedurii prevăzute la articolul 22 alineatul (3) numai în cazul în care o întreprindere sau o autoritate publică furnizează cu intenţie sau din neglijenţă gravă informaţii înșelătoare, eronate sau incomplete.

La stabilirea valorii amenzilor sau a penalităţilor cu titlu cominatoriu impuse unei întreprinderi sau autorităţi publice pentru furnizarea cu intenţie sau din neglijenţă gravă a unor informaţii înșelătoare, eronate sau incomplete, în cadrul procedurii prevăzute la articolul 22 alineatul (3), se ţine seama, printre altele, dacă comportamentul întreprinderii sau al autorităţii publice a avut un impact negativ asupra concurenţei și, în special, dacă, contrar informaţiilor furnizate iniţial sau actualizate ulterior, întreprinderea sau autoritatea publică fie a instalat, extins sau modernizat o reţea, fie nu a instalat o reţea și nu a oferit o justificare obiectivă pentru respectiva modificare a planului.

Articolul 30

Respectarea condiţiilor aferente autorizaţiei generale sau drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio și a resurselor de numerotaţie și respectarea obligaţiilor specifice

(1) Statele membre se asigură că autorităţile lor competente relevante monitorizează și supraveghează respectarea condiţiilor aferente autorizaţiei generale sau drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio și a resurselor de numerotaţie, respectarea obligaţiilor specifice menţionate la articolul 13 alineatul (2) și a obligaţiei de a utiliza spectrul de frecvenţe radio în mod eficace și eficient în conformitate cu articolul 4, articolul 45 alineatul (1) și articolul 47.

Autorităţile competente au competenţa de a solicita întreprinderilor care fac obiectul autorizaţiei generale sau care beneficiază de drepturi de utilizare a spectrului de frecvenţe radio sau a resurselor de numerotaţie să furnizeze toate informaţiile necesare pentru a verifica respectarea condiţiilor aferente autorizaţiei generale sau drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio și a resurselor de numerotaţie sau a obligaţiilor specifice menţionate la articolul 13 alineatul (2) sau la articolul 47, în conformitate cu articolul 21.

▼B

(2) În cazul în care o autoritate competentă constată că o întreprindere nu respectă una sau mai multe condiții aferente autorizației generale sau drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio și a resurselor de numerotație sau obligațiile specifice menționate la articolul 13 alineatul (2), aceasta notifică întreprinderii constatările respective și îi oferă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere într-un termen rezonabil.

(3) Autoritatea competentă are competența de a solicita încetarea încălcării menționate la alineatul (2) fie imediat, fie într-un termen rezonabil și adoptă măsuri corespunzătoare și proporționale menite să asigure respectarea condițiilor sau a obligațiilor respective.

În acest sens, statele membre împuternicesc autoritățile competente să impună:

(a) sancțiuni financiare cu efect de descurajare, după caz, care pot include sancțiuni cu titlu cominatoriu cu efect retroactiv; și

(b) ordine de încetare sau de întârziere a furnizării unui serviciu sau a unui pachet de servicii care, dacă ar continua, ar provoca daune semnificative concurenței, până la conformarea cu obligațiile în materie de acces impuse în urma unei analize de piață efectuate în conformitate cu articolul 67.

Autoritățile competente comunică fără întârziere întreprinderii în cauză măsurile și motivele care stau la baza acestora și indică un termen rezonabil până la care întreprinderea în cauză să se conformeze măsurilor.

(4) În pofida alineatelor (2) și (3) din prezentul articol, statele membre acordă autorității competente dreptul să impună sancțiuni financiare, după caz, întreprinderilor care nu furnizează informații în conformitate cu obligațiile prevăzute la articolul 21 alineatul (1) primul paragraf litera (a) sau (b) și la articolul 69 într-un termen rezonabil stabilit de autoritatea competentă.

(5) În cazul unei încălcări grave sau al unor încălcări repetate ale condițiilor aferente autorizației generale sau drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio și a resurselor de numerotație sau ale obligațiilor specifice menționate la articolul 13 alineatul (2) sau la articolul 47 alineatul (1) sau (2), atunci când măsurile menite să garanteze conformitatea menționate la alineatul (3) din prezentul articol au eșuat, statele membre acordă autorităților competente dreptul să împiedice o întreprindere să continue furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice ori să suspende sau să retragă acesteia drepturile de utilizare. Statele membre acordă autorității competente dreptul să impună sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare. Respectivele sancțiuni se pot aplica astfel încât să acopere durata oricărei încălcări, chiar dacă încălcarea a fost ulterior remediată.

▼B

(6) În pofida alineatelor (2), (3) și (5) din prezentul articol, în cazul în care are dovada încălcării condițiilor aferente autorizației generale sau drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio și a resurselor de numerotație sau a obligațiilor specifice menționate la articolul 13 alineatul (2) sau la articolul 47 alineatul (1) sau (2) care reprezintă o amenințare imediată și gravă la adresa siguranței, securității sau sănătății publice ori care riscă să creeze probleme economice sau operaționale grave pentru alți furnizori sau utilizatori de rețele sau servicii de comunicații electronice ori pentru alți utilizatori ai spectrului de frecvențe radio, autoritatea competentă poate adopta măsuri provizorii de urgență pentru a remedia situația înainte de adoptarea unei decizii finale. Autoritatea competentă oferă întreprinderii în cauză posibilitatea rezonabilă de a-și exprima opiniile și de a propune eventuale măsuri corective. Dacă este cazul, autoritatea competentă poate confirma măsurile provizorii, care au o valabilitate de cel mult trei luni, dar care, în circumstanțe în care procedurile de executare nu au fost finalizate, pot fi prelungite pentru o durată suplimentară de maximum trei luni.

(7) Întreprinderile au dreptul de a contesta măsurile luate în temeiul prezentului articol în conformitate cu procedura menționată la articolul 31.

Articolul 31

Dreptul la o cale de atac

(1) Statele membre garantează existența la nivel național a unor proceduri concrete în cadrul cărora orice utilizator sau orice întreprindere care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice sau facilități asociate care este afectat (afectată) de o decizie a unei autorități competente are dreptul de a ataca decizia în fața unui organism de soluționare a căilor de atac care este independent de părțile implicate și de orice intervenție externă sau presiune politică susceptibilă să pună în pericol evaluarea independentă de către acesta a chestiunilor care îi sunt înaintate. Acest organism, care poate fi o instanță judecătorească, dispune de expertiză corespunzătoare pentru a-și putea exercita funcțiile în mod eficace. Statele membre se asigură că fondul cauzei este luat în considerare în mod corespunzător.

Până la soluționarea căii de atac, decizia autorității competente rămâne valabilă, cu excepția cazului în care sunt stabilite măsuri provizorii în conformitate cu dreptul intern.

(2) În cazul în care organismul în fața căruia se exercită calea de atac menționat la alineatul (1) din prezentul articol nu are caracter judiciar, acesta își motivează întotdeauna decizia în scris. De asemenea, într-un astfel de caz, decizia poate face obiectul controlului jurisdicțional exercitat de o instanță în sensul articolului 267 din TFUE.

Statele membre garantează existența unei proceduri efective pentru exercitarea căii de atac.

(3) Statele membre colectează informații privind obiectul general al căilor de atac, numărul cererilor de exercitare a unei căi de atac, durata procedurilor aferente căilor de atac și numărul deciziilor de acordare de măsuri provizorii. La solicitarea motivată a Comisiei și a OAREC, statele membre furnizează acestora informațiile respective, precum și deciziile sau hotărârile judecătorești.

▼B

TITLUL IV

PROCEDURI PRIVIND PIAŢA INTERNĂ

CAPITOLUL I

Articolul 32

Consolidarea pieţei interne a comunicaţiilor electronice

(1) La îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentei directive, autorităţile naţionale de reglementare ţin seama în cea mai mare măsură de obiectivele prevăzute la articolul 3.

(2) Autorităţile naţionale de reglementare contribuie la dezvoltarea pieţei interne cooperând între ele și cu Comisia și cu OAREC într-un mod transparent, pentru a asigura aplicarea uniformă, în toate statele membre, a prezentei directive. În acest scop, acestea cooperează, în special cu Comisia și cu OAREC, în vederea identificării tipurilor de instrumente și măsuri corective care sunt cele mai adecvate pentru abordarea tipurilor particulare de situaţii de pe piaţă.

(3) În absenţa unor prevederi contrare în recomandările sau în orientările adoptate în temeiul articolului 34, după încheierea consultării publice, dacă este necesară în temeiul articolului 23, în cazul în care o autoritate naţională de reglementare intenţionează să ia o măsură care:

(a) intră sub incidenţa articolului 61, 64, 67, 68 sau 83; și

(b) ar afecta relaţiile comerciale dintre statele membre,

aceasta publică proiectul de măsură și îl comunică, în același timp, Comisiei, OAREC și autorităţilor naţionale de reglementare ale altor state membre, împreună cu motivele care justifică respectiva măsură, în conformitate cu articolul 20 alineatul (3). Autorităţile naţionale de reglementare, OAREC și Comisia pot prezenta observaţii cu privire la proiectul de măsură în termen de o lună. Acest termen nu poate fi prelungit.

(4) Proiectul de măsură menţionat la alineatul (3) din prezentul articol nu se adoptă timp de încă două luni, dacă aceasta are ca scop:

(a) să definească o piaţă relevantă diferită de cele definite în recomandarea menţionată la articolul 64 alineatul (1); sau

▼C1

(b) să decidă dacă să determine sau nu o întreprindere ca având, individual sau împreună cu alte întreprinderi, o putere semnificativă pe piaţă, în temeiul articolului 67 alineatul (3) sau (4),

▼B

și ar afecta relaţiile comerciale dintre statele membre, iar Comisia a indicat autorităţii naţionale de reglementare că în opinia sa proiectul de măsură ar constitui un obstacol pe piaţa internă sau că are rezerve serioase în ceea ce privește compatibilitatea măsurii cu dreptul Uniunii și în special cu obiectivele prevăzute la articolul 3. Termenul de două luni nu poate fi prelungit. În acest caz, Comisia informează OAREC și autorităţile naţionale de reglementare cu privire la rezervele sale și, în același timp, le publică.

▼B

(5) OAREC publică un aviz privind rezervele Comisiei menţionate la alineatul (4), indicând dacă consideră că proiectul de măsură ar trebui menţinut, modificat sau retras și prezintă, dacă este cazul, propuneri specifice în acest sens.

(6) În termenul de două luni menţionat la alineatul (4), Comisia poate:

(a) să ia o decizie prin care să solicite autorităţii naţionale de reglementare în cauză retragerea proiectului de măsură; sau

(b) să ia decizia de a renunţa la rezervele pe care le-a formulat menţionate la alineatul (4).

Comisia ţine seama, în cea mai mare măsură, de avizul OAREC înainte de a lua o decizie.

Decizia menţionată la primul paragraf litera (a) este însoţită de o analiză detaliată și obiectivă a motivelor pentru care Comisia consideră că proiectul de măsură nu trebuie adoptat, împreună cu propunerile specifice de modificare a acestuia.

(7) În cazul în care Comisia a adoptat o decizie în conformitate cu alineatul (6) primul paragraf litera (a) din prezentul articol prin care solicită autorităţii naţionale de reglementare să retragă un proiect de măsură, autoritatea naţională de reglementare modifică sau retrage proiectul de măsură în termen de șase luni de la data deciziei Comisiei. În cazul în care proiectul de măsură este modificat, autoritatea naţională de reglementare organizează o consultare publică în conformitate cu articolul 23 și notifică proiectul de măsură modificat Comisiei, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(8) Autoritatea naţională de reglementare în cauză ţine seama în cea mai mare măsură de observaţiile formulate de alte autorităţi naţionale de reglementare, de OAREC și de Comisie și poate, cu excepţia cazurilor care intră sub incidenţa alineatului (4) și a alineatului (6) litera (a), să adopte proiectul de măsură rezultat în urma acestora și, în acest caz, comunică proiectul Comisiei.

(9) Autoritatea naţională de reglementare comunică Comisiei și OAREC toate măsurile finale adoptate care intră sub incidenţa alineatului (3) literele (a) și (b).

(10) În circumstanţe excepţionale, în cazul în care o autoritate naţională de reglementare consideră că există o nevoie urgentă de a acţiona pentru a garanta concurenţa și a proteja interesele utilizatorilor, prin derogare de la procedura prevăzută la alineatele (3) și (4), aceasta poate adopta imediat măsuri proporţionale și provizorii. Aceasta comunică fără întârziere măsurile respective, motivate corespunzător, Comisiei, celorlalte autorităţi naţionale de reglementare și OAREC. Decizia autorităţii naţionale de reglementare de a conferi acestor măsuri un caracter permanent sau de a prelungi durata lor de aplicare intră sub incidenţa alineatelor (3) și (4).

(11) O autoritate naţională de reglementare poate retrage oricând un proiect de măsură.

▼B

Articolul 33

Procedura pentru aplicarea uniformă a măsurilor corective

(1) În cazul în care o măsură prevăzută la articolul 32 alineatul (3) are drept scop să impună, să modifice sau să retragă o obligaţie care revine unei întreprinderi în aplicarea articolului 61 sau 67, coroborat cu articolele 69-76 și cu articolul 83, Comisia poate, în termenul de o lună menţionat la articolul 32 alineatul (3), să notifice autorităţii naţionale de reglementare în cauză și OAREC motivele pentru care consideră că proiectul de măsură ar constitui un obstacol pe piaţa internă sau suspiciunile sale serioase cu privire la compatibilitatea acestuia cu dreptul Uniunii. În acest caz, proiectul de măsură nu se adoptă timp de încă trei luni de la notificarea Comisiei.

În absenţa unei astfel de notificări, autoritatea naţională de reglementare în cauză poate adopta proiectul de măsură, ţinând seama în cea mai mare măsură de observaţiile formulate de Comisie, de OAREC sau de orice altă autoritate naţională de reglementare.

(2) În perioada de trei luni menţionată la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia, OAREC și autoritatea naţională de reglementare în cauză cooperează îndeaproape în scopul identificării măsurii celei mai potrivite și eficace în lumina obiectivelor stabilite la articolul 3, luând în considerare opiniile participanţilor la piaţă și necesitatea de a asigura dezvoltarea unei practici uniforme în materie de reglementare.

(3) În termen de șase săptămâni de la începutul perioadei de trei luni menţionate la alineatul (1), OAREC adoptă un aviz privind notificarea Comisiei menţionată la alineatul (1), indicând dacă consideră că proiectul de măsură ar trebui modificat sau retras și prezintă, dacă este cazul, propuneri specifice în acest sens. Avizul se motivează și se publică.

(4) În cazul în care, în avizul său, OAREC împărtășește îndoielile serioase ale Comisiei, acesta cooperează îndeaproape cu autoritatea naţională de reglementare în cauză în scopul identificării măsurii celei mai potrivite și eficace. Înainte de încheierea perioadei de trei luni menţionate la alineatul (1), autoritatea naţională de reglementare:

(a) poate modifica sau retrage proiectul de măsură, ţinând seama în cea mai mare măsură de notificarea Comisiei menţionată la alineatul (1) și de avizul OAREC; sau

(b) poate menţine proiectul de măsură.

(5) În termen de o lună de la încetarea perioadei de trei luni menţionate la alineatul (1) și ţinând seama în cea mai mare măsură de avizul OAREC, în cazul în care există un astfel de aviz, Comisia poate:

(a) să emită o recomandare prin care solicită autorităţii naţionale de reglementare în cauză să modifice sau să retragă proiectul de măsură, incluzând propuneri specifice în acest scop și motivându-și recomandarea, în special în cazul în care OAREC nu împărtășește îndoielile serioase ale Comisiei;

▼B

(b) să ia decizia de a renunța la rezervele formulate în conformitate cu alineatul (1); sau

(c) să ia o decizie în ceea ce privește proiectele de măsuri care intră sub incidența articolului 61 alineatul (3) al doilea paragraf sau a articolului 76 alineatul (2) prin care să solicite autorității naționale de reglementare în cauză să retragă proiectul de măsură, în cazul în care OAREC împărtășește îndoielile serioase ale Comisiei; decizia este însoțită de o analiză detaliată și obiectivă a motivelor pentru care Comisia consideră că proiectul de măsură nu ar trebui să fie adoptat, și de propuneri specifice de modificare a proiectului de măsură, sub rezerva procedurii menționate la articolul 32 alineatul (7), care se aplică mutatis mutandis.

(6) În termen de o lună de la emiterea de către Comisie a recomandării în conformitate cu alineatul (5) litera (a) sau de la renunțarea acesteia la rezervele sale în conformitate cu alineatul (5) litera (b), autoritatea națională de reglementare în cauză comunică Comisiei și OAREC măsura finală adoptată.

Termenul respectiv poate fi prelungit astfel încât să permită autorității naționale de reglementare să organizeze o consultare publică în conformitate cu articolul 23.

(7) În cazul în care autoritatea națională de reglementare decide să nu modifice sau să nu retragă proiectul de măsură pe baza recomandării emise în temeiul alineatului (5) litera (a), aceasta își motivează decizia.

(8) Autoritatea națională de reglementare poate retrage proiectul de măsură propus în orice etapă a procedurii.

Articolul 34

Dispoziții de punere în aplicare

După consultarea publică și după consultarea autorităților naționale de reglementare și ținând seama în cea mai mare măsură de avizul OAREC, Comisia poate adopta recomandări sau orientări în legătură cu articolul 32 prin care să se stabilească forma, conținutul și nivelul de detaliere al notificărilor solicitate în conformitate cu articolul 32 alineatul (3), circumstanțele în care nu ar fi necesară notificarea, precum și calcularea termenelor.

CAPITOLUL II

Asignarea în mod uniform a spectrului de frecvențe radio

Articolul 35

Procesul de evaluare inter pares

(1) În cazul în care autoritatea națională de reglementare sau altă autoritate competentă intenționează să efectueze o procedură de selecție în conformitate cu articolul 55 alineatul (2) în legătură cu spectrul de frecvențe radio pentru care au fost stabilite condiții armonizate prin măsuri tehnice de punere în aplicare în conformitate cu Decizia nr. 676/2002/CE, pentru a permite utilizarea pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă, aceasta informează RSPG, în temeiul articolului 23, cu privire la orice proiecte de măsuri care intră sub incidența procedurii de selecție comparative sau concurențiale în temeiul articolului 55 alineatul (2) și indică dacă și când îi solicită RSPG să convoace un forum de evaluare inter pares.

▼B

Când este solicitat în acest sens, RSPG organizează un forum de evaluare inter pares pentru a discuta și a face schimb de opinii cu privire la proiectele de măsuri transmise și facilitează schimbul de experienţă și de bune practici privind proiectele de măsuri.

Forumul de evaluare inter pares este alcătuit din membrii RSPG și este organizat și prezidat de către un reprezentant al RSPG.

(2) Cel târziu cu ocazia consultării publice desfășurate în temeiul articolului 23, RSPG poate, în mod excepţional, să aibă iniţiativa de a convoca un forum de evaluare inter pares, în conformitate cu regulamentul de procedură pentru organizarea acestuia, în vederea unui schimb de experienţă și de bune practici cu privire la un proiect de măsură referitor la o procedură de selecţie, în cazul în care consideră că proiectul de măsură ar aduce atingere în mod semnificativ abilităţii autorităţii naţionale de reglementare sau a altei autorităţi competente de a realiza obiectivele stabilite la articolele 3, 45, 46 și 47.

(3) RSPG definește în prealabil și publică criteriile obiective pentru convocarea excepţională a forumului de evaluare inter pares.

(4) În timpul forumului de evaluare inter pares, autoritatea naţională de reglementare sau altă autoritate competentă oferă o explicaţie cu privire la modul în care proiectul de măsură:

(a) promovează dezvoltarea pieţei interne, furnizarea transfrontalieră de servicii, precum și concurenţa, maximizează beneficiile pentru consumator și realizează în general obiectivele prevăzute la articolele 3, 45, 46 și 47 din prezenta directivă, precum și în Deciziile nr. 676/2002/CE și nr. 243/2012/UE;

(b) asigură utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvenţe radio; și

(c) asigură condiţii stabile și previzibile în materie de investiţii pentru utilizatorii existenţi și potenţiali ai spectrului de frecvenţe radio atunci când instalează reţele pentru furnizarea de servicii de comunicaţii electronice care se bazează pe spectrul de frecvenţe radio.

(5) Forumul de evaluare inter pares este deschis participării voluntare a experţilor din cadrul altor autorităţi competente și OAREC.

(6) Forumul de evaluare inter pares se convoacă o singură dată pe durata procesului general naţional de pregătire și de consultare privind o singură procedură de selecţie referitoare la una sau mai multe benzi de frecvenţă radio, cu excepţia cazului în care autoritatea naţională de reglementare sau altă autoritate competentă solicită reconvocarea acestuia.

(7) La solicitarea autorităţii naţionale de reglementare sau a altei autorităţi competente care a solicitat reuniunea, RSPG poate adopta un raport cu privire la modul în care proiectul de măsură realizează obiectivele prevăzute la alineatul (4), care să reflecte opiniile schimbate în cadrul forumului de evaluare inter pares.

▼B

(8) RSPG publică anual, în luna februarie, un raport privind proiectele de măsuri dezbătute în temeiul alineatelor (1) și (2). Raportul indică experienţele și bunele practici remarcate.

(9) În urma forumului de evaluare inter pares, la solicitarea autorităţii naţionale de reglementare sau a altei autorităţi competente care a solicitat reuniunea, RSPG poate adopta un aviz cu privire la proiectul de măsură.

Articolul 36

Asignarea armonizată a spectrului de frecvenţe radio

În cazul în care utilizarea spectrului de frecvenţe radio a fost armonizată, condiţiile și procedurile de acces au fost definite și întreprinderile cărora li s-au asignat frecvenţele radio au fost selectate în conformitate cu acordurile internaţionale și cu normele Uniunii, statele membre acordă dreptul de utilizare a acestor frecvenţe radio în conformitate cu dispoziţiile menţionate. Cu condiţia ca toate condiţiile naţionale aferente dreptului de utilizare a frecvenţelor radio în cauză să fi fost satisfăcute în cazul unei proceduri de selecţie comune, statele membre nu impun alte condiţii, criterii sau proceduri suplimentare care ar limita, denatura sau întârzia punerea în aplicare corectă a asignării comune a unor astfel de frecvenţe radio.

Articolul 37

Procesul comun de autorizare pentru acordarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio

Două sau mai multe state membre pot coopera între ele, precum și cu RSPG, ţinând seama de orice interese exprimate de participanţii pe piaţă, stabilind împreună aspectele comune ale unui proces de autorizare și, după caz, efectuând împreună și procesul de selecţie în vederea acordării de drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio.

La elaborarea procesului comun de autorizare, statele membre pot ţine seama de următoarele criterii:

(a) procesele de autorizare naţională individuală sunt iniţiate și puse în aplicare de autorităţile competente, în conformitate cu un calendar stabilit de comun acord;

(b) prevăd, după caz, existenţa unor condiţii și proceduri comune în statele membre în cauză pentru selectarea și acordarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio în statele membre în cauză;

(c) prevede, după caz, existenţa unor condiţii comune sau comparabile în statele membre în cauză aferente drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio care să permită, printre altele, ca utilizatorilor să li se asigneze blocuri de spectru de frecvenţe radio similare;

(d) este deschis în orice moment altor state membre cât timp se desfășoară procesul comun de autorizare.

▼B

În cazul în care, în ciuda interesului exprimat de participanţii la piaţă, statele membre nu acţionează în comun, acestea informează participanţii la piaţă în cauză cu privire la motivele care justifică decizia lor.

CAPITOLUL III

Procedurile de armonizare

Articolul 38

Procedurile de armonizare

(1) Atunci când consideră că divergenţele în punerea în aplicare de către autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente a sarcinilor în materie de reglementare prevăzute de prezenta directivă ar putea constitui un obstacol pe piaţa internă, Comisia, ţinând cont în cea mai mare măsură de avizul OAREC sau, după caz, al RSPG, poate adopta recomandări sau, sub rezerva alineatului (3) din prezentul articol, poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, decizii care să garanteze aplicarea armonizată a prezentei directive și cu scopul de a sprijini îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 3.

(2) Statele membre se asigură că autorităţile naţionale de reglementare și alte autorităţi competente ţin cont în cea mai mare măsură de recomandările menţionate la alineatul (1) în îndeplinirea sarcinilor care le revin. În cazul în care o autoritate naţională de reglementare sau o altă autoritate competentă alege să nu dea curs unei recomandări, aceasta informează Comisia, prezentând motivele care justifică poziţia sa.

(3) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (1) includ doar identificarea unei abordări armonizate sau coordonate în scopul soluţionării următoarelor aspecte:

(a) punerea în aplicare neuniformă de către autorităţile naţionale de reglementare a abordărilor generale în materie de reglementare cu privire la reglementarea pieţelor comunicaţiilor electronice în aplicarea articolelor 64 și 67, dacă aceasta constituie un obstacol pe piaţa internă. Astfel de decizii nu se referă la notificările specifice emise de autorităţile naţionale de reglementare în temeiul articolului 32. Într-o astfel de situaţie, Comisia propune un proiect de decizie numai:

(i) după minimum doi ani de la adoptarea unei recomandări a Comisiei pe aceeași temă; și

(ii) ţinând cont în cea mai mare măsură de avizul OAREC privind cazul pentru care se adoptă o astfel de decizie, aviz care este emis de OAREC în termen de trei luni de la solicitarea Comisiei;

(b) numerotaţia, inclusiv seriile de numere, portabilitatea numerelor și a identificatorilor, sistemele de conversie a numerelor și a adreselor și accesul la serviciile de urgenţă prin intermediul numărului european unic pentru apeluri de urgenţă „112”.

▼B

(4) Actele de punere în aplicare menţionate la alineatul (1) din acest articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 118 alineatul (4).

(5) OAREC poate, din proprie iniţiativă, să consilieze Comisia cu privire la oportunitatea adoptării unei măsuri în temeiul alineatului (1).

(6) În cazul în care Comisia nu a adoptat o recomandare sau o decizie în termen de un an de la data adoptării unui aviz de către OAREC care indică existenţa unor divergenţe în punerea în aplicare de către autorităţile naţionale de reglementare sau de către alte autorităţi competente a sarcinilor în materie de reglementare prevăzute în prezenta directivă, care ar putea să constituie un obstacol pe piaţa internă, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la motivele sale și le publică.

În cazul în care Comisia a adoptat o recomandare în conformitate cu alineatul (1), dar punerea în aplicare în mod neuniform care constituie un obstacol pe piaţa internă persistă ulterior timp de doi ani, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare și în conformitate cu alineatul (4), o decizie, sub rezerva alineatului (3).

În cazul în care Comisia nu a adoptat o decizie într-un nou termen de un an de la recomandarea adoptată în temeiul celui de al doilea paragraf, aceasta informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la motivele sale și le publică.

Articolul 39

Standardizarea

(1) Comisia elaborează și publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene o listă de standarde sau specificaţii fără caracter obligatoriu menite să servească drept bază pentru încurajarea furnizării armonioase a reţelelor de comunicaţii electronice, a serviciilor de comunicaţii electronice și a facilităţilor și serviciilor asociate. În cazul în care este necesar, Comisia poate, după consultarea comitetului instituit prin Directiva (UE) 2015/1535, să solicite elaborarea unor standarde de către organizaţiile europene de standardizare [Comitetul European pentru Standardizare (CEN), Comitetul European de Standardizare în Electrotehnică (Cenelec) și Institutul European de Standardizare în Telecomunicaţii (ETSI)].

(2) Statele membre încurajează utilizarea standardelor sau a specificaţiilor prevăzute la alineatul (1) privind furnizarea de servicii, interfeţe tehnice sau funcţii de reţele, în măsura strict necesară pentru a asigura interoperabilitatea serviciilor, conectivitatea cap la cap, facilitarea trecerii de la un furnizor la altul și a portabilităţii numerelor și a identificatorilor și pentru a spori libertatea de alegere a utilizatorilor.

În absenţa publicării unor astfel de standarde sau specificaţii în conformitate cu alineatul (1), statele membre încurajează punerea în aplicare a standardelor sau a specificaţiilor adoptate de organismele europene de standardizare.

În absenţa unor astfel de standarde sau specificaţii, statele membre încurajează punerea în aplicare a standardelor sau a recomandărilor internaţionale adoptate de Uniunea Internaţională a Telecomunicaţiilor (UIT), Conferinţa europeană a administraţiilor de poștă și telecomunicaţii (CEPT), Organizaţia Internaţională pentru Standardizare (ISO) și Comisia Electrotehnică Internaţională (IEC).

▼B

În cazul în care există deja standarde internaţionale, statele membre încurajează organizaţiile europene de standardizare să utilizeze aceste standarde, sau părţile relevante ale acestora, ca bază pentru standardele pe care le elaborează, cu excepţia cazului în care respectivele standarde internaţionale sau părţi relevante ar fi ineficace.

Niciun standard sau specificaţie menţionat(ă) la alineatul (1) sau în prezentul alineat nu împiedică accesul care ar putea fi solicitat în temeiul prezentei directive, dacă este fezabil.

(3) În cazul în care standardele sau specificaţiile prevăzute la alineatul (1) nu au fost puse în aplicare în mod corespunzător, astfel încât în unul sau mai multe state membre interoperabilitatea serviciilor nu poate fi asigurată, punerea în aplicare a respectivelor standarde sau specificaţii poate deveni obligatorie în temeiul procedurii prevăzute la alineatul (4), în măsura strict necesară pentru asigurarea unei astfel de interoperabilităţi și pentru spori libertatea de alegere a utilizatorilor.

(4) În cazul în care Comisia intenţionează să introducă obligativitatea punerii în aplicare a anumitor standarde sau specificaţii, aceasta publică un aviz în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și invită toate părţile în cauză să formuleze public observaţii. Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia introduce obligativitatea punerii în aplicare a standardelor relevante printr-o trimitere la acestea ca fiind standarde obligatorii în lista de standarde sau de specificaţii publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(5) În cazul în care Comisia consideră că standardele sau specificaţiile menţionate la alineatul (1) nu mai contribuie la furnizarea unor servicii armonizate de comunicaţii electronice sau nu mai corespund nevoilor consumatorilor ori împiedică dezvoltarea tehnologică, le elimină de pe lista de standarde sau specificaţii menţionată la alineatul (1).

(6) În cazul în care Comisia consideră că standardele sau specificaţiile prevăzute la alineatul (4) nu mai contribuie la furnizarea de servicii armonizate de comunicaţii electronice sau nu mai răspund nevoilor consumatorilor ori împiedică dezvoltarea tehnologică, aceasta elimină standardele sau specificaţiile respective din lista de standarde sau specificaţii menţionată la alineatul (1) prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

(7) Actele de punere în aplicare menţionate la alineatele (4) și (6) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 118 alineatul (4).

(8) Prezentul articol nu se aplică niciunor cerinţe esenţiale, specificaţii ale interfeţei sau standarde armonizate cărora li se aplică Directiva 2014/53/UE.

▼B

TITLUL V

SECURITATEA

Articolul 40

Securitatea reţelelor și a serviciilor

(1) Statele membre se asigură că furnizorii de reţele publice de comunicaţii electronice sau servicii de comunicaţii electronice destinate publicului iau măsuri tehnice și organizaţionale corespunzătoare și proporţionale pentru a gestiona în mod corespunzător riscurile la adresa securităţii reţelelor și serviciilor. Ţinând seama de stadiul actual al tehnologiei, aceste măsuri asigură un nivel de securitate adecvat riscului existent. În special, sunt luate măsuri, inclusiv criptarea, după caz, pentru a preveni și a reduce la minimum impactul incidentelor de securitate asupra utilizatorilor și asupra altor reţele și servicii.

Agenţia Uniunii Europene pentru Securitatea Reţelelor și a Informaţiilor („ENISA”) facilitează, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 526/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), coordonarea statelor membre pentru a evita cerinţe naţionale divergente care ar putea crea riscuri legate de securitate și obstacole pe piaţa internă.

(2) Statele membre se asigură că furnizorii de reţele publice de comunicaţii electronice sau servicii de comunicaţii electronice destinate publicului notifică, fără întârzieri nejustificate, autorităţii competente orice incident de securitate care a avut un impact semnificativ asupra funcţionării reţelelor sau a serviciilor.

Pentru a stabili importanţa impactului unui incident de securitate, după caz, se ţine seama, în special, de următorii parametri:

(a) numărul de utilizatori afectaţi de incidentul de securitate;

(b) durata incidentului de securitate;

(c) extinderea geografică a zonei afectate de incidentul de securitate;

(d) măsura în care funcţionarea reţelei sau a serviciului este afectată;

(e) amploarea impactului asupra activităţilor economice și societale.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 526/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Agenţia Uniunii Europene pentru Securitatea Reţelelor și a Informaţiilor (ENISA) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 460/2004 (JO L 165, 18.6.2013, p. 41).

▼B

După caz, autoritatea competentă în cauză informează autoritățile competente din celelalte state membre și ENISA. Autoritatea competentă respectivă poate informa publicul sau poate solicita furnizorilor să facă acest lucru, în cazul în care consideră că dezvăluirea incidentului de securitate servește interesului public.

Autoritatea competentă în cauză prezintă anual Comisiei și ENISA un raport de sinteză privind notificările primite și măsurile luate în conformitate cu prezentul alineat.

(3) Statele membre se asigură că, în cazul unei amenințări specifice și semnificative cu privire la un incident de securitate în cadrul rețelelor publice de comunicații electronice sau al serviciilor de comunicații electronice destinate publicului, furnizorii de astfel de rețele sau servicii îi informează pe utilizatorii potențial afectați de o astfel de amenințare cu privire la orice măsură de protecție sau măsură corectivă posibilă care poate fi luată de utilizatori. După caz, furnizorii informează utilizatorii și cu privire la amenințarea în sine.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere Regulamentului (UE) 2016/679 și nici Directivei 2002/58/CE.

(5) Comisia, ținând seama în cea mai mare măsură de avizul ENISA, poate adopta acte de punere în aplicare prin care să se detalieze măsurile tehnice și organizatorice menționate la alineatul (1), precum și circumstanțele, formatul și procedurile aplicabile cerințelor de notificare în temeiul alineatului (2). Acestea se bazează în cea mai mare măsură posibilă pe standardele europene și internaționale și nu împiedică statele membre să adopte cerințe suplimentare în vederea urmăririi obiectivelor prevăzute la alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 118 alineatul (4).

Articolul 41

Punerea în aplicare și asigurarea respectării

(1) Statele membre se asigură că, în scopul punerii în aplicare a articolului 40, autoritățile competente au competența de a emite instrucțiuni obligatorii, inclusiv în ceea ce privește măsurile necesare în scopul remedierii unui incident de securitate sau al împiedicării producerii unui astfel de incident atunci când a fost identificată o amenințare semnificativă și termenele de punere în aplicare, pentru furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente au competența de a solicita furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului:

(a) să furnizeze informațiile necesare evaluării securității rețelelor și serviciilor acestora, inclusiv documentație care să ateste politicile de securitate; și

▼B

(b) să se supună unui audit de securitate efectuat de un organism independent calificat sau de o autoritate competentă și să pună la dispoziția autorității competente rezultatele acestuia; costul auditului este suportat de furnizor.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile competente au toate competențele necesare pentru a investiga cazurile de nerespectare, precum și efectele acestora asupra securității rețelelor și serviciilor.

(4) Statele membre se asigură că, în vederea punerii în aplicare a articolului 40, autoritățile competente au competența de a obține asistență din partea unei echipe de intervenție în caz de incidente de securitate informatică („CSIRT”) desemnată în temeiul articolului 9 din Directiva (UE) 2016/1148 în ceea ce privește aspectele care intră în atribuțiile CSIRT-urilor în temeiul punctului 2 din anexa I la directiva menționată.

(5) Autoritățile competente, atunci când acest lucru este oportun și în conformitate cu dreptul intern, se consultă și cooperează cu autoritățile naționale relevante de asigurare a respectării legii, cu autoritățile competente în înțelesul articolului 8 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/1148 și cu autoritățile naționale de protecție a datelor.

PARTEA II

REȚELE

TITLUL I

INTRAREA PE PIAȚĂ ȘI INSTALAREA

CAPITOLUL I

Taxe

Articolul 42

Taxele pentru drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio și pentru drepturile de a instala infrastructuri

(1) Statele membre pot permite autorității competente să impună taxe pentru drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau pentru drepturile de a instala infrastructuri pe, deasupra sau sub proprietățile publice ori private care sunt utilizate pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice, precum și de facilități asociate care asigură utilizarea optimă a acestor resurse. Statele membre se asigură că astfel de taxe sunt justificate în mod obiectiv, sunt transparente, nediscriminatorii și proporționale în ceea ce privește scopul lor și iau în considerare obiectivele generale ale prezentei directive.

(2) În ceea ce privește drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio, statele membre urmăresc să garanteze faptul că taxele aplicabile sunt stabilite la un nivel care garantează asignarea și utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio, inclusiv prin:

(a) stabilirea de prețuri rezervate ca taxe minime pentru drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio ținând seama de valoarea drepturilor respective în posibilele soluții alternative de utilizare a acestora;

(b) luarea în considerare a costurilor generate de condițiile aferente drepturilor respective; și

▼B

(c) aplicarea, în măsura posibilului, a unor modalităţi de plată legate de disponibilitatea efectivă pentru utilizare a spectrului de frecvenţe radio.

CAPITOLUL II

Accesul la terenuri

Articolul 43

Drepturi de trecere

(1) Statele membre se asigură că atunci când o autoritate competentă examinează o cerere de acordare a drepturilor:

— de a instala infrastructuri pe, deasupra sau sub o proprietate publică sau privată unei întreprinderi autorizate să furnizeze reţele publice de comunicaţii electronice; sau

— de a instala infrastructuri pe, deasupra sau pe sub o proprietate publică unei întreprinderi autorizate să furnizeze reţele de comunicaţii electronice, altele decât cele destinate publicului,

respectiva autoritate competentă:

(a) acţionează pe baza unor proceduri simple, eficiente, transparente și accesibile publicului, aplicate fără discriminare și fără întârziere și, în orice caz, ia decizia în termen de șase luni de la data cererii, cu excepţia cazurilor de expropriere; și

(b) respectă principiile transparenţei și nediscriminării atunci când impune condiţii aferente unor astfel de drepturi.

Procedurile menţionate la literele (a) și (b) pot fi diferite, în funcţie de faptul dacă solicitantul furnizează sau nu reţele publice de comunicaţii electronice.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care autorităţile publice sau locale își menţin proprietatea sau controlul asupra unor întreprinderi care furnizează reţele publice de comunicaţii electronice sau servicii de comunicaţii electronice destinate publicului, există o separare structurală efectivă între funcţia responsabilă de acordarea drepturilor prevăzute la alineatul (1) și activităţile aferente proprietăţii sau controlului.

Articolul 44

Colocarea și utilizarea în comun a elementelor de reţea și a facilităţilor asociate de către furnizorii de reţele de comunicaţii electronice

(1) În cazul în care un operator și-a exercitat în temeiul dreptului intern dreptul de a instala infrastructură pe, deasupra sau pe sub o proprietate publică ori privată sau a beneficiat de o procedură de expropriere sau de utilizare a unei proprietăţi, autorităţile competente pot să impună colocarea și utilizarea în comun a elementelor de reţea și a facilităţilor asociate instalate pe această bază, pentru protejarea mediului, a sănătăţii publice și a securităţii publice sau pentru îndeplinirea obiectivelor de planificare urbană și regională.

▼B

Colocarea sau utilizarea în comun a elementelor de reţea şi a infrastructurilor instalate şi utilizarea în comun a unei proprietăţi pot fi impuse numai după o perioadă corespunzătoare de consultare publică, în cursul căreia toate părţile interesate au posibilitatea de a-şi exprima punctele de vedere şi numai în zone specifice în care o astfel de utilizare în comun este considerată a fi necesară în vederea urmăririi obiectivelor prevăzute la primul paragraf. Autorităţile competente pot să impună utilizarea în comun a unor astfel de infrastructuri sau proprietăţi, inclusiv terenuri, clădiri, intrări în clădiri, cablajul clădirilor, stâlpi, antene, turnuri şi alte structuri de susţinere, conducte, ţevi, guri de acces, cutii de distribuţie, sau măsuri de facilitare a coordonării lucrărilor publice. În cazul în care este necesar, un stat membru poate desemna o autoritate naţională de reglementare sau o altă autoritate competentă pentru una sau mai multe dintre următoarele sarcini:

(a) coordonarea procedurii prevăzute în prezentul articol;

(b) funcţionarea ca punct unic de informare; sau

(c) stabilirea unor norme pentru repartizarea costurilor legate de utilizarea în comun a infrastructurii sau a proprietăţii şi de coordonarea lucrărilor civile.

(2) Măsurile luate de o autoritate competentă în conformitate cu prezentul articol sunt obiective, transparente, nediscriminatorii şi proporţionale. Dacă este cazul, aceste măsuri sunt puse în aplicare în coordonare cu autorităţile naţionale de reglementare.

CAPITOLUL III

Accesul la spectrul de frecvenţe radio

Secţiunea 1

Autorizaţii

Articolul 45

Gestionarea spectrului de frecvenţe radio

(1) Ţinând seama în mod corespunzător de faptul că spectrul de frecvenţe radio reprezintă un bun public cu o importantă valoare socială, culturală şi economică, statele membre asigură gestionarea eficace a spectrului de frecvenţe radio pentru reţelele şi serviciile de comunicaţii electronice pe teritoriul lor în conformitate cu articolele 3 şi 4. Acestea se asigură că alocarea spectrului de frecvenţe radio pentru reţelele şi serviciile de comunicaţii electronice şi emiterea autorizaţiilor generale sau acordarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio pentru reţelele şi serviciile de comunicaţii electronice de către autorităţile competente are la bază criterii obiective, transparente, favorabile concurenţei, nediscriminatorii şi proporţionale.

În aplicarea prezentului articol, statele membre respectă acordurile internaţionale relevante, inclusiv reglementările UIT privind radiocomunicaţiile şi alte acorduri adoptate în cadrul UIT aplicabile spectrului de frecvenţe radio, precum acordul la care s-a ajuns în cadrul Conferinţei Regionale privind Radiocomunicaţiile din 2006 şi pot ţine seama de consideraţiile în materie de politică publică.

▼B

(2) Statele membre promovează armonizarea utilizării spectrului de frecvenţe radio de către reţelele și serviciile de comunicaţii electronice în Uniune, ţinând cont de necesitatea de a asigura utilizarea eficace și eficientă a acestora și de a urmări beneficii pentru consumatori, cum ar fi concurenţa, economiile de scară și interoperabilitatea reţelelor și a serviciilor. În acest sens, statele membre acţionează în conformitate cu articolul 4 din prezenta directivă și cu Decizia nr. 676/2002/CE, printre altele:

(a) urmărind să asigure, pe teritoriile naţionale și pentru populaţiile lor, o acoperire pe suport radio de bandă largă la o calitate și la o viteză ridicate, precum și acoperirea principalelor rute de transport naţionale și europene, printre care și reţeaua transeuropeană de transport menţionată în Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(b) facilitând dezvoltarea rapidă în Uniune a noilor tehnologii și aplicaţii de comunicaţii pe suport radio, inclusiv, dacă este cazul, în cadrul unei abordări transsectoriale;

(c) garantând previzibilitatea și coerenţa acordării, reînnoirii, modificării, limitării sau retragerii drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, pentru a promova investiţiile pe termen lung;

(d) asigurând prevenirea interferenţelor prejudiciabile transfrontaliere sau naţionale, în conformitate cu articolele 28 și, respectiv, 46, și luarea măsurilor preventive și de remediere corespunzătoare în acest scop;

(e) promovând utilizarea în comun a spectrului de frecvenţe radio între utilizări similare sau diferite ale spectrului de frecvenţe radio, în conformitate cu dreptul concurenţei;

(f) aplicând cel mai adecvat și mai puţin costisitor sistem de autorizare posibil în conformitate cu articolul 46, astfel încât să se maximizeze flexibilitatea, partajarea și eficienţa în utilizarea spectrului de frecvenţe radio;

(g) aplicând norme privind acordarea, transferul, reînnoirea, modificarea și retragerea drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, care sunt stabilite în mod clar și transparent, pentru a garanta certitudinea, coerenţa și previzibilitatea în materie de reglementare;

(h) urmărind să asigure coerenţa și previzibilitatea pe întreg teritoriul Uniunii cu privire la modul de autorizare a utilizării spectrului de frecvenţe radio în vederea protejării sănătăţii publice, ţinând seama de Recomandarea 1999/519/CE.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea reţelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO L 348, 20.12.2013, p. 1).

▼B

În sensul primului paragraf și în contextul elaborării măsurilor tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește banda de frecvență radio în temeiul Deciziei 676/2002/CE, Comisia poate solicita RSPG să emită un aviz care recomandă cele mai adecvate regimuri de autorizare pentru utilizarea benzilor armonizate de frecvență radio. După caz și ținând seama în cea mai mare măsură de acest aviz, Comisia poate să adopte o recomandare cu scopul de a promova o abordare uniformă la nivelul Uniunii cu privire la regimurile de autorizare pentru utilizarea benzii respective.

În cazul în care Comisia are în vedere adoptarea de măsuri în conformitate cu articolul 39 alineatele (1), (4), (5) și (6), aceasta poate solicita avizul RSPG cu privire la implicațiile oricărui astfel de standard sau ale oricărei astfel de specificații pentru coordonarea, armonizarea și disponibilitatea spectrului de frecvențe radio. Comisia ține seama în cea mai mare măsură de avizul RSPG în luarea oricăror măsuri ulterioare.

(3) În cazul în care nu există, la nivel național sau regional, o cerere a pieței pentru utilizarea unei benzi de frecvență radio din spectrul de frecvențe radio armonizat, statele membre pot autoriza o utilizare alternativă totală sau parțială a benzii respective, inclusiv utilizarea existentă, în conformitate cu alineatele (4) și (5) din prezentul articol, cu condiția ca:

(a) la baza constatării faptului că lipsește cererea pieței pentru utilizarea benzii respective să existe o consultare publică în conformitate cu articolul 23, inclusiv o evaluare prospectivă a cererii pieței;

(b) o astfel de utilizare alternativă să nu împiedice sau obstrucționeze disponibilitatea ori utilizarea benzii respective în alte state membre; și

(c) statul membru în cauză să țină seama în mod corespunzător de disponibilitatea sau utilizarea pe termen lung a benzii respective în Uniune și de economiile de scară pentru echipamente care rezultă din utilizarea spectrului de frecvențe radio armonizat în Uniune.

Orice decizie de a permite, în mod excepțional, utilizarea alternativă face obiectul unei reexaminări periodice și, în orice caz, este reexaminată cu promptitudine la solicitarea motivată de utilizare a benzii adresată autorității competente de către un potențial utilizator, în conformitate cu măsura tehnică de punere în aplicare. Statul membru informează Comisia și celelalte state membre cu privire la decizia adoptată, însoțită de motivarea acesteia, precum și cu privire la rezultatul oricărei reexaminări.

(4) Fără a aduce atingere celui de al doilea paragraf, statele membre se asigură că toate tipurile de tehnologii utilizate pentru furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice pot fi folosite în spectrul de frecvențe radio declarat disponibil pentru serviciile de comunicații electronice în planul lor național de alocare a frecvențelor, în conformitate cu dreptul Uniunii.

▼B

Cu toate acestea, statele membre pot stabili restricții proporționale și nediscriminatorii în ceea ce privește tipurile de rețele de radiocomunicații sau de tehnologii de acces pe suport radio utilizate pentru serviciile de comunicații electronice, în cazul în care acest lucru este necesar pentru:

(a) evitarea interferențelor prejudiciabile;

(b) protejarea sănătății publice împotriva câmpurilor electromagnetice, ținând seama în cea mai mare măsură de Recomandarea 1999/519/CE;

(c) asigurarea calității tehnice a serviciului;

(d) asigurarea maximizării utilizării în comun a spectrului de frecvențe radio;

(e) garantarea utilizării eficiente a spectrului de frecvențe radio; sau

(f) asigurarea îndeplinirii unui obiectiv de interes general în conformitate cu alineatul (5).

(5) Fără a aduce atingere celui de al doilea paragraf, statele membre se asigură că toate tipurile de servicii de comunicații electronice pot fi furnizate în spectrul de frecvențe radio declarat disponibil pentru serviciile de comunicații electronice în planul lor național de alocare a frecvențelor, în conformitate cu dreptul Uniunii. Cu toate acestea, statele membre pot stabili restricții proporționale și nediscriminatorii în ceea ce privește tipurile de servicii de comunicații electronice care urmează să fie furnizate, inclusiv, dacă este necesar, pentru a îndeplini o cerință în temeiul reglementărilor UIT privind radiocomunicațiile.

Măsurile care impun furnizarea unui serviciu de comunicații electronice într-o bandă anume disponibilă pentru serviciile de comunicații electronice se motivează, în scopul de a garanta îndeplinirea unui obiectiv de interes general stabilit de statele membre în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv, dar fără a se limita la:

(a) siguranța vieții;

(b) promovarea coeziunii sociale, regionale sau teritoriale;

(c) evitarea utilizării ineficiente a spectrului de frecvențe radio; sau

(d) promovarea diversității culturale și lingvistice și a pluralismului în mass-media, de exemplu furnizarea de servicii de radio și televiziune.

O măsură care interzice furnizarea oricărui alt serviciu de comunicații electronice într-o bandă anume poate fi stabilită numai în cazul în care acest lucru este justificat de necesitatea de a proteja serviciile de asigurare a siguranței vieții. De asemenea, statele membre pot extinde, în mod excepțional, această măsură în scopul îndeplinirii altor obiective de interes general stabilite de statele membre în conformitate cu dreptul Uniunii.

▼B

(6) Statele membre reexaminează periodic necesitatea restricţiilor menţionate la alineatele (4) și (5) și publică rezultatele respectivei reexaminări.

(7) Restricţiile instituite înainte de 25 mai 2011 se conformează alineatelor (4) și (5) până la 20 decembrie 2018.

Articolul 46

Autorizaţia de utilizare a spectrului de frecvenţe radio

(1) Statele membre facilitează utilizarea spectrului de frecvenţe radio, inclusiv utilizarea în comun a acestuia, în temeiul autorizaţiilor generale și limitează acordarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio la situaţiile în care astfel de drepturi sunt necesare pentru a maximiza utilizarea eficientă în lumina cererii și ţinând seama de criteriile stabilite la al doilea paragraf. În toate celelalte cazuri, acestea stabilesc condiţiile privind utilizarea spectrului de frecvenţe radio într-o autorizaţie generală.

În acest scop, statele membre decid cu privire la cel mai adecvat regim pentru autorizarea utilizării spectrului de frecvenţe radio, ţinând seama de:

(a) caracteristicile specifice ale spectrului de frecvenţe radio în cauză;

(b) nevoia de protecţie împotriva interferenţelor prejudiciabile;

(c) elaborarea unor condiţii fiabile pentru utilizarea în comun a spectrului de frecvenţe radio, după caz;

(d) necesitatea de a asigura calitatea tehnică a comunicaţiilor sau a serviciului;

(e) obiective de interes general stabilite de statele membre în conformitate cu dreptul Uniunii;

(f) necesitatea de a garanta utilizarea eficientă a spectrului de frecvenţe radio.

Atunci când examinează posibilitatea de a emite autorizaţii generale sau de a acorda drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio armonizat, ţinând seama de măsurile tehnice de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 4 din Decizia nr. 676/2002/CE, statele membre depun eforturi pentru a reduce la minimum problemele generate de interferenţele prejudiciabile, inclusiv în cazurile de utilizare în comun a spectrului de frecvenţe radio pe baza unei combinaţii a autorizaţiei generale cu drepturile individuale de utilizare.

După caz, statele membre analizează posibilitatea de a autoriza utilizarea spectrului de frecvenţe radio pe baza unei combinaţii a autorizaţiei generale și a drepturilor individuale de utilizare, ţinând seama de efectele probabile pe care diferitele combinaţii de autorizaţii generale și de drepturi individuale de utilizare, precum și transferurile treptate de la o categorie la alta le au asupra concurenţei, inovării și intrării pe piaţă

▼B

Statele membre vizează reducerea la minimum a restricţiilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, ţinând seama pe deplin de soluţiile tehnologice pentru gestionarea interferenţelor prejudiciabile, în vederea impunerii regimului de autorizare cel mai puţin costisitor posibil.

(2) Atunci când iau o decizie în temeiul alineatului (1) pentru a facilita utilizarea în comun a spectrului de frecvenţe radio, autorităţile competente se asigură că sunt stabilite în mod clar condiţiile privind utilizarea în comun a spectrului de frecvenţe radio. Aceste condiţii facilitează utilizarea eficientă a spectrului de frecvenţe radio, concurenţa și inovarea.

Articolul 47

Condiţii aferente drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio

(1) Autorităţile competente prevăd condiţii pentru alocarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), astfel încât să garanteze cea mai eficace și eficientă utilizare optimă a spectrului de frecvenţe radio. Înainte de alocarea sau reînnoirea unor astfel de drepturi, autorităţile competente stabilesc condiţii clare, inclusiv cu privire la nivelul de utilizare impus și posibilitatea de a îndeplini această obligaţie prin comercializare sau leasing, pentru a asigura punerea în aplicare a condiţiilor respective în conformitate cu articolul 30. Condiţiile aferente reînnoirilor dreptului de utilizare a spectrului de frecvenţe radio nu pot oferi avantaje necuvenite titularilor existenţi ai drepturilor respective.

Respectivele condiţii precizează parametrii aplicabili, inclusiv termenul de exercitare a drepturilor de utilizare, autoritatea competentă având dreptul, în cazul în care aceștia nu sunt respectaţi, să retragă dreptul de utilizare sau să impună alte măsuri.

Autorităţile competente consultă și informează părţile interesate, în timp util și în mod transparent, cu privire la condiţiile aferente drepturilor individuale de utilizare, înainte de a le impune. Autorităţile competente stabilesc în prealabil criteriile pentru evaluarea îndeplinirii acestor condiţii și informează în mod transparent părţile interesate cu privire la criteriile respective.

(2) Atunci când stabilesc condiţii aferente drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, autorităţile competente pot să prevadă, în special pentru a garanta utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvenţe radio sau pentru a promova acoperirea, următoarele posibilităţi:

(a) utilizarea în comun a infrastructurii pasive sau active care are la bază spectrul de frecvenţe radio, ori a spectrului de frecvenţe radio;

(b) acordurile comerciale de acces la roaming;

(c) implementarea în comun a infrastructurilor pentru furnizarea de reţele sau servicii care se bazează pe utilizarea spectrului de frecvenţe radio.

▼B

Autoritățile competente nu împiedică utilizarea în comun a spectrului de frecvenţe radio în condiţiile aferente drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio. Punerea în aplicare de către întreprinderi a condiţiilor aferente impuse în temeiul prezentului alineat rămâne sub incidenţa dreptului concurenţei.

Secţiunea 2

Drepturile de utilizare

Articolul 48

Acordarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio

(1) Atunci când este necesară acordarea unor drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, statele membre acordă astfel de drepturi, la cerere, oricărei întreprinderi care furnizează reţele sau servicii de comunicaţii electronice în temeiul autorizaţiei generale menţionate la articolul 12, sub rezerva articolului 13, a articolului 21 alineatul (1) litera (c), a articolului 55 și a oricăror alte norme care asigură utilizarea eficientă a resurselor în cauză în conformitate cu prezenta directivă.

(2) Fără a aduce atingere criteriilor și procedurilor specifice adoptate de statele membre pentru acordarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio furnizorilor de servicii de difuzare de programe radio sau de televiziune în vederea îndeplinirii unor obiective de interes general în conformitate cu dreptul Uniunii, drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio se acordă prin intermediul unor proceduri deschise, obiective, transparente, nediscriminatorii și proporţionale și în conformitate cu articolul 45.

(3) Se poate aplica o excepţie de la cerinţa procedurilor deschise atunci când acordarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio furnizorilor de servicii de difuzare de programe radio sau de televiziune este necesară în vederea îndeplinirii unui obiectiv de interes general stabilit de statele membre în conformitate cu dreptul Uniunii.

(4) Autorităţile competente analizează cererile de acordare a drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio în contextul procedurilor de selecţie în temeiul unor criterii de eligibilitate obiective, transparente, proporţionale și nediscriminatorii, stabilite în prealabil, și care reflectă condiţiile aferente drepturilor respective. Autorităţile competente sunt în măsură să ceară din partea solicitanţilor toate informaţiile necesare pentru a evalua, pe baza criteriilor menţionate, capacitatea solicitanţilor de a respecta condiţiile. În cazul în care autoritatea competentă concluzionează că un solicitant nu are capacitatea necesară, aceasta emite o decizie motivată în acest sens.

(5) Atunci când acordă drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, statele membre precizează dacă drepturile în cauză pot fi transferate sau cedate prin leasing de către titularul drepturilor și în ce condiţii. Se aplică articolele 45 și 51.

▼B

(6) Autoritatea competentă adoptă, transmite și publică deciziile prin care acordă drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio cât mai curând posibil după primirea cererii complete și în termen de șase săptămâni în cazul spectrului de frecvenţe radio declarat disponibil pentru serviciile de comunicaţii electronice în planul lor naţional de alocare a frecvenţelor. Acest termen nu aduce atingere articolului 55 alineatul (7) și niciunui acord internaţional aplicabil referitor la utilizarea spectrului de frecvenţe radio sau a poziţiilor orbitale.

Articolul 49

Durata drepturilor

(1) În cazul în care statele membre acordă drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio pe durată limitată, acestea garantează că durata pentru care se acordă dreptul de utilizare este adecvată din perspectiva obiectivelor urmărite în conformitate cu articolul 55 alineatul (2), luând în considerare în mod corespunzător necesitatea de a garanta concurenţa și, în special, utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvenţe radio și de a promova inovarea și investiţiile eficiente, inclusiv prin faptul că permite o perioadă adecvată de amortizare a investiţiei.

(2) În cazul în care statele membre acordă drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio pentru care au fost stabilite condiţii armonizate prin măsuri tehnice de punere în aplicare în conformitate cu Decizia nr. 676/2002/CE, pentru a permite utilizarea pentru serviciile de comunicaţii electronice pe suport radio de bandă largă („servicii pe suport radio de bandă largă”) pe durată limitată, acestea asigură titularilor de drepturi previzibilitatea în materie de reglementare pentru o perioadă de cel puţin 20 de ani în ceea ce privește condiţiile pentru investiţii în infrastructura care are la bază utilizarea spectrului de frecvenţe radio, ţinând seama de cerinţele menţionate la alineatul (1) de la prezentul articol. Prezentul articol face obiectul, dacă este cazul, modificării condiţiilor aferente acestor drepturi de utilizare în conformitate cu articolul 18.

În acest scop, statele membre garantează valabilitatea unor astfel de drepturi pe o perioadă de cel puţin 15 ani și prevăd, dacă este necesar în vederea respectării primului paragraf, o prelungire adecvată a acestei perioade, în condiţiile stabilite la prezentul alineat.

Statele membre pun la dispoziţia tuturor părţilor interesate, în mod transparent și înainte de acordarea drepturilor de utilizare, criteriile generale pentru prelungirea duratei drepturilor de utilizare, în cadrul condiţiilor stabilite în temeiul articolului 55 alineatele (3) și (6). Astfel de criterii generale privesc:

(a) necesitatea de a asigura utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvenţe radio vizat, obiectivele urmărite la articolul 45 alineatul (2) literele (a) și (b), sau necesitatea de a îndeplini obiectivele de interes general referitoare la protecţia siguranţei vieţii, ordinea publică, siguranţa publică sau apărare; sau

(b) necesitatea de a asigura o concurenţă nedenaturată.

▼B

Cu cel puţin doi ani înainte de expirarea duratei iniţiale a unui drept de utilizare, autoritatea competentă efectuează o evaluare obiectivă și orientată către viitor a criteriilor generale prevăzute pentru prelungirea duratei respectivului drept de utilizare, ţinând seama de articolul 45 alineatul (2) litera (c). Cu condiţia ca autoritatea competentă să nu fi iniţiat, în temeiul articolului 30, o acţiune în vederea asigurării respectării condiţiilor aferente drepturilor de utilizare, ca urmare a nerespectării acestor condiţii, aceasta acordă prelungirea duratei dreptului de utilizare, cu excepţia cazului în care autoritatea ajunge la concluzia că o astfel de prelungire nu ar respecta criteriile generale stabilite la paragraful al treilea litera (a) sau (b) din prezentul alineat.

Pe baza acestei evaluări, autoritatea competentă notifică titularului dreptului dacă se acordă prelungirea duratei dreptului de utilizare.

În cazul în care nu se acordă prelungirea, autoritatea competentă aplică articolul 48 pentru acordarea unor drepturi de utilizare pentru banda de frecvenţă radio respectivă.

Orice măsură în temeiul prezentului alineat este proporţională, nediscriminatorie, transparentă și motivată.

Prin derogare de la articolul 23, părţile interesate au posibilitatea să prezinte, în termen de cel puţin trei luni, observaţii cu privire la orice proiect de măsură în temeiul celui de al treilea și al patrulea paragraf din prezentul alineat.

Prezentul alineat nu aduce atingere aplicării articolelor 19 și 30.

Atunci când stabilesc taxele pentru drepturile de utilizare, statele membre ţin seama de mecanismul prevăzut în temeiul prezentului alineat.

(3) Statele membre pot să deroge de la alineatul (2) de la prezentul articol în următoarele cazuri:

(a) în zone geografice limitate, în care accesul la reţelele de mare viteză este foarte deficitar sau inexistent și acesta este necesar pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor de la articolul 45 alineatul (2);

(b) pentru proiecte specifice pe termen scurt;

(c) pentru utilizare experimentală;

(d) pentru utilizări ale spectrului de frecvenţe radio care, în conformitate cu articolul 45 alineatele (4) și (5), pot coexista cu servicii pe suport radio de bandă largă; sau

(e) pentru utilizarea alternativă a spectrului de frecvenţe radio în conformitate cu articolul 45 alineatul (3).

(4) Statele membre pot ajusta durata drepturilor de utilizare stabilită în prezentul articol, în scopul de a asigura expirarea simultană a duratei drepturilor pentru una sau mai multe benzi.

▼B

Articolul 50

Reînnoirea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio armonizat

(1) Autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente iau o decizie cu privire la reînnoirea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio armonizat în timp util înainte de expirarea duratei drepturilor respective, cu excepţia cazului în care, la momentul asignării, posibilitatea de reînnoire a fost exclusă în mod explicit. În acest scop, autorităţile respective analizează necesitatea unei astfel de reînnoiri fie din proprie iniţiativă, fie la cererea titularului dreptului, în ultimul caz nu cu mai mult de cinci ani înainte de expirarea duratei drepturilor în cauză. Acest fapt nu aduce atingere clauzelor de reînnoire aplicabile drepturilor existente.

(2) La luarea unei decizii în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, autorităţile competente iau în considerare, printre altele:

(a) îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 3, la articolul 45 alineatul (2) și la articolul 48 alineatul (2), precum și a obiectivelor de politică publică în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern;

(b) punerea în aplicare a unei măsuri tehnice de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 4 din Decizia nr. 676/2002/CE;

(c) reexaminarea punerii în aplicare corespunzătoare a condiţiilor aferente dreptului în cauză;

(d) necesitatea de a promova concurenţa sau de a evita orice denaturare a acesteia, în conformitate cu articolul 52;

(e) necesitatea de a spori gradul de eficienţă a utilizării spectrului de frecvenţe radio, având în vedere evoluţia tehnologică sau evoluţia pieţei;

(f) necesitatea de a evita perturbarea gravă a serviciului.

(3) Atunci când analizează posibilitatea reînnoirii drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio armonizat pentru care numărul de drepturi de utilizare este limitat în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, autorităţile competente organizează o procedură deschisă, transparentă și nediscriminatorie și, printre altele:

(a) oferă tuturor părţilor interesate posibilitatea de a-și exprima opiniile în cadrul unei consultări publice desfășurate în conformitate cu articolul 23 și

(b) precizează în mod clar motivele unei astfel de posibile reînnoiri.

Autoritatea naţională de reglementare sau altă autoritate competentă ţine seama de orice dovezi, obţinute în urma consultării în temeiul primului paragraf din prezentul alineat, privind existenţa unei cereri pe piaţă din partea altor întreprinderi decât cele care deţin drepturile de utilizare a benzii de frecvenţe radio în cauză atunci când decid dacă să reînnoiască drepturile de utilizare sau să organizeze o nouă procedură de selecţie pentru a acorda drepturile de utilizare în temeiul articolului 55.

▼B

(4) Decizia de reînnoire a drepturilor individuale de utilizare pentru spectrul de frecvenţe radio armonizat poate fi însoţită de revizuirea taxelor, precum și a altor condiţii aferente. După caz, autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente pot ajusta taxele pentru drepturile de utilizare în conformitate cu articolul 42.

Articolul 51

Transferul sau cedarea prin leasing a drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio

(1) Statele membre se asigură că întreprinderile pot transfera sau ceda prin leasing altor întreprinderi drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvenţe radio.

Statele membre pot decide că prezentul alineat nu se aplică în cazul în care întreprinderii i-a fost acordat iniţial gratuit dreptul individual de utilizare a spectrului de frecvenţe radio sau acesta i-a fost asignat pentru radiodifuziune.

(2) Statele membre se asigură că intenţia unei întreprinderi de a transfera sau ceda prin leasing drepturile de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, precum și transferul efectiv al acestora, se notifică în conformitate cu procedurile naţionale autorităţii competente și se publică. În cazul spectrul de frecvenţe radio armonizat, orice astfel de transfer se conformează respectivei utilizări armonizate.

(3) Statele membre permit transferul sau cedarea prin leasing a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio în cazul în care condiţiile iniţiale aferente drepturilor de utilizare sunt menţinute. Fără a aduce atingere necesităţii de a garanta absenţa oricărei denaturări a concurenţei, în special în conformitate cu articolul 52, statele membre:

(a) aplică transferurilor și cedărilor prin leasing cea mai puţin costisitoare procedură posibilă;

(b) nu refuză cedarea prin leasing a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, în cazul în care locatorul se angajează să rămână responsabil pentru îndeplinirea condiţiilor iniţiale aferente drepturilor de utilizare;

(c) nu refuză transferul drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, cu excepţia cazului în care există riscul clar ca noul titular să nu fie în măsură să respecte condiţiile iniţiale aferente dreptului de utilizare.

Orice taxă administrativă impusă întreprinderilor pentru prelucrarea unei cereri de transfer sau de cedare prin leasing a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio respectă articolul 16.

Literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf nu aduc atingere competenţei statelor membre de a asigura respectarea condiţiilor aferente drepturilor de utilizare în orice moment, atât în ceea ce privește locatorul, cât și în ceea ce privește locatarul, în conformitate cu dreptul intern.

Autorităţile competente facilitează transferul sau cedarea prin leasing a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio prin analizarea în timp util a oricărei cereri de adaptare a condiţiilor aferente dreptului și prin asigurarea faptului că drepturile în cauză sau spectrul de frecvenţe radio aferent pot fi divizate ori dezagregate în cea mai mare măsură posibilă.

▼B

În vederea oricărui transfer sau leasing al drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, autorităţile competente pun la dispoziţia publicului, în format electronic standardizat, detaliile relevante referitoare la drepturile individuale comercializabile atunci când se constituie drepturile și păstrează aceste detalii atât timp cât există drepturile.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a preciza detaliile relevante.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 118 alineatul (4).

Articolul 52

Concurenţa

(1) Autorităţile naţionale de reglementare și alte autorităţi competente promovează concurenţa efectivă și evită denaturarea concurenţei pe piaţa internă atunci când decid să acorde, să modifice sau să reînnoiască drepturile de utilizare a spectrului de frecvenţe radio pentru reţelele și serviciile de comunicaţii electronice, în conformitate cu prezenta directivă.

(2) Atunci când statele membre acordă, modifică sau reînnoiesc drepturile de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, autorităţile naţionale de reglementare ale acestora sau alte autorităţi competente, în urma consilierii oferite de autoritatea naţională de reglementare, pot lua măsuri corespunzătoare, cum ar fi:

(a) limitarea benzilor de frecvenţe radio pentru care se acordă drepturi de utilizare oricărei întreprinderi sau, în împrejurări justificate, stabilirea de condiţii care însoţesc respectivele drepturi de utilizare, cum ar fi furnizarea de acces la nivel angro, roamingul la nivel naţional sau regional, în anumite benzi sau în anumite grupuri de benzi cu caracteristici similare;

(b) rezervarea, dacă este oportun și justificat având în vedere o situaţie specifică de pe piaţa naţională, a unei anumite părţi a unei benzi de frecvenţă radio sau a unui grup de benzi în vederea asignării către întreprinderile nou-intrate pe piaţă;

(c) refuzarea acordării unor noi drepturi de utilizare a spectrului de frecvenţe radio sau a autorizării de noi utilizări anumitor benzi de frecvenţe radio ori stabilirea de condiţii care însoţesc acordarea noilor drepturi de utilizare a spectrului de frecvenţe radio ori autorizarea noilor utilizări ale spectrului de frecvenţe radio, pentru a evita denaturarea concurenţei cauzată de orice asignare, transfer sau acumulare a drepturilor de utilizare;

(d) includerea unor condiţii pentru interzicerea transferurilor de drepturi de utilizare a spectrului de frecvenţe radio care nu sunt supuse controlului concentrărilor economice la nivelul Uniunii sau la nivel naţional sau impunerea de condiţii privind astfel de transferuri, în cazul în care este probabil ca acestea să afecteze în mod semnificativ concurenţa;

(e) modificarea drepturilor existente în conformitate cu prezenta directivă, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a remedia ex post o denaturare a concurenţei cauzată de orice transfer sau acumulare a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio.

▼B

Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, ținând seama de condițiile de pe piață și de criteriile de referință disponibile, își întemeiază deciziile pe o evaluare obiectivă și orientată către viitor a condițiilor concurențiale de pe piață, a necesității respectivelor măsuri pentru a menține sau a realiza concurența efectivă și a efectelor probabile ale măsurilor respective asupra investițiilor existente și viitoare efectuate de participanții de pe piață în special pentru implementarea rețelelor. Astfel, acestea țin seama de abordarea față de analiza de piață astfel cum figurează la articolul 67 alineatul (2).

(3) Atunci când aplică alineatul (2) din prezentul articol, autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente acționează în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 18, 19, 23 și 35.

Secțiunea 3

Proceduri

Articolul 53

Calendarul coordonat al asignărilor

(1) Statele membre cooperează pentru a coordona utilizarea spectrului de frecvențe radio armonizat pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice în Uniune, ținând seama în mod corespunzător de diferitele situații de pe pieţele naționale. Acest lucru poate include identificarea uneia sau, după caz, a mai multor date comune până la care se autorizează utilizarea spectrului de frecvențe radio armonizat.

(2) Atunci când, prin măsuri tehnice de punere în aplicare în conformitate cu Decizia nr. 676/2002/CE, au fost stabilite condiții armonizate pentru a permite utilizarea spectrului de frecvențe radio pentru rețele și servicii pe suport radio de bandă largă, statele membre permit utilizarea respectivului spectru de frecvențe radio cât mai curând cu putință și în cel mult 30 de luni de la adoptarea respectivelor măsuri sau cât mai curând cu putință după eliminarea oricărei decizii de a permite, în mod excepțional, utilizarea alternativă, în temeiul articolului 45 alineatul (3) din prezenta directivă. Prezenta dispoziție nu aduce atingere Deciziei (UE) 2017/899 și nici dreptului de inițiativă al Comisiei de a propune acte legislative.

(3) Un stat membru poate amâna termenul prevăzut la alineatul (2) de la prezentul articol pentru o anumită bandă, în circumstanțele următoare:

(a) în măsura justificată de o restricție de utilizare a benzii respective, bazată pe obiectivul de interes general prevăzut la articolul 45 alineatul (5) litera (a) sau (d);

(b) în cazul unor probleme nerezolvate de coordonare transfrontalieră care au drept rezultat interferențe prejudiciabile cu țări terțe, cu condiția ca statul membru afectat să fi solicitat asistența Uniunii, după caz, în temeiul articolului 28 alineatul (5);

(c) în scopul garantării securității și a apărării naționale; sau

(d) în caz de forță majoră.

Statul membru vizat revizuiește o astfel de amânare cel puțin la fiecare doi ani.

▼B

(4) Un stat membru poate amâna termenul prevăzut la alineatul (2) pentru o anumită bandă, în măsura necesară și pe o perioadă de maxim 30 de luni în cazul:

(a) unor probleme nerezolvate de coordonare transfrontalieră care au drept rezultat interferenţe prejudiciabile între statele membre, cu condiţia ca statul membru afectat să ia, în timp util, toate măsurile necesare în temeiul articolului 28 alineatele (3) și (4);

(b) în cazul în care este necesar, dar în același timp complex, să se asigure migrarea tehnică a utilizatorilor existenţi ai benzii respective.

(5) În cazul unei amânări în temeiul alineatului (3) sau (4), statul membru vizat informează în timp util celelalte state membre și Comisia, motivându-și decizia.

Articolul 54

Calendarul coordonat al asignărilor pentru anumite benzi 5G

(1) Până la 31 decembrie 2020, pentru sistemele terestre capabile să furnizeze servicii pe suport radio de bandă largă, dacă este necesar pentru a facilita implementarea 5G, statele membre iau toate măsurile adecvate pentru:

(a) a reorganiza blocuri suficient de mari ale benzii de 3,4 – 3,8 GHz și a permite utilizarea acestora;

(b) a permite utilizarea a cel puţin 1 GHz din banda de 24,25 – 27,5 GHz, cu condiţia să existe dovezi clare ale cererii pe piaţă și ale absenţei unor constrângeri semnificative pentru migrarea utilizatorilor actuali sau eliberarea benzii.

(2) Cu toate acestea, statele membre pot prelungi termenul stabilit la alineatul (1) din prezentul articol, în cazurile justificate, în conformitate cu articolul 45 alineatul (3) sau cu articolul 53 alineatul (2), (3) sau (4).

(3) Măsurile luate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol respectă condiţiile armonizate stabilite prin măsuri tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 4 din Decizia nr. 676/2002/CE.

Articolul 55

Procedura de limitare a numărului de drepturi de utilizare care urmează să fie acordate pentru spectrul de frecvenţe radio

(1) Fără a aduce atingere articolului 53, atunci când un stat membru determină că un drept de utilizare a spectrului de frecvenţe radio nu poate fi acordat în cadrul unei autorizaţii generale și în cazul în care examinează posibilitatea de a limita numărul de drepturi de utilizare care urmează să fie acordate pentru spectrul de frecvenţe radio, acesta, printre altele:

(a) precizează în mod clar motivele pentru limitarea drepturilor de utilizare, în special prin acordarea importanţei cuvenite necesităţii de a maximiza beneficiile pentru utilizatori și de a stimula concurenţa și, după caz, revizuiește limitarea la intervale regulate sau la cererea rezonabilă a întreprinderilor afectate;

▼B

(b) acordă tuturor părţilor interesate, inclusiv utilizatorilor și consumatorilor, posibilitatea de a-și exprima, în cadrul unei consultări publice, opiniile cu privire la orice limitare, în conformitate cu articolul 23.

(2) În cazul în care un stat membru determină că numărul drepturilor de utilizare trebuie limitat, acesta stabilește și justifică în mod clar obiectivele urmărite printr-o procedură de selecţie concurenţială sau comparativă în temeiul prezentului articol și, dacă este posibil, le cuantifică, acordând importanţa cuvenită nevoii de a îndeplini obiectivele pieţei naţionale și cele ale pieţei interne. Obiectivele pe care statul membru le poate stabili în vederea elaborării procedurii de selecţie specifice, pe lângă promovarea concurenţei, se limitează la unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:

(a) promovarea acoperirii;

(b) asigurarea calităţii pe care trebuie să o aibă serviciul;

(c) promovarea utilizării eficiente a spectrului de frecvenţe radio, inclusiv prin luarea în considerare a condiţiilor aferente drepturilor de utilizare și a nivelului taxelor;

(d) promovarea inovării și a dezvoltării afacerilor.

Autoritatea naţională de reglementare sau o altă autoritate competentă definește și justifică în mod clar procedura de selecţie aleasă, inclusiv orice etapă preliminară pentru accesul la procedura de selecţie. De asemenea, aceasta precizează în mod clar rezultatul oricărei evaluări conexe a situaţiei concurenţiale, tehnice și economice de pe piaţă și prezintă motivele pentru eventuala utilizare și alegere a măsurilor în temeiul articolului 35.

(3) Statele membre publică decizia privind procedura de selecţie aleasă și prevederile conexe, precizând în mod clar motivele. Acestea publică, de asemenea, condiţiile aferente drepturilor de utilizare.

(4) După stabilirea procedurii de selecţie, statul membru formulează o invitaţie în vederea prezentării cererilor de acordare a drepturilor de utilizare.

(5) În cazul în care un stat membru ajunge la concluzia că se pot acorda drepturi suplimentare de utilizare a spectrului de frecvenţe radio sau o combinaţie a autorizaţiei generale și a drepturilor individuale de utilizare, acesta publică respectiva concluzie și începe procesul de acordare a drepturilor respective.

(6) În cazul în care este necesar să se limiteze acordarea drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, statele membre acordă aceste drepturi pe baza unor criterii și a unei proceduri de selecţie obiective, transparente, nediscriminatorii și proporţionale. Orice astfel de criterii de selecţie trebuie să acorde atenţia cuvenită îndeplinirii obiectivelor și cerinţelor de la articolele 3, 4, 28 și 45.

▼B

(7) În cazul în care urmează să se utilizeze proceduri de selecţie concurenţiale sau comparative, statele membre pot prelungi perioada maximă de șase săptămâni menţionată la articolul 48 alineatul (6) cu durata necesară pentru a se asigura că procedurile sunt echitabile, rezonabile, deschise și transparente pentru toate părţile interesate, dar nu cu mai mult de opt luni, sub rezerva oricărui calendar specific stabilit în temeiul articolului 53.

Termenele menţionate nu contravin niciunui acord internaţional aplicabil referitor la utilizarea spectrului de frecvenţe radio și la coordonarea prin satelit.

(8) Prezentul articol nu aduce atingere transferului de drepturi de utilizare a spectrului de frecvenţe radio în conformitate cu articolul 51.

CAPITOLUL IV

Instalarea și utilizarea echipamentului de reţea pe suport radio

Articolul 56

Accesul la reţelele radio locale

(1) Autorităţile competente permit furnizarea accesului la o reţea publică de comunicaţii electronice prin intermediul RLAN-urilor, precum și utilizarea spectrului de frecvenţe radio armonizat pentru furnizarea respectivă, sub rezerva îndeplinirii numai a condiţiilor aplicabile din autorizaţia generală referitoare la utilizarea spectrului de frecvenţe radio menţionate la articolul 46 alineatul (1).

În cazul în care respectiva furnizare nu face parte dintr-o activitate economică sau este auxiliară unei activităţi economice sau unui serviciu public care nu depinde de transmiterea de semnale prin astfel de reţele, orice întreprindere, autoritate publică sau utilizator final care furnizează un astfel de acces nu face obiectul unei autorizaţii generale pentru furnizarea de reţele sau servicii de comunicaţii electronice în temeiul articolului 12, nici obligaţiilor privind drepturile utilizatorilor finali în temeiul părţii III titlul II sau obligaţiilor de interconectare a reţelelor lor în temeiul articolului 61 alineatul (1).

(2) Se aplică articolul 12 din Directiva 2000/31/CE.

(3) Autorităţile competente nu împiedică furnizorii de reţele publice de comunicaţii electronice sau de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului să permită accesul publicului la reţelele lor, prin intermediul RLAN-urilor, care pot să fie amplasate în incinta în care se află utilizatorul final, sub rezerva îndeplinirii condiţiilor aplicabile din autorizaţia generală și a acordului prealabil, exprimat în cunoștinţă de cauză, al utilizatorului final.

(4) În conformitate, în special, cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/2120, autorităţile competente se asigură că furnizorii de reţele publice de comunicaţii electronice sau servicii de comunicaţii electronice destinate publicului nu impun restricţii în mod unilateral utilizatorilor finali sau nu îi împiedică pe aceștia:

(a) să acceseze RLAN-urile pe care le aleg, furnizate de terţi; sau

▼B

(b) să permită în mod reciproc sau, la un nivel mai general, să dea acces altor utilizatori finali la reţelele unor astfel de furnizori prin intermediul RLAN-urilor, inclusiv pe baza unor iniţiative ale terţilor care agregă și pun la dispoziţia publicului RLAN-uri ale mai multor utilizatori finali.

(5) Autorităţile competente nu limitează sau împiedică utilizatorii finali să permită, în mod reciproc sau în alt mod, accesul altor utilizatori finali la RLAN-urile lor, inclusiv pe baza unor iniţiative ale terţilor care agregă și pun la dispoziţia publicului RLAN-uri ale mai multor utilizatori finali.

(6) Autorităţile competente nu restricţionează în mod nejustificat furnizarea pentru public a accesului la RLAN-uri:

(a) de către organismele din sectorul public sau în spaţii publice din apropierea incintelor ocupate de aceste organisme din sectorul public, atunci când respectiva furnizare este auxiliară serviciilor publice furnizate în incintele în cauză;

(b) pe baza unor iniţiative ale organizaţiilor neguvernamentale sau ale organismelor din sectorul public de a agrega și de a permite în mod reciproc sau la un nivel mai general accesul la RLAN-uri ale mai multor utilizatori finali, inclusiv, după caz, la RLAN-uri la care accesul public este furnizat în conformitate cu litera (a).

Articolul 57

Instalarea și exploatarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă

(1) Autorităţile competente nu restricţionează în mod nejustificat instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă. Statele membre urmăresc să asigure că toate normele care reglementează instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă sunt uniforme la nivel naţional. Astfel de norme se publică înainte de a se aplica.

În special, autorităţile competente nu condiţionează instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă care întrunesc caracteristicile stabilite în conformitate cu alineatul (2) de existenţa unor autorizaţii de urbanism individuale sau a altor autorizaţii individuale obţinute în prealabil.

Prin derogare de la al doilea paragraf din prezentul alineat, autorităţile competente pot solicita autorizaţii pentru instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă în cazul unor clădiri sau locuri de valoare arhitecturală, istorică sau naturală protejate în temeiul dreptului intern, sau, dacă este cazul, din motive de siguranţă publică. La acordarea autorizaţiilor respective se aplică articolul 7 din Directiva 2014/61/UE.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia precizează caracteristicile fizice și tehnice precum dimensiunea maximă, greutatea maximă și, după caz, puterea de emisie pentru punctele de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă.

▼B

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 118 alineatul (4).

Primul astfel de act de punere în aplicare se adoptă până la 30 iunie 2020.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere cerinţelor esenţiale prevăzute în Directiva 2014/53/UE și nici regimului de autorizare aplicabil utilizării spectrului de frecvenţe radio relevant.

(4) Statele membre se asigură, aplicând, după caz, procedurile adoptate în conformitate cu Directiva 2014/61/UE, că operatorii au dreptul de a accesa orice infrastructură fizică controlată de către autorităţi publice naţionale, regionale sau locale, care este adecvată din punct de vedere tehnic pentru găzduirea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă sau care este necesară pentru conectarea acestor puncte de acces la o reţea de bază, care include și mobilierul stradal precum stâlpii de iluminat, semnele de circulaţie, semafoarele, panourile, staţiile de autobuz, de tramvai și de metrou. Autorităţile publice onorează toate cererile rezonabile de acces conform unor condiţii echitabile, rezonabile, transparente și nediscriminatorii, care se publică prin intermediul unui punct de informare unic.

(5) Fără a aduce atingere oricăror acorduri comerciale, instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă nu face obiectul niciunei taxe sau redevenţe în plus faţă de taxele administrative în conformitate cu articolul 16.

Articolul 58

Reglementări tehnice privind câmpurile electromagnetice

Procedurile prevăzute în Directiva (UE) 2015/1535 se aplică tuturor proiectelor de măsuri ale unui stat membru care ar impune pentru instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă alte cerinţe în ceea ce privește câmpurile electromagnetice decât cele prevăzute în Recomandarea 1999/519/CE.

TITLUL II

ACCESUL

CAPITOLUL I

Dispoziţii generale, principii privind accesul

Articolul 59

Cadrul general pentru acces și interconectare

(1) Statele membre se asigură că nu există restricţii care să împiedice întreprinderile din același stat membru sau din state membre diferite să negocieze între ele acorduri de stabilire a modalităţilor tehnice și comerciale de acces sau interconectare, în conformitate cu dreptul Uniunii. Nu este necesar ca întreprinderea care solicită accesul sau interconectarea să fie autorizată să își desfășoare activitatea în statul membru în care solicită accesul sau interconectarea în cazul în care nu furnizează servicii și nu operează o reţea în statul membru în cauză.

▼B

(2) Fără a aduce atingere articolului 114, statele membre nu mențin măsuri juridice sau administrative care obligă întreprinderile să ofere, unor întreprinderi diferite, condiții diferite pentru acces sau interconectare pentru servicii echivalente sau măsuri care să impună obligații care nu au legătură cu serviciile efective de acces și interconectare furnizate, fără a aduce atingere condițiilor prevăzute în anexa I.

Articolul 60

Drepturile și obligațiile întreprinderilor

(1) Operatorii rețelelor publice de comunicații electronice au dreptul și, la solicitarea altor întreprinderi autorizate în conformitate cu articolul 15, obligația de a negocia interconectarea reciprocă în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în vederea asigurării furnizării și interoperabilității serviciilor pe întreg teritoriul Uniunii. Operatorii oferă acces și interconectare altor întreprinderi conform unor condiții care sunt conforme cu obligațiile impuse de autoritatea națională de reglementare în temeiul articolelor 61, 62 și 68.

(2) Fără a aduce atingere articolului 21, statele membre impun obligația ca întreprinderile care obțin informații de la alte întreprinderi anterior, în cursul sau ulterior procesului de negociere a acordurilor privind accesul sau interconectarea să folosească informațiile respective numai în scopul în care au fost furnizate și să respecte în orice moment caracterul confidențial al informațiilor transmise sau păstrate. Întreprinderile respective nu comunică informațiile primite altei părți, în special altor departamente, filiale sau parteneri, pentru care aceste informații ar putea reprezenta un avantaj concurențial.

(3) Statele membre pot dispune ca negocierile să se poarte prin intermediari neutri, atunci când condițiile de concurență impun acest lucru.

CAPITOLUL II

Accesul și interconectarea

Articolul 61

Competențele și responsabilitățile autorităților naționale de reglementare și ale altor autorități competente în ceea ce privește accesul și interconectarea

▼C1

(1) În urmărirea obiectivelor stabilite la articolul 3, autoritățile naționale de reglementare sau, în cazul de la alineatul (2) primul paragraf literele (b) și (c) din prezentul articol, autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente încurajează și, după caz, asigură, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, accesul adecvat și interconectarea adecvată, precum și interoperabilitatea serviciilor, exercitându-și responsabilitățile într-un mod care promovează eficiența, concurența durabilă, instalarea rețelelor de foarte mare capacitate, investițiile eficiente și inovarea și care oferă beneficii maxime utilizatorilor finali.

▼B

Acestea furnizează orientări și pun la dispoziţia publicului procedurile aplicabile pentru a beneficia de acces și interconectare în vederea asigurării faptului că întreprinderile mici și mijlocii și operatorii cu o acoperire geografică limitată pot beneficia ca urmare a obligaţiilor impuse.

▼C1

(2) În special, fără a aduce atingere măsurilor care pot fi luate cu privire la întreprinderile desemnate ca având putere semnificativă pe piaţă în conformitate cu articolul 68, autorităţile naţionale de reglementare sau, în cazul de la literele (b) și (c) din prezentul paragraf, autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente sunt în măsură să impună:

▼B

(a) în măsura necesară pentru a asigura conectivitatea cap la cap, obligaţii pentru întreprinderile care fac obiectul unei autorizaţii generale și care controlează accesul către utilizatorii finali, inclusiv, în cazurile justificate, obligaţia de a asigura interconectarea reţelelor lor, dacă aceasta nu s-a realizat încă;

(b) în situaţii justificate și în măsura în care acest lucru este necesar, obligaţii pentru întreprinderile care fac obiectul unei autorizaţii generale și care controlează accesul către utilizatorii finali de a asigura interoperabilitatea serviciilor lor;

(c) în cazuri justificate, în care conectivitatea cap la cap între utilizatorii finali este pusă în pericol din cauza lipsei interoperabilităţii între serviciile de comunicaţii interpersonale, și în măsura necesară pentru a asigura conectivitatea cap la cap între utilizatorii finali, obligaţii pentru furnizorii relevanţi de servicii de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere, care ating un nivel semnificativ de acoperire și de preluare de către utilizatori, de a asigura interoperabilitatea serviciilor lor;

(d) în măsura necesară pentru a asigura accesul utilizatorilor finali la serviciile de emisie digitală de radio și televiziune și la serviciile complementare asociate determinate de statele membre, obligaţii pentru operatori de a furniza acces la celelalte infrastructuri menţionate în partea II a anexei II în condiţii echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.

Obligaţiile menţionate la primul paragraf litera (c) pot fi impuse doar:

(i) în măsura necesară pentru a se asigura interoperabilitatea serviciilor de comunicaţii interpersonale și pot include obligaţii proporţionale pentru furnizorii serviciilor respective de a publica și a permite utilizarea, modificarea și redistribuirea informaţiilor relevante de către autorităţi și alţi furnizori sau de a utiliza și a pune în aplicare standardele sau specificaţiile enumerate la articolul 39 alineatul (1) sau oricare alte standarde europene ori internaţionale relevante,

▼B

(ii) în cazul în care Comisia, după ce a consultat OAREC și ţinând seama în cea mai mare măsură de avizul acestuia, a identificat o ameninţare apreciabilă la adresa conectivităţii cap la cap între utilizatorii finali în întreaga Uniune Europeană sau în cel puţin trei state membre și a adoptat măsuri de punere în aplicare ce precizează natura și domeniul de aplicare ale oricăror obligaţii care pot fi impuse.

Măsurile de punere în aplicare menţionate la al doilea paragraf punctul (ii) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 118 alineatul (4).

(3) În special, și fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), autorităţile naţionale de reglementare pot să impună obligaţii, în urma unei cereri rezonabile de acordare a accesului la cablajele și cablurile și la facilităţile asociate din interiorul clădirilor sau până la primul punct de concentrare ori de distribuţie, după cum este determinat de autoritatea naţională de reglementare, în cazul în care punctul respectiv este situat în afara clădirii. Astfel de obligaţii pot fi impuse furnizorilor de reţele de comunicaţii electronice sau proprietarilor de astfel de cablaje și cabluri și facilităţi asociate care nu sunt furnizori de reţele de comunicaţii electronice, în cazul în care acest lucru este justificat pe motiv că multiplicarea unor astfel de elemente de reţea ar fi ineficientă din punct de vedere economic sau imposibil de realizat din punct de vedere fizic. Condiţiile de acces impuse pot include norme specifice privind accesul la astfel de elemente de reţea, facilităţi asociate și servicii asociate, privind transparenţa și nediscriminarea și privind repartizarea costurilor de acces, care, după caz, sunt ajustate pentru a lua în considerare factorii de risc.

În cazul în care o autoritate naţională de reglementare constată, ţinând seama, după caz, de obligaţiile care rezultă din orice analiză relevantă a pieţei, că obligaţiile impuse în conformitate cu primul paragraf nu abordează în mod suficient obstacolele economice sau fizice însemnate și netranzitorii din calea multiplicării, care stau la baza unei situaţii existente sau emergente pe piaţă care limitează în mod semnificativ rezultatele concurenţiale pentru utilizatorii finali, autoritatea respectivă poate extinde impunerea unor astfel de obligaţii în materie de acces, conform unor condiţii echitabile și rezonabile, dincolo de primul punct de concentrare sau de distribuţie, către un punct pe care îl stabilește ca fiind cel mai apropiat de utilizatorii finali, capabil să găzduiască un număr suficient de conexiuni ale utilizatorilor finali pentru a fi viabil din punct de vedere comercial pentru solicitanţii de acces eficient. La stabilirea amplorii extinderii dincolo de primul punct de concentrare sau de distribuţie, autoritatea naţională de reglementare ţine seama în cea mai mare măsură de orientările relevante ale OAREC. Dacă acest lucru se justifică din motive tehnice sau economice, autorităţile naţionale de reglementare pot impune obligaţii în materie de acces activ sau virtual.

Autorităţile naţionale de reglementare nu impun obligaţii în conformitate cu al doilea paragraf furnizorilor de reţele de comunicaţii electronice în cazul în care determină că:

▼B

(a) furnizorul corespunde caracteristicilor enumerate la articolul 80 alineatul (1) și pune la dispoziţia oricărei întreprinderi un mijloc alternativ viabil și similar de a se conecta cu utilizatorii finali furnizând acces la o reţea de foarte mare capacitate, conform unor condiţii echitabile, nediscriminatorii și rezonabile. Autorităţile naţionale de reglementare pot extinde această exceptare la alţi furnizori oferind, conform unor condiţii echitabile, nediscriminatorii și rezonabile, acces la o reţea de foarte mare capacitate; sau

(b) impunerea unor obligaţii ar afecta viabilitatea economică sau financiară a instalării unei reţele noi, în special prin proiecte locale de dimensiuni mai mici.

Prin derogare de la al treilea paragraf litera (a), autorităţile naţionale de reglementare pot impune obligaţii furnizorilor de reţele de comunicaţii electronice care îndeplinesc criteriile prevăzute la litera respectivă, în cazul în care reţeaua în cauză este finanţată public.

Până la 21 decembrie 2020, OAREC publică orientări pentru promovarea unei aplicări uniforme a prezentului alineat, precizând criteriile relevante pentru a stabili:

(a) primul punct de concentrare sau de distribuţie;

(b) punctul, dincolo de primul punct de concentrare sau de distribuţie, capabil să găzduiască un număr suficient de conexiuni ale utilizatorilor finali pentru a permite unei întreprinderi eficiente să depășească obstacolele semnificative identificate în calea multiplicării;

(c) ce instalări de reţea pot fi considerate noi;

(d) ce proiecte pot fi considerate mici; și

(e) ce obstacole economice sau fizice în calea multiplicării sunt însemnate și netranzitorii.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), statele membre se asigură că autorităţile competente au competenţa de a impune întreprinderilor care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze reţele de comunicaţii electronice obligaţii privind utilizarea în comun a infrastructurii pasive sau obligaţii privind încheierea de acorduri de acces localizat la roaming, în ambele cazuri dacă sunt în mod direct necesare pentru furnizarea la nivel local a serviciilor care se bazează pe utilizarea spectrului de frecvenţe radio, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu condiţia ca niciun mijloc de acces alternativ viabil și similar la utilizatorii finali să nu fie pus la dispoziţia niciunei întreprinderi conform unor condiţii echitabile și rezonabile. Autorităţile competente pot impune astfel de obligaţii numai dacă această posibilitate este expres prevăzută la acordarea drepturilor de utilizare a spectrului de frecvenţe radio și se justifică din motiv că, în domeniul în care se aplică astfel de obligaţii, instalarea determinată de piaţă a infrastructurilor pentru furnizarea de reţele sau servicii care se bazează pe utilizarea spectrului de frecvenţe radio este împiedicată de obstacole economice sau fizice insurmontabile, și, prin urmare, utilizatorii finali au un acces foarte deficitar sau nu au acces la reţele și servicii. În aceste împrejurări, în care accesul la infrastructura pasivă și utilizarea în comun a acesteia nu sunt suficiente pentru a rezolva situaţia, autorităţile naţionale de reglementare pot să impună obligaţii privind utilizarea în comun a infrastructurii active.

▼B

Autoritățile competente ţin seama de:

(a) necesitatea de a maximiza conectivitatea în întreaga Uniune, de-a lungul rutelor de transport principale și în anumite zone teritoriale, și posibilitatea de a lărgi semnificativ gama de opţiuni a utilizatorilor finali și de a creşte calitatea serviciilor oferite acestora;

(b) utilizarea eficientă a spectrului de frecvenţe radio;

(c) fezabilitatea tehnică a utilizării în comun și a condiţiilor aferente;

(d) situaţia concurenţei bazate pe infrastructură, precum și a concurenţei bazate pe servicii;

(e) inovarea tehnologică;

(f) necesitatea imperativă de a sprijini stimularea gazdei să implementeze în primul rând infrastructura.

În cazul soluţionării unui litigiu, autorităţile competente pot, printre altele, să impună beneficiarului obligaţiei în materie de utilizare în comun sau de acces obligaţia de a partaja spectrul de frecvenţe radio cu gazda infrastructurii în zona relevantă.

(5) Obligaţiile și condiţiile impuse în conformitate cu alineatele (1) – (4) din prezentul articol sunt obiective, transparente, proporţionale și nediscriminatorii și sunt puse în aplicare în conformitate cu procedurile menţionate la articolele 23, 32 și 33. Autorităţile naţionale de reglementare și alte autorităţi competente care au impus astfel de obligaţii sau condiţii evaluează efectele acestora în termen de cinci ani de la adoptarea măsurii anterioare referitoare la aceleași întreprinderi și evaluează oportunitatea retragerii sau a modificării lor în funcţie de evoluţia condiţiilor. Autorităţile respective notifică rezultatul evaluării lor în conformitate cu procedurile menţionate la articolele 23, 32 și 33.

(6) În sensul alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, statele membre se asigură că autoritatea naţională de reglementare are competenţa de a interveni din proprie iniţiativă, atunci când o astfel de acţiune este justificată, pentru a garanta respectarea obiectivelor de politică prevăzute la articolul 3, în conformitate cu prezenta directivă și, în special, cu procedurile menţionate la articolele 23 și 32.

(7) Până la 21 iunie 2020, pentru a contribui la definirea în mod uniform a locaţiei punctelor terminale ale reţelei de către autorităţile naţionale de reglementare și după consultarea părţilor interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, OAREC adoptă orientări privind abordări comune de identificare a punctului terminal al reţelei în diferitele topologii de reţea. Autorităţile naţionale de reglementare ţin seama în cea mai mare măsură de aceste orientări atunci când definesc locaţia punctului terminal al reţelei.

▼B

Articolul 62

Sistemele de acces condiționat și alte tipuri de infrastructură

(1) Statele membre se asigură că, în ceea ce privește accesul condiționat la serviciile de emisie digitală de radio și televiziune furnizate telespectatorilor și ascultătorilor în Uniune, indiferent de mijloacele de transmisie, sunt aplicate condițiile stabilite în partea I a anexei II.

(2) În cazul în care, în urma analizei de piață realizate în conformitate cu articolul 67 alineatul (1), o autoritate națională de reglementare constată că una sau mai multe întreprinderi nu dețin o putere semnificativă de piață pe piața relevantă, aceasta poate modifica sau retrage condițiile în ceea ce privește întreprinderile în cauză, în conformitate cu procedurile menționate la articolele 23 și 32, numai în măsura în care:

(a) accesibilitatea pentru utilizatorii finali la transmisiile de radio și televiziune și la canalele și serviciile de radiodifuziune determinate în conformitate cu articolul 114 nu ar fi afectată de modificarea sau retragerea condițiilor; și

(b) modificarea sau retragerea condițiilor nu ar afecta în mod negativ perspectivele privind concurența efectivă pe piața:

(i) serviciilor cu amănuntul de emisie digitală de radio și televiziune; și

(ii) sistemelor de acces condiționat și alte facilități asociate.

Părțile afectate de o astfel de modificare sau retragere a condițiilor beneficiază de o perioadă de notificare prealabilă corespunzătoare.

(3) Condițiile aplicate în conformitate cu prezentul articol nu aduc atingere competenței statelor membre de a impune obligații în ceea ce privește modul de prezentare a EPG-urilor și a facilităților instrumentelor de prezentare și navigare similare.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1) din prezentul articol, statele membre pot permite autorităților lor naționale de reglementare, cât mai repede posibil după 20 decembrie 2018 și ulterior, periodic, să reexamineze condițiile aplicate în conformitate cu prezentul articol, prin realizarea unei analize de piață în conformitate cu articolul 67 alineatul (1) pentru a stabili dacă să păstreze, să modifice sau să retragă condițiile aplicate.

CAPITOLUL III

Analiza de piață și puterea semnificativă pe piață

Articolul 63

Întreprinderile cu putere semnificativă pe piață

(1) În cazul în care prezenta directivă impune autorităților naționale de reglementare obligația de a determina dacă întreprinderile dețin o putere semnificativă pe piață în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 67, se aplică alineatul (2) din prezentul articol.

▼B

(2) Se consideră că o întreprindere deține putere semnificativă pe piață în cazul în care, fie individual, fie împreună cu alte întreprinderi, se găsește într-o poziție echivalentă cu poziția dominantă, și anume o poziție de putere economică care îi permite să se comporte într-o măsură apreciabilă independent față de concurenți, clienți și, în cele din urmă, față de consumatori.

În special, autoritățile naționale de reglementare, atunci când examinează dacă două sau mai multe întreprinderi ocupă împreună o poziție dominantă pe piață, acționează în conformitate cu dreptului Uniunii și țin seama în cea mai mare măsură de orientările privind analiza pieței și evaluarea puterii semnificative pe piață publicate de Comisie în temeiul articolului 64.

(3) Atunci când o întreprindere deține putere semnificativă pe o piață specifică, aceasta poate fi, de asemenea, desemnată ca având o putere semnificativă pe o piață aflată în strânsă legătură, în cazul în care legăturile dintre cele două permit valorificarea puterii de pe piața specifică pe piața cu care se află în strânsă legătură, consolidând astfel puterea pe piață a întreprinderii. Prin urmare, măsurile corective care urmăresc să prevină o asemenea valorificare pot fi aplicate pe piața aflată în strânsă legătură în temeiul articolelor 69, 70, 71 și 74.

Articolul 64

Procedura de identificare și definire a pieţelor

(1) După o consultare publică, inclusiv cu autoritățile naționale de reglementare și ținând seama în cea mai mare măsură de avizul OAREC, Comisia adoptă o recomandare privind pieţele relevante de produse și servicii („recomandarea”). Recomandarea identifică pieţele de produse și servicii din sectorul comunicațiilor electronice ale căror caracteristici pot să justifice impunerea unor obligații de reglementare prevăzute în prezenta directivă, fără a aduce atingere pieţelor care pot fi definite, în anumite situații, în temeiul dreptului concurenței. Comisia definește pieţele în conformitate cu principiile dreptului concurenței.

Comisia include în recomandare pieţe de produse și servicii în cazul cărora, după ce a analizat tendințele generale în Uniune, constată că fiecare dintre cele trei criterii enumerate la articolul 67 alineatul (1) este îndeplinit.

Comisia reexaminează recomandarea până la 21 decembrie 2020 și, ulterior, periodic.

(2) După consultarea OAREC, Comisia publică orientări pentru analiza pieței și evaluarea puterii semnificative pe piață („orientările PSP”) care respectă principiile relevante ale dreptului concurenței. Orientările PSP includ orientări pentru autoritățile naționale de reglementare privind aplicarea conceptului de putere semnificativă pe piață în contextul specific al reglementării ex ante a pieţelor comunicațiilor electronice, ținând seama de cele trei criterii enumerate la articolul 67 alineatul (1).

▼B

(3) Autoritățile naționale de reglementare, ținând seama în cea mai mare măsură de recomandare și de orientările PSP, definesc pieţele relevante corespunzătoare circumstanţelor naţionale, în special pieţele geografice relevante de pe teritoriul lor, luând în considerare, printre altele, gradul de concurenţă la nivelul infrastructurilor din zonele respective, în conformitate cu principiile dreptului concurenţei. Autoritățile naționale de reglementare țin seama, după caz, de rezultatele anchetei geografice efectuate în conformitate cu articolul 22 alineatul (1). Acestea urmează procedurile menționate la articolele 23 și 32 înainte de a defini pieţele care diferă de cele identificate în recomandare.

Articolul 65

Procedura de identificare a pieţelor transnaţionale

(1) În cazul în care Comisia sau cel puţin două autorităţi naţionale de reglementare vizate depun o cerere motivată care include dovezi în acest sens, OAREC efectuează o analiză a unei pieţe transnaţionale potenţiale. După consultarea părţilor interesate și ținând seama în cea mai mare măsură de analiza efectuată de OAREC, Comisia poate adopta decizii de identificare a pieţelor transnaţionale în conformitate cu principiile dreptului concurenţei și ținând seama în cea mai mare măsură de recomandare și de orientările PSP adoptate în conformitate cu articolul 64.

(2) În cazul pieţelor transnaţionale identificate în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, autoritățile naționale de reglementare vizate efectuează împreună analiza de piaţă, ținând seama în cea mai mare măsură de orientările PSP, și decid de comun acord asupra impunerii, menţinerii, modificării sau retragerii oricăror obligaţii de reglementare menționate la articolul 67 alineatul (4). Autoritățile naționale de reglementare vizate notifică în comun Comisiei proiectele lor de măsuri privind analiza de piaţă și orice obligaţii în materie de reglementare în temeiul articolelor 32 și 33.

Două sau mai multe autorităţi naţionale de reglementare pot, de asemenea, să notifice împreună proiectele lor de măsuri privind analiza de piaţă și orice obligaţii în materie de reglementare în absenţa pieţelor transnaţionale, în cazul în care consideră că în jurisdicţiile lor condiţiile de piaţă sunt suficient de omogene.

Articolul 66

Procedura de identificare a cererii transnaţionale

(1) OAREC efectuează o analiză a cererii transnaţionale a utilizatorilor finali de produse și servicii care sunt furnizate în cadrul Uniunii pe una sau mai multe pieţe enumerate în recomandare, dacă primește o cerere motivată care furnizează dovezi în acest sens din partea Comisiei sau a cel puţin două dintre autoritățile naționale de reglementare vizate care arată că există o problemă gravă legată de cerere care trebuie soluţionată. OAREC poate, de asemenea, să efectueze o astfel de analiză dacă primește o cerere motivată din partea participanţilor la piaţă care furnizează suficiente dovezi în acest sens și consideră că există o problemă gravă legată de cerere care trebuie soluţionată. Analiza OAREC nu afectează constatările privind existenţa unor pieţe transnaţionale în conformitate cu articolul 65 alineatul (1) și constatările privind existenţa unor pieţe geografice naţionale sau subnaţionale, constatări făcute de autoritățile naționale de reglementare în conformitate cu articolul 64 alineatul (3).

▼B

Această analiză a cererii transnaționale a utilizatorilor finali poate include produse și servicii care sunt furnizate pe piețe de produse sau servicii care au fost definite în moduri diferite de una sau mai multe autorități naționale de reglementare atunci când iau în considerare circumstanțele naționale, cu condiția ca respectivele produse și servicii să fie substituibile celor furnizate pe una dintre pieţele enumerate în recomandare.

(2) Dacă OAREC concluzionează că există o cerere transnațională a utilizatorilor finali, care este semnificativă și nu este suficient satisfăcută de ofertă în condiții comerciale sau reglementate, acesta, după consultarea părților interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, emite pentru autoritățile naționale de reglementare orientări referitoare la abordările comune în vederea satisfacerii cererii transnaționale identificate, inclusiv, dacă este cazul, atunci când impun măsuri corective în conformitate cu articolul 68. Autoritățile naționale de reglementare țin seama în cea mai mare măsură de aceste orientări atunci când își îndeplinesc în jurisdicția lor sarcinile în materie de reglementare. Aceste orientări pot constitui baza pentru interoperabilitatea produselor de acces la nivel angro în întreaga Uniune și pot include orientări pentru armonizarea specificațiilor tehnice ale produselor de acces la nivel angro capabile să îndeplinească o astfel de cerere transnațională identificată.

Articolul 67

Procedura de analiză a pieței

(1) Autoritățile naționale de reglementare determină dacă o piață relevantă definită în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) prezintă caracteristici care pot justifica impunerea obligațiilor în materie de reglementare prevăzute în prezenta directivă. Statele membre se asigură că se efectuează o analiză, după caz, în colaborare cu autoritățile naționale din domeniul concurenței. Autoritățile naționale de reglementare țin seama în cea mai mare măsură de orientările PSP și urmează procedurile menționate la articolele 23 și 32 atunci când efectuează o astfel de analiză.

Se poate considera că o piață prezintă caracteristici care justifică impunerea obligațiilor în materie de reglementare prevăzute în prezenta directivă dacă următoarele criterii sunt îndeplinite cumulativ:

(a) există obstacole însemnate și netranzitorii structurale, juridice sau în materie de reglementare în calea intrării;

(b) există o structură de piață care nu tinde către o concurență efectivă în orizontul de timp relevant, având în vedere situația concurenței bazate pe infrastructură și a altor surse de concurență, dincolo de obstacolele la intrare;

(c) dreptul concurenței este insuficient pentru a remedia de unul singur în mod corespunzător disfuncționalitatea (disfuncționalitățile) identificată (identificate) a (ale) pieței.

În cazul în care o autoritate națională de reglementare efectuează o analiză a pieței care este inclusă în recomandare, aceasta consideră că au fost îndeplinite criteriile de la al doilea paragraf literele (a), (b) și (c), cu excepția cazului în care autoritatea națională de reglementare stabilește că unul sau mai multe dintre respectivele criterii nu sunt îndeplinite în circumstanțele naționale specifice.

▼B

(2) În cazul în care o autoritate naţională de reglementare efectuează analiza prevăzută la alineatul (1), aceasta examinează evoluţiile dintr-o perspectivă orientată către viitor în absenţa reglementării impuse în temeiul prezentului articol pe respectiva piaţă relevantă și ţinând seama de următoarele elemente:

(a) evoluţiile pieţei care afectează probabilitatea ca piaţa relevantă să tindă către o concurenţă efectivă;

(b) toate constrângerile concurenţiale relevante, la nivelul angro și la nivelul cu amănuntul, indiferent dacă se consideră că respectivele constrângeri sunt determinate de reţelele de comunicaţii electronice, de serviciile de comunicaţii electronice sau de alte tipuri de servicii ori aplicaţii care sunt comparabile din perspectiva utilizatorului final și indiferent dacă respectivele constrângeri fac parte din piaţa relevantă;

(c) alte tipuri de reglementări sau măsuri impuse care afectează piaţa relevantă sau piaţa (pieţele) cu amănuntul conexă (conexe) pe toată durata perioadei relevante, inclusiv, fără a se limita la, obligaţiile impuse în conformitate cu articolele 44, 60 și 61; și

(d) reglementarea impusă pe alte pieţe relevante în temeiul prezentului articol.

(3) În cazul în care o autoritate naţională de reglementare concluzionează că o piaţă relevantă nu justifică impunerea de obligaţii în materie de reglementare în conformitate cu procedura de la alineatele (1) și (2) din prezentul articol sau în cazul în care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol, aceasta nu impune sau nu menţine nicio obligaţie de reglementare specifică în conformitate cu articolul 68. În cazul în care există deja obligaţii de reglementare sectoriale, impuse în conformitate cu articolul 68, autoritatea naţională de reglementare retrage obligaţiile impuse întreprinderilor pe piaţa relevantă.

Autorităţile naţionale de reglementare se asigură că părţilor afectate de o astfel de retragere a obligaţiilor li se acordă o perioadă de notificare prealabilă adecvată, definită prin găsirea unui echilibru între necesitatea de a asigura o tranziţie sustenabilă pentru beneficiarii acelor obligaţii și utilizatorii finali și, respectiv, posibilitatea de alegere a utilizatorului final, și că reglementarea respectivă nu continuă mai mult decât este necesar. Atunci când stabilesc această perioadă de notificare prealabilă, autorităţile naţionale de reglementare pot stabili condiţii specifice și perioade de notificare prealabilă în legătură cu acordurile de acces existente.

(4) În cazul în care o autoritate naţională de reglementare stabilește că pe o piaţă relevantă se justifică impunerea unor obligaţii de reglementare în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol, aceasta identifică orice întreprinderi care individual sau împreună deţin o putere semnificativă pe piaţa relevantă respectivă în conformitate cu articolul 63. Autoritatea naţională de reglementare impune acestor întreprinderi obligaţii de reglementare corespunzătoare specifice în conformitate cu articolul 68 sau menţine ori modifică aceste obligaţii dacă acestea există deja în cazul în care consideră că rezultatul pentru utilizatorii finali nu ar fi efectiv concurenţial în absenţa obligaţiilor respective.

▼B

(5) Măsurile adoptate în conformitate cu dispoziţiile alineatelor (3) și (4) din prezentul articol fac obiectul procedurilor menţionate la articolele 23 și 32. Autorităţile naţionale de reglementare efectuează o analiză a pieţei relevante și notifică proiectul de măsură corespunzător, în conformitate cu articolul 32:

(a) în termen de cinci ani de la adoptarea unei măsuri anterioare în cazul în care autoritatea naţională de reglementare a definit piaţa relevantă și a stabilit care întreprinderi deţin o putere semnificativă pe piaţă; perioada respectivă de cinci ani poate fi prelungită, în mod excepţional, cu o perioadă de până la un an, în cazul în care autoritatea naţională de reglementare a notificat Comisiei o propunere motivată de prelungire cu cel puţin patru luni înainte de expirarea perioadei de cinci ani, iar Comisia nu a ridicat obiecţii în termen de o lună de la notificarea prelungirii;

(b) în termen de trei ani de la adoptarea unei recomandări revizuite privind pieţele relevante, pentru pieţele care nu au fost notificate anterior Comisiei; sau

(c) în termen de trei ani de la aderare, pentru statele membre care au aderat de curând la Uniune.

(6) În cazul în care o autoritate naţională de reglementare consideră că nu poate finaliza sau nu și-a finalizat analiza unei pieţe relevante identificate în recomandare în termenul prevăzut la alineatul (5) din prezentul articol, OAREC acordă, la cerere, asistenţă autorităţii naţionale de reglementare în cauză în ceea ce privește finalizarea analizei pieţei respective și obligaţiile specifice care trebuie impuse. Pe baza acestei asistenţe, autoritatea naţională de reglementare în cauză notifică Comisiei proiectul de măsură, în termen de șase luni de la termenul stabilit la alineatul (5) din prezentul articol, în conformitate cu articolul 32.

CAPITOLUL IV

Măsuri corective impuse întreprinderilor care deţin o putere semnificativă pe piaţă

Articolul 68

Impunerea, modificarea sau retragerea obligaţiilor

(1) Statele membre se asigură că autorităţile naţionale de reglementare au competenţa de a impune obligaţiile prevăzute la articolele 69-74 și 76-81.

(2) În cazul în care, în urma unei analize de piaţă efectuate în conformitate cu articolul 67, o întreprindere este desemnată ca având o putere semnificativă pe o piaţă specifică, autorităţile naţionale de reglementare impun, după caz, oricare dintre obligaţiile prevăzute la articolele 69-74 și la articolele 76 și 80. În conformitate cu principiul proporţionalităţii, o autoritate naţională de reglementare alege modalitatea cel mai puţin intruzivă de soluţionare a problemelor identificate în analiza pieţei.

▼B

(3) Autoritățile naționale de reglementare impun obligațiile prevăzute la articolele 69-74 și la articolele 76 și 80 numai întreprinderilor care au fost desemnate ca având o putere semnificativă pe o piață în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, fără a se aduce atingere:

(a) articolelor 61 și 62;

(b) articolelor 44 și 17 din prezenta directivă, condiției 7 din partea D din anexa I, aplicată în temeiul articolului 13 alineatul (1) din prezenta directivă, articolelor 97 și 106 din prezenta directivă și dispozițiilor pertinente din Directiva 2002/58/CE, care conțin obligațiile altor întreprinderi decât cele desemnate ca având o putere semnificativă pe piață; sau

(c) necesității de a respecta angajamentele internaționale.

În circumstanțe excepționale, în cazul în care o autoritate națională de reglementare intenționează să impună întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piață obligații privind accesul sau interconectarea, altele decât cele stabilite la articolele 69-74 și la articolele 76 și 80, respectiva autoritate prezintă Comisiei o cerere în acest sens.

Ținând cont în cea mai mare măsură posibilă de avizul OAREC, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, decizii prin care autorizează sau interzice autorității naționale de reglementare să ia astfel de măsuri.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 118 alineatul (3).

(4) Obligațiile impuse în conformitate cu prezentul articol:

(a) se bazează pe natura problemei identificate de o autoritate națională de reglementare în analiza sa a pieței, ținând seama, după caz, de identificarea cererii transnaționale în temeiul articolului 66;

(b) trebuie să fie proporționale, ținând seama, acolo unde este posibil, de costuri și de beneficii;

(c) trebuie să fie justificate din perspectiva obiectivelor stabilite la articolul 3; și

(d) se impun în urma unei consultări în conformitate cu articolele 23 și 32.

(5) În ceea ce privește necesitatea respectării obligațiilor internaționale menționate la alineatul (3) din prezentul articol, autoritățile naționale de reglementare notifică Comisiei deciziile de a impune, modifica sau retrage obligațiile care revin întreprinderilor, în conformitate cu procedura menționată la articolul 32.

(6) Autoritățile naționale de reglementare analizează impactul noilor evoluții de pe piață, de exemplu în legătură cu acordurile comerciale, inclusiv acordurile de coinvestiții, care influențează dinamica concurenței.

▼B

Dacă respectivele evoluţii nu sunt suficient de importante încât să necesite efectuarea unei noi analize de piaţă în conformitate cu articolul 67, autoritatea naţională de reglementare evaluează fără întârziere dacă este necesar să se revizuiască obligaţiile impuse întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piaţă și să se modifice orice decizie anterioară, inclusiv prin retragerea obligaţiilor sau impunerea unor noi obligaţii, pentru a asigura faptul că astfel de obligaţii continuă să respecte condiţiile prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol. Astfel de modificări sunt impuse numai în urma unor consultări în conformitate cu articolele 23 și 32.

Articolul 69

Obligaţia de transparenţă

(1) Autorităţile naţionale de reglementare pot, în conformitate cu dispoziţiile articolului 68, să impună obligaţii de transparenţă privind interconectarea sau accesul, care să oblige întreprinderile să publice anumite informaţii, cum ar fi informaţiile contabile, preţuri, specificaţiile tehnice, caracteristicile reţelei și evoluţiile preconizate ale acesteia, precum și condiţiile de furnizare și utilizare, inclusiv orice condiţii prin care se modifică accesul la servicii și aplicaţii sau utilizarea acestora, în special în ceea ce privește trecerea de la o infrastructură tradiţională, în cazul în care condiţiile respective sunt permise de statele membre, în conformitate cu dreptul Uniunii.

(2) În special, în cazul în care unei întreprinderi îi revin obligaţii de nediscriminare, autorităţile naţionale de reglementare îi pot impune întreprinderii să publice o ofertă de referinţă care să fie suficient de degrupată pentru a asigura faptul că întreprinderile nu sunt obligate să plătească infrastructură care nu este necesară pentru serviciul solicitat. Oferta respectivă prezintă ofertele relevante, defalcate pe componente în funcţie de nevoile pieţei și de condiţiile conexe, inclusiv preţurile. Autoritatea naţională de reglementare este, printre altele, în măsură să impună modificări ale ofertelor de referinţă pentru ca obligaţiile impuse în temeiul prezentei directive să producă efecte.

(3) Autorităţile naţionale de reglementare pot preciza informaţiile exacte care trebuie furnizate, gradul de detaliere a acestora și modalitatea de publicare.

(4) Până la 21 decembrie 2019, pentru a contribui la aplicarea în mod uniform a obligaţiilor în materie de transparenţă, OAREC, după consultarea părţilor interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, emite orientări privind criteriile minime pentru o ofertă de referinţă și le revizuiește atunci când este necesar, în vederea adaptării acestora la evoluţiile tehnologice și de pe piaţă. La elaborarea unor astfel de criterii minime, OAREC urmărește obiectivele de la articolul 3 și ia în considerare nevoile beneficiarilor obligaţiilor în materie de acces și nevoile utilizatorilor finali care își desfășoară activitatea în mai mult de un stat membru, precum și orice orientări ale OAREC de identificare a cererii transnaţionale în conformitate cu articolul 66 și orice altă decizie conexă a Comisiei.

▼B

Fără a aduce atingere alineatului (3) din prezentul articol, în cazul în care unei întreprinderi îi revin obligaţii în temeiul articolului 72 sau 73 privind accesul la nivel angro la infrastructura reţelei, autorităţile naţionale de reglementare asigură publicarea unei oferte de referinţă, ţinând seama în cea mai mare măsură de orientările OAREC privind criteriile minime pentru o ofertă de referinţă, garantează că sunt precizaţi indicatorii-cheie de performanţă, după caz, precum și acordurile pertinente privind nivelul serviciilor, și le monitorizează îndeaproape și asigură respectarea acestora. În plus, autorităţile naţionale de reglementare pot, dacă este necesar, să stabilească în prealabil sancţiunile financiare asociate în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul intern.

Articolul 70

Obligaţii de nediscriminare

(1) O autoritate naţională de reglementare poate impune, în conformitate cu articolul 68, obligaţii de nediscriminare în ceea ce privește interconectarea sau accesul.

(2) Obligaţiile de nediscriminare garantează în special faptul că întreprinderile aplică, în împrejurări echivalente, condiţii echivalente altor furnizori de servicii echivalente și că furnizează servicii și informaţii altora în aceleași condiţii și la același nivel de calitate ca cele pe care le asigură propriilor servicii sau celor ale filialelor sau ale partenerilor lor. Autorităţile naţionale de reglementare pot impune respectivei întreprinderi obligaţia de a furniza produse și servicii de acces tuturor întreprinderilor, inclusiv sieși, în aceleași termene și conform acelorași condiţii, inclusiv cele privind nivelurile tarifelor și serviciilor, și prin intermediul acelorași sisteme și procese, pentru a asigura accesul echivalent.

Articolul 71

Obligaţia de separare contabilă

(1) O autoritate naţională de reglementare poate impune, în conformitate cu articolul 68, obligaţii de separare contabilă în ceea ce privește activităţile determinate conexe interconectării sau accesului.

În special, o autoritate naţională de reglementare poate solicita unei societăţi integrate pe verticală să-și prezinte în mod transparent preţurile angro și preţurile de transfer interne, printre altele pentru a asigura respectarea unei obligaţii de nediscriminare prevăzute la articolul 70, acolo unde există, sau, după caz, pentru a preveni subvenţiile încrucișate neloiale. Autorităţile naţionale de reglementare pot specifica formatul și metodologia contabilă care trebuie utilizate.

(2) Fără a aduce atingere articolului 20, pentru a facilita verificarea respectării obligaţiilor de transparenţă și de nediscriminare, autorităţile naţionale de reglementare au competenţa de a solicita să le fie furnizate evidenţele contabile, inclusiv datele privind veniturile încasate de la terţi. Autorităţile naţionale de reglementare pot publica informaţiile care ar contribui la realizarea unei pieţe deschise și concurenţiale, respectând totodată normele de drept al Uniunii și cele de drept intern privind secretul comercial.

▼B

Articolul 72

Accesul la activele de inginerie civilă

(1) O autoritate naţională de reglementare poate, în conformitate cu articolul 68, să impună întreprinderilor obligaţia de a da curs cererilor rezonabile de acces la și utilizare a activelor de inginerie civilă, inclusiv, însă fără a se limita la, clădirile sau intrările în clădiri, cablajul clădirilor, inclusiv cablurile, antenele, turnurile și alte construcţii de susţinere, pilonii, stâlpii, conductele, ţevile, căminele de vizitare, gurile de vizitare și cabinetele, în situaţiile în care, în urma luării în considerare a analizei pieţei autoritatea naţională de reglementare concluzionează că refuzul accesului sau accesul conform unor condiţii nerezonabile cu un efect similar ar împiedica apariţia unei pieţe concurenţiale durabile și nu ar fi în interesul utilizatorului final.

(2) Autorităţile naţionale de reglementare pot impune unei întreprinderi obligaţii de a furniza accesul în conformitate cu prezentul articol, indiferent dacă activele care sunt afectate de obligaţie fac parte sau nu din piaţa relevantă în conformitate cu analiza pieţei, cu condiţia ca obligaţia să fie necesară și proporţională pentru îndeplinirea obiectivelor de la articolul 3.

Articolul 73

Obligaţiile privind accesul la anumite elemente de reţea și la facilităţile asociate, precum și la utilizarea acestora

(1) Autorităţile naţionale de reglementare pot impune întreprinderilor, în conformitate cu articolul 68, obligaţii de a da curs cererilor rezonabile de acces la anumite elemente de reţea și la facilităţile asociate și de utilizare a acestora, în situaţii în care autorităţile naţionale de reglementare consideră că refuzul accesului sau condiţiile nerezonabile cu efect similar ar împiedica apariţia unei pieţe de comerţ cu amănuntul concurenţiale și durabile și nu ar fi în interesul utilizatorului final.

Autorităţile naţionale de reglementare pot obliga întreprinderile, printre alte:

(a) să acorde terţilor acces la și să permită utilizarea anumitor elemente fizice de reţea și facilităţi asociate, după caz, inclusiv acces necondiţionat la bucla și la subbucla locală;

(b) să acorde terţilor acces la anumite elemente și servicii de reţea active sau virtuale;

(c) să negocieze cu bună-credinţă cu întreprinderile care solicită acces;

(d) să nu retragă accesul deja acordat la infrastructură;

(e) să furnizeze anumite servicii angro în vederea revânzării acestora de către terţi;

(f) să acorde acces deschis la interfeţele tehnice, la protocoale sau la alte tehnologii-cheie care sunt indispensabile pentru interoperabilitatea serviciilor sau a serviciilor de reţele virtuale;

(g) să furnizeze colocare sau alte forme de utilizare în comun a facilităţilor asociate;

▼B

(h) să furnizeze anumite servicii necesare asigurării interoperabilităţii serviciilor cap la cap pentru utilizatori sau roaming în reţelele mobile;

(i) să furnizeze acces la sistemele de asistenţă operaţională sau la sistemele de software similare necesare în vederea asigurării concurenţei loiale în domeniul furnizării de servicii;

(j) să interconecteze reţele sau infrastructuri de reţele;

(k) să furnizeze acces la serviciile asociate, precum serviciul de identificare, localizare și prezenţă.

Autorităţile naţionale de reglementare pot supune aceste obligaţii unor condiţii privind caracterul echitabil și rezonabil, precum și privind operativitatea.

(2) Atunci când autorităţile naţionale de reglementare analizează oportunitatea de a impune oricare dintre posibilele obligaţii specifice menţionate la alineatul (1) de la prezentul articol, mai ales atunci când evaluează, în conformitate cu principiul proporţionalităţii, dacă și în ce mod se impun aceste obligaţii, acestea analizează dacă alte forme de acces la inputurile angro, fie pe aceeași piaţă angro, fie pe o piaţă angro conexă, ar fi suficiente pentru a soluţiona problema identificată în interesul utilizatorilor finali. Evaluarea respectivă include oferte comerciale în materie de acces, accesul reglementat în temeiul articolului 61 ori accesul reglementat, existent sau preconizat, la alte inputuri angro în temeiul prezentului articol. Autorităţile naţionale de reglementare iau în considerare, în special, următorii factori:

(a) viabilitatea tehnică și economică a utilizării sau a instalării unor infrastructuri concurente, având în vedere ritmul de dezvoltare a pieţei, ţinând seama de natura și tipul interconectării sau accesului în cauză, inclusiv de viabilitatea altor produse de acces din amonte, cum ar fi accesul la conducte;

(b) evoluţia tehnologică preconizată care afectează conceperea și gestionarea reţelei;

(c) necesitatea de a asigura neutralitatea tehnologică care să le permită părţilor să își proiecteze și să își gestioneze propriile reţele;

(d) fezabilitatea furnizării accesului oferit, ţinând seama de capacitatea disponibilă;

(e) investiţia iniţială a proprietarului infrastructurii, având în vedere orice investiţie publică făcută și riscurile aferente investiţiei, în special în ceea ce privește investiţiile în reţele de foarte mare capacitate și nivelurile de risc aferente acestora;

(f) necesitatea salvgardării concurenţei pe termen lung, acordând o atenţie deosebită unei concurenţe eficiente din punct de vedere economic la nivelul infrastructurii și modelelor de afaceri inovatoare care sprijină concurenţa durabilă, cum ar fi cele bazate pe coinvestiţii în reţele;

▼B

(g) după caz, orice drepturi de proprietate intelectuală relevante;

(h) furnizarea de servicii paneuropene.

Atunci când o autoritate națională de reglementare intenționează să impună, în conformitate cu articolul 68, obligații în temeiul articolului 72 sau al prezentului articol, aceasta analizează dacă impunerea unor obligații exclusiv în conformitate cu articolul 72 nu ar reprezenta un mijloc proporțional de a promova concurența și interesele utilizatorului final.

(3) Atunci când impun unei întreprinderi obligații de furnizare a accesului în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, autoritățile naționale de reglementare pot stabili condițiile tehnice sau operaționale care trebuie îndeplinite de către furnizor sau de către beneficiarii accesului în cauză, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a asigura operarea în condiții normale a rețelei. Obligațiile referitoare la respectarea anumitor standarde și specificații tehnice respectă standardele și specificațiile prevăzute în conformitate cu articolul 39.

Articolul 74

Controlul prețurilor și obligațiile în ceea ce privește contabilitatea costurilor

(1) O autoritate națională de reglementare poate impune, în conformitate cu articolul 68, obligații privind recuperarea costurilor și controlul prețurilor, inclusiv obligații privind bazarea prețurilor pe costuri, precum și obligații privind sistemele de contabilitate a costurilor, pentru furnizarea anumitor tipuri de interconectare sau acces, în situațiile în care o analiză a pieței indică o lipsă a unei concurențe efective ce reflectă faptul că este posibil ca întreprinderea în cauză să mențină prețurile la un nivel excesiv de ridicat sau să comprime prețurile („price squeeze”) în detrimentul utilizatorilor finali.

Pentru a determina oportunitatea impunerii unor obligații privind controlul prețurilor, autoritățile naționale de reglementare țin seama de necesitatea de a promova concurența și interesele pe termen lung ale utilizatorilor finali în ceea ce privește instalarea și adoptarea rețelelor de generație următoare și, în special, a rețelelor de foarte mare capacitate. În special, pentru a încuraja investițiile efectuate de întreprindere, inclusiv în rețele de generație viitoare, autoritățile naționale de reglementare iau în considerare investițiile realizate de întreprindere. În cazul în care autoritățile naționale de reglementare consideră că obligațiile de control al prețurilor sunt oportune, acestea permit întreprinderii realizarea unei rate rezonabile de rentabilitate a capitalului adecvat investit, ținând seama de orice riscuri specifice unui anumit nou proiect de investiție în rețea.

Autoritățile naționale de reglementare iau în considerare posibilitatea de a nu impune sau de a nu menține obligații în temeiul prezentului articol, în cazul în care stabilesc că există o presiune demonstrabilă la nivelul prețurilor cu amănuntul și că orice obligație impusă în conformitate cu articolele 69-73, inclusiv, în special, orice test de multiplicare economică impus în conformitate cu articolul 70, asigură accesul efectiv și nediscriminatoriu.

Atunci când autoritățile naționale de reglementare consideră că este oportun să impună obligații de control al prețurilor pentru accesul la elementele de rețea existente, acestea țin seama, de asemenea, de beneficiile prețurilor angro previzibile și stabile în asigurarea unei intrări eficiente pe piață și a unor stimulente suficiente pentru toate întreprinderile în vederea instalării de rețele noi și modernizate.

▼B

(2) Autoritățile naționale de reglementare se asigură că toate mecanismele de recuperare a costurilor și metodele de stabilire a prețurilor obligatorii sunt destinate promovării instalării de rețele noi și modernizate, a eficienței, a concurenței durabile, precum și maximizării avantajelor durabile pentru utilizatorii finali. În acest sens, autoritățile naționale de reglementare pot lua în considerare și prețurile disponibile pe piețe concurențiale comparabile.

(3) În cazul în care o întreprindere are obligația de a-și baza prețurile pe costuri, sarcina de a dovedi că tarifele pe care le aplică sunt bazate pe costuri, inclusiv o rată rezonabilă a rentabilității investiției, revine întreprinderii respective. În scopul calculării costului furnizării eficiente a serviciilor, autoritățile naționale de reglementare pot folosi metode de contabilitate a costurilor diferite de cele folosite de întreprinderea în cauză. Autoritățile naționale de reglementare pot cere unei întreprinderi să își justifice integral prețurile și, după caz, pot cere ajustarea prețurilor.

(4) Autoritățile naționale de reglementare se asigură că, atunci când punerea în aplicare a unui sistem de contabilitate a costurilor este obligatorie pentru a sprijini controlul prețurilor, se pune la dispoziția publicului o descriere a sistemului de contabilitate a costurilor, prezentând cel puțin categoriile principale în cadrul cărora sunt grupate costurile și regulile utilizate pentru alocarea costurilor. Un organism independent calificat verifică respectarea sistemului de contabilitate a costurilor și publică anual o declarație de conformitate.

Articolul 75

Tarifele de terminare a apelurilor

(1) Până la 31 decembrie 2020 și ținând seama în cea mai mare măsură de avizul OAREC, Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 117, un act delegat pentru completarea prezentei directive prin care se stabilește un tarif maxim unic la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce în rețelele mobile și un tarif maxim unic la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce în rețelele fixe (denumite în continuare „tarife unice la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce”), care se aplică oricărui furnizor de servicii de terminare a apelurilor de voce în rețelele mobile sau în rețelele fixe, în orice stat membru.

În acest scop, Comisia:

(a) respectă principiile, criteriile și parametrii prevăzuți în anexa III;

(b) la stabilirea pentru prima dată a tarifelor unice la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce, ține seama de media ponderată a costurilor eficiente în rețelele fixe și mobile stabilite în conformitate cu principiile prevăzute în anexa III aplicate în întreaga Uniune; tarifele unice la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce din primul act delegat nu sunt mai mari decât cel mai mare tarif dintre tarifele în vigoare în cele șase luni anterioare adoptării respectivului act delegat în toate statele membre, după efectuarea ajustărilor necesare pentru circumstanțe naționale excepționale;

▼B

(c) ia în considerare, la stabilirea tarifelor maxime de terminare a apelurilor în Uniune, numărul total de utilizatori finali din fiecare stat membru, pentru a asigura o ponderare adecvată a tarifelor maxime de terminare a apelurilor, precum și circumstanţele naţionale care conduc la diferenţe semnificative între statele membre;

(d) ţine seama de informaţiile privind piaţa furnizate de OAREC, de autorităţile naţionale de reglementare sau, în mod direct, de întreprinderile care furnizează reţele și servicii de comunicaţii electronice; și

(e) analizează necesitatea de a permite o perioadă de tranziţie de maximum 12 luni, pentru a permite efectuarea de ajustări în statele membre în care acest lucru este necesar pe baza tarifelor impuse anterior.

(2) Ţinând seama în cea mai mare măsură de avizul OAREC, Comisia revizuieşte, la fiecare cinci ani, actul delegat adoptat în temeiul prezentului articol și, cu fiecare astfel de ocazie, analizează, prin aplicarea criteriilor enumerate la articolul 67 alineatul (1), dacă stabilirea unor tarife unice la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce este în continuare necesară. Atunci când Comisia decide, ca urmare a revizuirii efectuare în conformitate cu prezentul paragraf, să nu impună un tarif maxim de terminare a apelurilor de voce în reţelele mobile sau un tarif maxim de terminare a apelurilor de voce în reţelele fixe, sau să nu impună niciunul dintre aceste două tipuri de tarife, autorităţile naţionale de reglementare pot efectua analize ale pieţei referitoare la pieţele de terminare a apelurilor de voce în conformitate cu articolul 67, pentru a evalua dacă este necesară impunerea de obligaţii de reglementare. Dacă o autoritate naţională de reglementare impune, ca urmare a unor astfel de analize, tarife de terminare a apelurilor orientate în funcţie de costuri pe o piaţă relevantă, aceasta urmează principiile, parametrii și criteriile prevăzute în anexa III, iar proiectului său de măsură i se aplică procedurile menţionate la articolele 23, 32 și 33.

(3) Autorităţile naţionale de reglementare monitorizează îndeaproape și asigură conformitatea cu aplicarea tarifelor unice la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce de către furnizorii de servicii de terminare a apelurilor de voce. Autorităţile naţionale de reglementare pot solicita în orice moment unui furnizor de servicii de terminare a apelurilor de voce să modifice tariful pe care îl percepe altor întreprinderi, în cazul în care furnizorul nu respectă actul delegat menţionat la alineatul (1). Autorităţile naţionale de reglementare raportează anual Comisiei și OAREC cu privire la aplicarea prezentului articol.

Articolul 76

Regimul de reglementare al noilor elemente de reţea de foarte mare capacitate

(1) Întreprinderile care au fost desemnate ca având o putere semnificativă pe piaţă într-una sau mai multe pieţe relevante în conformitate cu articolul 67 pot oferi angajamente, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 79 și sub rezerva celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, pentru a deschide către coinvestiţii instalarea unei noi reţele de foarte mare capacitate care constă în elemente de fibră optică până la incinta sau la staţia de bază a utilizatorului final, de exemplu oferind coproprietate sau partajarea riscurilor pe termen lung prin cofinanţare sau prin acorduri de achiziţie care dau naștere unor drepturi specifice de natură structurală de către alţi furnizori de reţele sau servicii de comunicaţii electronice.

▼B

Atunci când evaluează aceste angajamente, autoritatea naţională de reglementare stabilește în special dacă oferta de coinvestiţii îndeplinește următoarele condiţii cumulative:

(a) este deschisă în orice moment al duratei de viaţă a reţelei oricărui furnizor de reţele sau servicii de comunicaţii electronice;

(b) ar permite altor coinvestitori care sunt furnizori de reţele sau servicii de comunicaţii electronice să concureze în mod efectiv și durabil pe termen lung pe pieţele din aval în care este activ întreprinderea desemnată ca având o putere semnificativă pe piaţă, în condiţii care includ:

(i) condiţii echitabile, rezonabile și nediscriminatorii care permit accesul la întreaga capacitate a reţelei în măsura în care aceasta face obiectul coinvestiţiilor;

(ii) flexibilitate în ceea ce privește valoarea și calendarul participării fiecărui coinvestitor;

(iii) posibilitatea de a spori în viitor respectiva participare; și

(iv) drepturi reciproce acordate de coinvestitori după instalarea infrastructurii în care au coinvestit;

(c) este făcută publică de către întreprindere în timp util și, dacă întreprinderea nu întrunește caracteristicile enumerate la articolul 80 alineatul (1), cu cel puţin șase luni înainte de începerea instalării noii reţele; perioada respectivă poate fi prelungită în funcţie de circumstanţele naţionale;

(d) solicitanţii de acces care nu participă la coinvestiţie pot beneficia de la bun început de aceeași calitate, de aceeași viteză, de aceleași condiţii și de aceeași accesibilitate pentru utilizatorii finali care erau disponibile înainte de instalare, însoţite de un mecanism de adaptare de-a lungul timpului, confirmat de autoritatea naţională de reglementare în funcţie de evoluţiile de pe pieţele cu amănuntul conexe, care menţine stimulentele de participare la coinvestiţie; un astfel de mecanism asigură că solicitanţii de acces au acces la elementele de foarte mare capacitate ale reţelei într-un moment și pe baza unor condiţii transparente și nediscriminatorii care reflectă într-un mod adecvat gradul de risc la care se expun respectivii coinvestitori în diferite etape ale instalării și ţin seama de situaţia concurenţială pe pieţele cu amănuntul;

(e) este conformă cel puţin cu criteriile enunţate în anexa IV și este realizată cu bună-credinţă.

(2) Dacă autoritatea naţională de reglementare constată, ţinând seama de rezultatele testului de piaţă realizat în conformitate cu articolul 79 alineatul (2), că angajamentul de coinvestiţii oferit îndeplinește condiţiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, aceasta impune obligativitatea angajamentului respectiv în temeiul articolului 79 alineatul (3) și nu impune nicio obligaţie suplimentară în temeiul articolului 68 în ceea ce privește elementele noii reţele de foarte mare capacitate care fac obiectul angajamentelor, dacă cel puţin un coinvestitor potenţial a încheiat un acord de coinvestiţii cu întreprinderea desemnată ca având o putere semnificativă pe piaţă.

▼B

Primul paragraf nu aduce atingere regimului de reglementare al împrejurărilor care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, ţinând seama de rezultatele oricărui test de piaţă realizat în conformitate cu articolul 79 alineatul (2), dar care au un impact asupra concurenţei și sunt luate în considerare în scopul articolelor 67 și 68.

Prin derogare de la primul paragraf din prezentul alineat, o autoritate naţională de reglementare poate, în împrejurări justificate corespunzător, să impună, să menţină sau să adapteze măsuri corective în conformitate cu articolele 68-74, în ceea ce privește noi reţele de foarte mare capacitate pentru a soluţiona importante probleme de concurenţă pe pieţe specifice, atunci când autoritatea naţională de reglementare stabilește că, date fiind caracteristicile speciale ale respectivelor pieţe, aceste probleme de concurenţă nu ar fi altfel soluţionate.

(3) Autorităţile naţionale de reglementare monitorizează în mod permanent respectarea condiţiilor prevăzute la alineatul (1) și pot solicita întreprinderii desemnate ca având o putere semnificativă pe piaţă să le furnizeze declaraţii anuale de conformitate.

Prezentul articol nu aduce atingere competenţei unei autorităţi naţionale de reglementare de a lua decizii în temeiul articolului 26 alineatul (1) în cazul unui litigiu care apare între întreprinderi în legătură cu un acord de coinvestiţii pe care aceasta îl consideră ca respectând condiţiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

(4) OAREC, după consultarea părţilor interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, publică orientări pentru promovarea unei aplicări uniforme de către autorităţile naţionale de reglementare a condiţiilor prevăzute la alineatul (1) și a criteriilor prevăzute în anexa IV.

Articolul 77

Separarea funcţională

(1) În cazul în care autoritatea naţională de reglementare constată că obligaţiile impuse în temeiul articolelor 69-74 nu au generat o concurenţă efectivă și sunt identificate în continuare probleme importante și persistente în materie de concurenţă sau disfuncţionalităţi ale pieţei în legătură cu furnizarea la nivel angro pe anumite pieţe de produse de acces, aceasta poate, în mod excepţional, în conformitate cu articolul 68 alineatul (3) al doilea paragraf, să impună întreprinderilor integrate pe verticală obligaţia de a transfera activităţile conexe furnizării la nivel angro a produselor relevante de acces într-o entitate comercială care funcţionează independent.

Respectiva entitate comercială furnizează produse și servicii de acces tuturor întreprinderilor, inclusiv altor entităţi comerciale din cadrul societăţii-mamă, respectând aceleași termene și condiţii, inclusiv cele referitoare la nivelurile tarifelor și serviciilor, și prin intermediul acelorași sisteme și procese.

▼B

(2) Atunci când o autoritate națională de reglementare intenționează să impună o obligație de separare funcțională, aceasta înaintează o cerere Comisiei, care cuprinde:

(a) elemente de probă care să justifice concluziile autorității naționale de reglementare, astfel cum se menționează la alineatul (1);

(b) o evaluare motivată care să constate că nu există sau există foarte puține perspective de a avea o concurență efectivă și durabilă bazată pe infrastructură într-un interval rezonabil de timp;

(c) o analiză a impactului preconizat asupra autorității naționale de reglementare, asupra întreprinderii, în special asupra forței de muncă a întreprinderii separate și asupra sectorului comunicațiilor electronice ca întreg și asupra stimulentelor pentru investiții în sectorul respectiv, în special în ceea ce privește necesitatea asigurării coeziunii sociale și teritoriale, dar și asupra altor părți interesate, inclusiv, în special impactul preconizat asupra concurenței și orice posibile efecte asupra consumatorilor;

(d) o analiză a motivelor care justifică faptul că această obligație ar reprezenta modalitatea cea mai eficientă de a asigura respectarea măsurilor corective menite să soluționeze problemele în materie de concurență sau disfuncționalitățile de pe piață identificate.

(3) Proiectul de măsură cuprinde următoarele elemente:

(a) natura exactă și nivelul exact de separare, menționând în special statutul juridic al entității comerciale separate;

(b) identificarea activelor entității comerciale separate și a produselor sau serviciilor care urmează să fie furnizate de respectiva entitate;

(c) mecanismele de guvernanță menite să asigure independența personalului angajat de către entitatea comercială separată și structura de acordare a stimulentelor corespunzătoare;

(d) normele pentru asigurarea respectării obligațiilor;

(e) normele pentru asigurarea transparenței procedurilor operaționale, în special față de celelalte părți interesate;

(f) un program de monitorizare pentru asigurarea respectării obligațiilor, inclusiv publicarea unui raport anual.

Ca urmare a deciziei Comisiei privind proiectul de măsură, adoptată în conformitate cu articolul 68 alineatul (3), autoritatea națională de reglementare efectuează o analiză coordonată a diferitelor piețe conexe rețelei de acces în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 67. Pe baza analizei respective, autoritatea națională de reglementare impune, menține, modifică sau retrage obligații, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 23 și 32.

▼B

(4) O întreprindere căreia i s-a impus separarea funcţională poate face obiectul oricărora dintre obligaţiile menţionate la articolele 69-74 pe orice piaţă specifică pe care a fost desemnată ca având o putere semnificativă în conformitate cu articolul 67 sau oricăror alte obligaţii autorizate de Comisie în temeiul articolului 68 alineatul (3).

Articolul 78

Separarea voluntară a unei întreprinderi integrate pe verticală

(1) Întreprinderile care au fost desemnate ca având o putere semnificativă pe piaţă pe una sau mai multe pieţe relevante în conformitate cu articolul 67 informează autoritatea naţională de reglementare cu cel puţin trei luni înaintea oricărei intenţii de a-și transfera activele reţelei locale de acces sau a unei părţi importante dintre acestea unei entităţi separate din punct de vedere juridic deţinute de altcineva sau de a înființa o entitate comercială separată care să le asigure tuturor furnizorilor cu amănuntul, inclusiv propriilor sale unităţi de vânzare cu amănuntul, furnizarea de produse de acces echivalente.

Întreprinderile respective informează, de asemenea, autoritatea naţională de reglementare cu privire la orice schimbare a respectivei intenţii, precum și cu privire la rezultatul final al procesului de separare.

Întreprinderile respective pot oferi, de asemenea, angajamente în ceea ce privește condiţiile de acces aplicabile pentru reţeaua lor pe durata unei perioade de punere în aplicare ulterior implementării formei propuse de separare, în vederea asigurării accesului efectiv și nediscriminatoriu al terţilor. Oferta de angajamente include detalii suficiente, inclusiv în ceea ce privește calendarul punerii în aplicare și durata, pentru a permite autorităţii naţionale de reglementare să își îndeplinească sarcinile în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol. Angajamentele respective se pot prelungi dincolo de perioada maximă pentru analizele pieţei prevăzute la articolul 67 alineatul (5).

(2) Autoritatea naţională de reglementare evaluează efectul tranzacţiei planificate, împreună cu angajamentele oferite, dacă este cazul, asupra obligaţiilor în materie de reglementare existente în temeiul prezentei directive.

În acest scop, autoritatea naţională de reglementare efectuează o analiză a diferitelor pieţe conexe reţelei de acces în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 67.

Autoritatea naţională de reglementare ia în considerare orice angajamente oferite de întreprindere, având în vedere în special obiectivele prevăzute la articolul 3. În acest sens, autoritatea naţională de reglementare consultă terţii, în conformitate cu articolul 23, și abordează, în special, terţii care sunt afectaţi în mod direct de tranzacţia preconizată.

Pe baza analizei sale, autoritatea naţională de reglementare impune, menţine, modifică sau retrage obligaţii, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 23 și 32, cu aplicarea, după caz, a articolului 80. Decizia autorităţii naţionale de reglementare poate să impună obligativitatea angajamentelor, în întregime sau în parte. Prin derogare de la articolul 67 alineatul (5), autoritatea naţională de reglementare poate impune obligativitatea angajamentelor, în întregime sau în parte, pe durata întregii perioade pentru care sunt oferite.

▼B

(3) Fără a aduce atingere articolului 80, entitatea comercială separată din punct de vedere juridic sau operațional care a fost desemnată ca având o putere semnificativă pe o piață specifică în conformitate cu articolul 67 poate face obiectul, după caz, al oricăreia dintre obligațiile menționate la articolele 69-74, sau al oricărei alte obligații autorizate de Comisie în temeiul articolului 68 alineatul (3), atunci când orice angajamente oferite sunt insuficiente pentru a îndeplini obiectivele prevăzute la articolul 3.

(4) Autoritatea națională de reglementare monitorizează punerea în aplicare a angajamentelor oferite de întreprinderi, a căror obligativitate a impus-o în conformitate cu alineatul (2), și analizează prelungirea acestora la încheierea perioadei pentru care au fost oferite inițial.

Articolul 79

Procedura angajamentelor

(1) Întreprinderile desemnate ca având o putere semnificativă pe piață pot să ofere autorității naționale de reglementare angajamente privind condițiile aplicabile pentru accesul, sau coinvestiții în rețelelor lor ori pentru ambele, în legătură cu, printre altele:

(a) acordurile de cooperare relevante pentru evaluarea obligațiilor adecvate și proporționale, în temeiul articolului 68;

(b) coinvestiții în rețele de foarte mare capacitate în temeiul articolului 76; sau

(c) accesul efectiv și nediscriminatoriu al terților în temeiul articolului 78, atât pe perioada punerii în aplicare a separării voluntare a unei întreprinderi integrate pe verticală cât și după ce forma propusă de separare a fost pusă în aplicare.

Oferta privind angajamentele este suficient de detaliată, inclusiv cu privire la amploarea și calendarul punerii în aplicare a angajamentelor și durata lor, încât să permită autorității naționale de reglementare să își efectueze evaluarea în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. Aceste angajamente se pot prelungi dincolo de perioadele de efectuare a analizei pieței prevăzute la articolul 67 alineatul (5).

(2) Pentru a evalua eventuale angajamente oferite de o întreprindere în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, autoritatea națională de reglementare, cu excepția cazului în care astfel de angajamente nu îndeplinesc una sau mai multe condiții sau criterii pertinente, efectuează un test de piață, în special în legătură cu termenii oferiți, prin intermediul unei consultări publice a părților interesate, în special, a terților direct afectați. Potențialii coinvestitori sau solicitanți de acces pot oferi opinii cu privire la angajamentele oferite sub condițiile prevăzute la articolul 68, 76 sau 78, după caz, și pot propune modificări.

▼B

În ceea ce privește angajamentele oferite în temeiul prezentului articol, autoritatea națională de reglementare ține seama în mod deosebit, atunci când evaluează obligații în temeiul articolului 68 alineatul (4), de:

(a) probele privind caracterul echitabil și rezonabil al angajamentelor oferite;

(b) gradul de deschidere a angajamentelor către toți participanții de pe piață;

(c) disponibilitatea în timp util a accesului în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, inclusiv la rețele de foarte mare capacitate, înainte de lansarea unor servicii cu amănuntul asociate; și

(d) capacitatea generală a angajamentelor oferite de a permite o concurență durabilă pe pieţele din aval și de a facilita instalarea colaborativă și adoptarea rețelelor de foarte mare capacitate în interesul utilizatorilor finali.

Ținând seama de toate opiniile exprimate în cadrul consultării și de măsura în care aceste opinii sunt reprezentative pentru diferitele părți interesate, autoritatea națională de reglementare comunică întreprinderii desemnate ca având o putere semnificativă pe piață concluziile sale preliminare privind măsura în care angajamentele oferite îndeplinesc obiectivele, criteriile și procedurile prevăzute la prezentul articol și, după caz, la articolul 68, 76 sau 78, și privind condițiile în care poate să ia în calcul să impună obligativitatea angajamentelor. Întreprinderea își poate revizui oferta inițială pentru a ține seama de concluziile preliminare ale autorității naționale de reglementare și cu scopul de a îndeplini criteriile stabilite în prezentul articol și, după caz, la articolul 68, 76 sau 78.

(3) Fără a aduce atingere articolului 76 alineatul (2) primul paragraf, autoritatea națională de reglementare poate emite o decizie care să impună obligativitatea angajamentelor, în întregime sau în parte.

Prin derogare de la articolul 67 alineatul (5), autoritatea națională de reglementare poate impune obligativitatea angajamentelor, în întregime sau în parte, pe o perioadă determinată, care poate fi întreaga perioadă în care sunt oferite, iar în cazul angajamentelor de coinvestiții care au devenit obligatorii în temeiul articolului 76 alineatul (2) primul paragraf, impune obligativitatea acestora pentru o perioadă de minimum șapte ani.

Sub rezerva articolului 76, prezentul articol nu aduce atingere aplicării procedurii de analiză a pieței în temeiul articolului 67 și nici impunerii obligațiilor în temeiul articolului 68.

Atunci când impune obligativitatea angajamentelor în temeiul prezentului articol, autoritatea națională de reglementare analizează, în temeiul articolului 68, consecințele deciziei respective pentru evoluția pieței și caracterul adecvat al oricărei obligații pe care a impus-o sau pe care, în absența respectivelor angajamente, ar fi intenționat să o impună în temeiul articolului respectiv sau al articolelor 69-74. Atunci când notifică proiectul de măsură relevant în temeiul articolului 68, în conformitate cu articolul 32, autoritatea națională de reglementare însoțește proiectul de măsură notificat cu decizia privind angajamentele.

▼B

(4) Autoritatea naţională de reglementare monitorizează, supraveghează și asigură conformitatea cu angajamentele a căror obligativitate a impus-o în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, în același mod în care monitorizează, supraveghează și asigură conformitatea cu obligaţiile impuse în temeiul articolului 68 și analizează prelungirea perioadei de obligativitate a acestora la expirarea perioadei iniţiale. În cazul în care autoritatea naţională de reglementare ajunge la concluzia că o întreprindere nu a respectat angajamentele a căror obligativitate a fost impusă în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, aceasta poate impune sancţiuni întreprinderii respective, în conformitate cu articolul 29. Fără a aduce atingere procedurii de asigurare a conformităţii cu obligaţiile specifice în temeiul articolului 30, autoritatea naţională de reglementare poate să reevalueze obligaţiile impuse în conformitate cu articolul 68 alineatul (6).

Articolul 80

Întreprinderi care își desfășoară activitatea exclusiv la nivel angro

(1) O autoritate naţională de reglementare care desemnează o întreprindere care este absentă de pe orice pieţe cu amănuntul pentru serviciile de comunicaţii electronice ca având o putere semnificativă pe piaţă pe una sau mai multe pieţe angro în conformitate cu articolul 67 analizează dacă respectiva întreprindere prezintă următoarele caracteristici:

(a) toate societăţile și unităţile operaţionale din cadrul întreprinderii, toate societăţile care sunt controlate, dar nu în mod necesar deţinute integral de același proprietar final, precum și orice acţionar în măsură să exercite control asupra întreprinderii desfășoară doar activităţi, actuale și planificate pentru viitor, pe pieţele angro pentru serviciile de comunicaţii electronice și, prin urmare, nu desfășoară activităţi pe nicio piaţă cu amănuntul pentru serviciile de comunicaţii electronice furnizate utilizatorilor finali în Uniune;

(b) întreprinderea nu este obligată să trateze cu o singură întreprindere separată care își desfășoară activitatea în aval pe orice piaţă cu amănuntul pentru serviciile de comunicaţii electronice furnizate utilizatorilor finali, ca urmare a unui acord exclusiv sau a unui acord care de facto constituie un acord exclusiv.

(2) Dacă autoritatea naţională de reglementare constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, aceasta poate impune respectivei întreprinderi numai obligaţiile care decurg în temeiul articolelor 70 și 73 ori cele legate de caracterul echitabil și rezonabil al preţurilor, dacă acest lucru este justificat pe baza unei analize de piaţă, inclusiv a unei evaluări prospective a comportamentului probabil al întreprinderii desemnate ca având o putere semnificativă pe piaţă.

(3) Autoritatea naţională de reglementare revizuiește obligaţiile impuse întreprinderii în conformitate cu prezentul articol în orice moment, atunci când constată că nu mai sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, și, după caz, aplică articolele 67-74. Întreprinderile informează fără întârziere autoritatea naţională de reglementare despre orice modificare a circumstanţelor care este relevantă în sensul alineatului (1) literele (a) și (b) din prezentul articol.

▼B

(4) Autoritatea națională de reglementare revizuiește, de asemenea, obligațiile impuse întreprinderii în conformitate cu prezentul articol dacă, pe baza unor dovezi privind condițiile oferite de întreprindere clienților săi din aval, autoritatea constată că au apărut sau că este probabil să apară probleme în materie de concurență în detrimentul utilizatorilor finali, care necesită impunerea uneia sau a mai multor obligații prevăzute la articolul 69, 71, 72 sau 74 ori modificarea obligațiilor impuse în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(5) Impunerea de obligații și revizuirea acestora în conformitate cu prezentul articol sunt puse în aplicare în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 23, 32 și 33.

Articolul 81

Trecerea de la infrastructura tradițională

(1) Întreprinderile care au fost desemnate ca având o putere semnificativă pe piață pe una sau mai multe piețe relevante în conformitate cu articolul 67 informează autoritatea națională de reglementare în prealabil și în timp util atunci când intenționează să scoată din uz sau să înlocuiască cu o infrastructură nouă părți din rețea, inclusiv infrastructuri tradiționale necesare pentru operarea unei rețele de cupru, care fac obiectul obligațiilor în temeiul articolelor 68-80.

(2) Autoritatea națională de reglementare se asigură că procesul de scoatere din uz sau de înlocuire include un calendar și condiții transparente, inclusiv o notificare prealabilă corespunzătoare pentru a se realiza tranziția, și stabilește disponibilitatea unor produse alternative de o calitate cel puțin comparabilă care oferă acces la o infrastructură de rețea modernizată care înlocuiește elementele înlocuite, dacă este necesar pentru a proteja concurența și drepturile utilizatorilor finali.

În ceea ce privește activele care sunt propuse să fie scoase din uz sau înlocuite, autoritatea națională de reglementare poate retrage obligațiile după ce a constatat că furnizorul de acces:

(a) a instituit condițiile corespunzătoare pentru trecere, inclusiv punerea la dispoziție a unui produs de acces alternativ de o calitate cel puțin comparabilă cu cea disponibilă în cazul utilizării infrastructurii tradiționale, care permite solicitanților să ajungă la aceiași utilizatori finali; și

(b) a respectat condițiile și procesele comunicate autorității naționale de reglementare în conformitate cu prezentul articol.

O astfel de retragere este pusă în aplicare în conformitate cu procedurile menționate la articolele 23, 32 și 33.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere disponibilității produselor reglementate, disponibilitate impusă de autoritatea națională de reglementare infrastructurii de rețea modernizate în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 67 și 68.

▼B

Articolul 82

Orientările OAREC privind reţelele de foarte mare capacitate

Până la 21 decembrie 2020, OAREC, după consultarea părţilor interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, publică orientări privind criteriile pe care o reţea trebuie să le îndeplinească pentru a fi considerată o reţea de foarte mare capacitate, în special în ceea ce privește lărgimea de bandă de legătură descendentă și ascendentă, reziliența, parametrii de eroare, precum și întârzierea de transfer al pachetelor de date și variaţia întârzierii de transfer al pachetelor de date. Autorităţile naţionale de reglementare ţin seama în cea mai mare măsură de orientările respective. OAREC actualizează orientările până la 31 decembrie 2025 și, ulterior, în mod periodic.

CAPITOLUL V

Controlul de reglementare privind serviciile cu amănuntul

Articolul 83

Controlul de reglementare privind serviciile cu amănuntul

(1) Statele membre pot asigura faptul că autorităţile naţionale de reglementare impun obligaţii de reglementare corespunzătoare întreprinderilor identificate ca având o putere semnificativă pe piaţă pe o anumită piaţă cu amănuntul în conformitate cu articolul 63 în cazul în care:

(a) în urma unei analize de piaţă efectuate în conformitate cu articolul 67, o autoritate naţională de reglementare stabilește că o anumită piaţă cu amănuntul identificată în conformitate cu articolul 64 nu este efectiv concurenţială; și

(b) autoritatea naţională de reglementare conchide că obligaţiile impuse în temeiul articolelor 69-74 nu ar conduce la îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 3.

(2) Obligaţiile impuse în temeiul alineatului (1) din prezentul articol se bazează pe natura problemei identificate și sunt proporţionale și justificate din perspectiva obiectivelor prevăzute la articolul 3. Obligaţiile impuse pot include cerinţa ca întreprinderile identificate să nu practice preţuri excesive, să nu blocheze accesul pe piaţă sau să nu limiteze concurenţa prin fixarea unor preţuri de ruinare, dar nici să nu privilegieze în mod abuziv anumiţi utilizatori finali sau să își grupeze serviciile în mod nejustificat. Autorităţile naţionale de reglementare pot aplica acestor întreprinderi măsuri de încadrare a preţurilor cu amănuntul, măsuri de control al anumitor tarife sau măsuri de orientare a tarifelor în funcţie de costurile sau preţurile de pe alte pieţe comparabile, pentru a proteja interesele utilizatorilor finali, favorizând în același timp concurenţa efectivă.

(3) Autorităţile naţionale de reglementare asigură punerea în aplicare a sistemelor necesare și adecvate de contabilitate a costurilor în cazul în care o întreprindere este supusă regulamentului tarifar cu amănuntul sau altor controale privind piaţa cu amănuntul. Autorităţile naţionale de reglementare pot specifica formatul și metodologia contabilă care trebuie utilizate. Respectarea sistemului de contabilitate a costurilor este verificată de către un organism independent calificat. Autorităţile naţionale de reglementare asigură publicarea anuală a unei declaraţii de conformitate.

▼B

(4) Fără a aduce atingere articolelor 85 și 88, autorităţile naţionale de reglementare nu aplică mecanisme de control cu amănuntul în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol pe o piaţă geografică sau pe o piaţă cu amănuntul dacă au constatat că există o concurenţă efectivă.

PARTEA III

SERVICII

TITLUL I

OBLIGAŢIILE DE SERVICIU UNIVERSAL

Articolul 84

Serviciul universal la preţuri accesibile

(1) Statele membre se asigură că toţi consumatorii de pe teritoriile lor au acces la un preţ accesibil, în funcţie de condiţiile naţionale specifice, la un serviciu disponibil adecvat de acces la internet de bandă largă și la servicii de comunicaţii de voce, la calitatea specificată pe teritoriile lor, inclusiv la conexiunea subiacentă, la punct fix.

(2) Statele membre pot, de asemenea, asigura accesibilitatea din punctul de vedere al preţurilor a serviciilor menţionate la alineatul (1) care nu sunt furnizate la punct fix, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar în vederea asigurării participării sociale și economice depline a consumatorilor la societate.

(3) Fiecare stat membru, având în vedere condiţiile naţionale și lărgimea de bandă minimă de care beneficiază majoritatea consumatorilor de pe teritoriul statului membru respectiv, și ţinând cont de raportul OAREC privind cele mai bune practici, definește serviciul adecvat de acces la internet de bandă largă în sensul alineatului (1) în vederea asigurării lărgimii de bandă necesare în vederea participării la societate din punct de vedere social și economic. Serviciul adecvat de acces la internet de bandă largă are capacitatea de a furniza lărgimea de bandă necesară pentru a susţine cel puţin setul minim de servicii prevăzut în anexa V.

Până la 21 iunie 2020, OAREC, pentru a contribui la aplicarea uniformă a prezentului articol, după consultarea părţilor interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, ţinând seama de datele disponibile ale Comisiei (Eurostat), întocmește un raport privind cele mai bune practici ale statelor membre pentru a sprijini definirea serviciului adecvat de acces la internet de bandă largă în temeiul primului paragraf. Raportul respectiv este actualizat periodic pentru a reflecta evoluţiile tehnologice și schimbările survenite în privinţa tiparelor de utilizare ale consumatorilor.

(4) În cazul în care un consumator solicită acest lucru, conexiunea menţionată la alineatul (1) și, după caz, la alineatul (2), poate fi limitată pentru a permite numai servicii de comunicaţii de voce.

(5) Statele membre pot extinde domeniul de aplicare al prezentului articol la utilizatorii finali care reprezintă microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii și organizaţii non-profit.

▼B

Articolul 85

Furnizarea serviciului universal la preţuri accesibile

(1) Autorităţile naţionale de reglementare în coordonare cu alte autorităţi competente monitorizează evoluţia și nivelul preţurilor cu amănuntul pentru serviciile menţionate la articolul 84 alineatul (1) disponibile pe piaţă, în special în ceea ce privește preţurile naţionale și veniturile consumatorilor naţionali.

(2) În cazul în care statele membre stabilesc că, având în vedere condiţiile naţionale, preţurile cu amănuntul pentru serviciile menţionate la articolul 84 alineatul (1) nu sunt accesibile, deoarece consumatorii care au venituri mici sau nevoi sociale speciale sunt împiedicaţi să aibă acces la serviciile respective, acestea iau măsuri pentru a asigura accesibilitatea preţurilor pentru asemenea consumatori de servicii adecvate de acces la internet de bandă largă și servicii de comunicaţii de voce cel puţin la punct fix.

În acest scop, statele membre pot să asigure că unor astfel de consumatori le este acordat sprijin în scopuri de comunicaţii sau să solicite furnizorilor de astfel de servicii să ofere respectivilor consumatori opţiuni sau pachete tarifare diferite de cele furnizate în condiţii comerciale normale, sau ambele. În acest scop, statele membre pot solicita respectivilor furnizori să aplice tarife comune, inclusiv o echilibrare geografică, pe întreg teritoriul.

În circumstanţe excepţionale, în special în cazul în care aplicarea unor obligaţii în temeiul celui de al doilea paragraf din prezentul alineat în cazul tuturor furnizorilor ar constitui o obligaţie administrativă sau financiară excesivă dovedită pentru furnizori sau pentru statul membru, un stat membru poate decide, în mod excepţional, să impună obligaţia de a oferi respectivele opţiuni sau pachete tarifare specifice numai unor întreprinderi desemnate. Articolul 86 se aplică mutatis mutandis unor astfel de întreprinderi desemnate. Atunci când determină întreprinderile, un stat membru se asigură că toţi consumatorii cu venituri mici sau nevoi sociale speciale beneficiază de posibilitatea de a alege întreprinderi care oferă opţiuni tarifare care răspund nevoilor lor, cu excepţia cazului în care garantarea unei astfel de posibilităţi de alegere este imposibilă sau ar constitui o obligaţie organizaţională sau financiară suplimentară excesivă.

Statele membre se asigură că consumatorii care îndeplinesc condiţiile pentru a beneficia de astfel de opţiuni sau pachete tarifare au dreptul de a încheia un contract fie cu un furnizor al serviciilor menţionate la articolul 84 alineatul (1), fie cu o întreprindere desemnată în conformitate cu prezentul alineat, și că numărul alocat lor rămâne disponibil pentru o durată corespunzătoare și și se evită întreruperea nejustificată a serviciului.

(3) Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează opţiuni sau pachete tarifare consumatorilor cu venituri mici sau nevoi sociale speciale în temeiul alineatului (2) informează autorităţile naţionale de reglementare și alte autorităţi competente cu privire la detaliile unor astfel de oferte. Autorităţile naţionale de reglementare în coordonare cu alte autorităţi competente se asigură că respectivele condiţii în care întreprinderile furnizează opţiunile sau pachetele tarifare în temeiul alineatului (2) sunt pe deplin transparente și sunt publicate și aplicate conform principiului nediscriminării. Autorităţile naţionale de reglementare în coordonare cu alte autorităţi competente pot solicita modificarea sau retragerea unor astfel de opţiuni sau pachete tarifare.

▼B

(4) Statele membre se asigură, având în vedere condiţiile naţionale, că sprijinul se acordă în mod corespunzător consumatorilor cu dizabilităţi și că se iau alte măsuri specifice, după caz, pentru a garanta faptul că echipamentele terminale conexe, precum și echipamentele specifice și serviciile specifice care îmbunătăţesc accesul echivalent, inclusiv, acolo unde este necesar, serviciile de conversaţie totală și serviciile de redare sunt disponibile și accesibile ca preţ.

(5) La aplicarea prezentului articol, statele membre vizează reducerea la minimum a denaturărilor pieţei.

(6) Statele membre pot extinde domeniul de aplicare al prezentului articol la utilizatorii finali care reprezintă microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii și organizaţii non-profit.

Articolul 86

Disponibilitatea serviciului universal

(1) În cazul în care un stat membru a stabilit, ţinând seama de rezultatele, acolo unde sunt disponibile, ale anchetei geografice efectuate în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) și de orice dovezi suplimentare acolo unde este necesar, că disponibilitatea la punct fix a serviciului adecvat de acces la internet de bandă largă, astfel cum este definit în conformitate cu articolul 84 alineatul (3), și a serviciilor de comunicaţii de voce nu poate fi asigurată în circumstanţe comerciale obișnuite sau prin intermediul altor eventuale instrumente de politică publică pe teritoriul său naţional sau în diferite părţi ale acestuia, statul membru poate impune obligaţii de serviciu universal corespunzătoare pentru a da curs tuturor cererilor rezonabile ale utilizatorilor finali de acces la serviciile respective în părţile relevante ale teritoriului său.

(2) Statele membre stabilesc abordarea cea mai eficientă și potrivită pentru a asigura disponibilitatea la punct fix a serviciului adecvat de acces la internet de bandă largă, astfel cum este definit în conformitate cu articolul 84 alineatul (3), și a serviciilor de comunicaţii de voce, respectând totodată principiile obiectivităţii, transparenţei, nediscriminării și proporţionalităţii. Statele membre vizează reducerea la minimum a denaturărilor pieţei, în special furnizarea de servicii la alte preţuri sau conform altor condiţii, care diferă de condiţiile comerciale normale, apărând totodată interesul public.

(3) În special, în cazul în care statele membre decid să impună obligaţii pentru a asigura utilizatorilor finali disponibilitatea la punct fix a unui serviciu adecvat de acces la internet de bandă largă, astfel cum este definit în conformitate cu articolul 84 alineatul (3), și a serviciilor de comunicaţii de voce, acestea pot desemna una sau mai multe întreprinderi care să garanteze disponibilitatea respectivă pe întregul teritoriu naţional. Statele membre pot desemna diferite întreprinderi sau grupuri de întreprinderi pentru a furniza un serviciu adecvat de acces la internet de bandă largă și servicii de comunicaţii de voce la punct fix sau pentru a acoperi diferite părţi din teritoriul naţional.

▼B

(4) Atunci când statele membre desemnează, pentru o parte a teritoriului naţional sau pentru întreg teritoriul naţional, întreprinderi care să asigure disponibilitatea serviciului în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, acestea recurg la o metodă de desemnare eficientă, obiectiv, transparentă și nediscriminatorie, care nu exclude din start nicio întreprindere. Această metodă de desemnare asigură faptul că serviciul adecvat de acces la internet de bandă largă și serviciile de comunicaţii de voce la punct fix sunt furnizate într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și pot fi folosite ca mijloace de determinare a costului net al obligaţiilor de serviciu universal, în conformitate cu articolul 89.

(5) Atunci când o întreprindere desemnat în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol intenţionează să cedeze o parte importantă a activelor sale de reţea de acces local sau toate activele respective unei entităţi juridice distincte, cu un alt proprietar, acesta informează în prealabil și în timp util, autoritatea naţională de reglementare sau altă autoritate competentă pentru ca aceasta să poată evalua efectul tranzacţiei preconizate asupra furnizării unui serviciu adecvat de acces la internet de bandă largă la punct fix, astfel cum este definit în conformitate cu articolul 84 alineatul (3), și a serviciilor de comunicaţii de voce. Autoritatea naţională de reglementare sau altă autoritate competentă poate impune, modifica sau retrage anumite obligaţii în conformitate cu articolul 13 alineatul (2).

Articolul 87

Statutul serviciului universal existent

Statele membre pot continua să asigure disponibilitatea sau accesibilitatea preţurilor altor servicii decât serviciul adecvat de acces la internet de bandă largă, astfel cum este definit în conformitate cu articolul 84 alineatul (3), și serviciile de comunicaţii de voce la punct fix care erau în vigoare la 20 decembrie 2018, în cazul în care se stabilește necesitatea pentru astfel de servicii în funcţie de circumstanţele naţionale. Atunci când statele membre desemnează, pentru o parte a teritoriului naţional sau pentru întreg teritoriul naţional, întreprinderi care să furnizeze serviciile respective, se aplică articolul 86. Finanţarea acestor obligaţii respectă articolul 90.

Până la 21 decembrie 2021 și, ulterior, la fiecare trei ani, statele membre reexaminează obligaţiile impuse în temeiul prezentului articol.

Articolul 88

Controlul cheltuielilor

(1) Statele membre se asigură că, pentru facilităţile și serviciile suplimentare celor prevăzute la articolul 84, furnizorii de servicii adecvate de acces la internet de bandă largă și de comunicaţii de voce în conformitate cu articolele 84-87 stabilesc de așa manieră condiţiile aplicabile încât utilizatorul final să nu fie nevoit să plătească pentru facilităţi sau servicii care nu sunt necesare serviciului solicitat ori care nu sunt cerute de acesta.

(2) Statele membre se asigură că furnizori de servicii adecvate de acces la internet de bandă largă și de comunicaţii de voce menţionate la articolul 84 și care furnizează servicii în temeiul articolului 85 oferă facilităţile și serviciile specifice prevăzute în anexa VI partea A, după caz, astfel încât consumatorii să își poată monitoriza și controla cheltuielile. Statele membre se asigură că furnizorii respectivi instituie un

▼B

sistem menit să evite întreruperea nejustificată a serviciilor de comunicaţii de voce sau a serviciului adecvat de acces la internet de bandă largă pentru consumatorii menţionaţi la articolul 85, inclusiv un mecanism corespunzător pentru a verifica existenţa în continuare a interesului de a folosi serviciul lor.

Statele membre pot extinde domeniul de aplicare al prezentului alineat la utilizatorii finali care reprezintă microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii și organizaţii non-profit.

(3) Fiecare stat membru se asigură că autoritatea competentă este în măsură să elimine obligaţiile prevăzute la alineatul (2) pe întreg teritoriul său naţional sau o parte a acestuia dacă autoritatea competentă consideră că facilitatea este disponibilă pe scară largă.

Articolul 89

Costul obligaţiilor de serviciu universal

(1) În cazul în care consideră că furnizarea serviciului adecvat de acces la internet de bandă largă, astfel cum este definit în conformitate cu articolul 84 alineatul (3), și a serviciilor de comunicaţii de voce prevăzute la articolele 84, 85 și 86 sau continuarea serviciului universal existent, astfel cum se prevede la articolul 87, poate reprezenta o sarcină inechitabilă pentru furnizorii de astfel de servicii care solicită o despăgubire, autorităţile naţionale de reglementare calculează costul net al furnizării lor.

În acest scop, autorităţile naţionale de reglementare:

(a) calculează costul net al obligaţiilor de serviciu universal, luând în considerare orice avantaj pe piaţă de care beneficiază un furnizor al unui serviciu adecvat de acces la internet de bandă largă, astfel cum este definit în conformitate cu articolul 84 alineatul (3), și de servicii de comunicaţii de voce, astfel cum se prevede la articolele 84, 85 și 86, sau care continuă să furnizeze serviciul universal existent, astfel cum se prevede la articolul 87, în conformitate cu anexa VII; sau

(b) folosesc costul net al furnizării serviciului universal stabilit printr-un mecanism de desemnare în conformitate cu articolul 86 alineatul (4).

(2) Conturile și orice alte informaţii pe care se bazează calculul costului net al obligaţiilor de serviciu universal în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) sunt auditate sau verificate de către autoritatea naţională de reglementare sau de un organism independent de părţile relevante și sunt aprobate de autoritatea naţională de reglementare. Rezultatul calculului costurilor și concluziile auditului sunt accesibile publicului.

Articolul 90

Finanţarea obligaţiilor de serviciu universal

(1) În cazul în care, pe baza calculului costului net prevăzut la articolul 89, autorităţile naţionale de reglementare constată că un furnizor suportă o sarcină inechitabilă, statele membre decid, la cererea furnizorului respectiv să aplice una sau ambele metode următoare:

▼B

(a) să introducă un mecanism de compensare din fonduri publice a furnizorului în cauză pentru costurile nete calculate în condiţii de transparenţă;

(b) să repartizeze costul net al obligaţiilor de serviciu universal între furnizorii de reţele și servicii de comunicaţii electronice.

(2) În cazul în care costul net este repartizat în conformitate cu alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, statele membre stabilesc un mecanism de repartizare gestionat de autoritatea naţională de reglementare sau de un organism independent de beneficiarii săi, sub supravegherea autorităţii naţionale de reglementare. Se poate finanţa numai costul net, astfel cum este stabilit în conformitate cu articolul 89, al obligaţiilor prevăzute la articolele 84-87.

Mecanismul de repartizare respectă principiile transparenţei, denaturării minime a pieţei, nediscriminării și proporţionalităţii, în conformitate cu principiile prevăzute în anexa VII partea B. Statele membre au posibilitatea de a nu solicita contribuţii întreprinderilor a căror cifră de afaceri naţională se află sub o limită stabilită.

Eventualele taxe legate de repartizarea costului obligaţiilor de serviciu universal sunt disociate și definite separat pentru fiecare întreprindere. Taxele în cauză nu sunt impuse sau aplicate întreprinderilor care nu furnizează servicii pe teritoriul statului membru care a stabilit mecanismul de repartizare.

Articolul 91

Transparenţa

(1) În cazul în care costul net al obligaţiilor de serviciu universal trebuie calculat în conformitate cu articolul 89, autorităţile naţionale de reglementare asigură punerea la dispoziţia publicului a principiilor de calculare a costului net, inclusiv detaliile privind metodologia care trebuie utilizată.

În cazul în care este stabilit mecanismul de repartizare a costului net al obligaţiilor de serviciu universal prevăzut la articolul 90 alineatul (2), autorităţile naţionale de reglementare asigură punerea la dispoziţia publicului a principiilor de repartizare a costului și de compensare a costului net.

(2) Sub rezerva normelor de drept al Uniunii și a celor de drept intern privind secretul comercial, autorităţile naţionale de reglementare publică un raport anual care prezintă informaţii detaliate referitoare la costul calculat al obligaţiilor de serviciu universal și care identifică contribuţiile din partea întreprinderilor implicate, inclusiv eventualele avantaje pe piaţă de care au beneficiat întreprinderile care îndeplinesc obligaţiile de serviciu universal prevăzute la articolele 84-87.

Articolul 92

Servicii suplimentare obligatorii

Statele membre pot decide să introducă pe teritoriul lor naţional servicii destinate publicului, suplimentare serviciilor cuprinse în obligaţiile de serviciu universal menţionate la articolele 84-87. În acest caz, nu poate fi impus niciun mecanism de compensare care implică participarea anumitor întreprinderi.

▼B

TITLUL II

RESURSE DE NUMEROTAȚIE

Articolul 93

Resurse de numerotaţie

(1) Statele membre se asigură că autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente controlează acordarea drepturilor de utilizare a tuturor resurselor naţionale de numerotaţie, precum și gestionarea planurilor naţionale de numerotaţie și că acestea furnizează pentru furnizarea de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului resurse de numerotaţie adecvate. Statele membre se asigură că sunt stabilite proceduri obiective, transparente și nediscriminatorii de acordare a drepturilor de utilizare a resurselor naţionale de numerotaţie.

(2) Autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente pot, de asemenea, să acorde drepturi de utilizare a resurselor de numerotaţie din planurile naţionale de numerotaţie pentru furnizarea anumitor servicii altor întreprinderi decât cele care furnizează reţele sau servicii de comunicaţii electronice, cu condiţia să fie puse la dispoziţie resurse de numerotaţie adecvate pentru a satisface cererea curentă și cea din viitorul apropiat. Aceste întreprinderi își demonstrează capacitatea de a gestiona resursele de numerotaţie și de a îndeplini eventualele cerinţe relevante stabilite în temeiul articolului 94. Autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente pot suspenda acordarea suplimentară a drepturilor de utilizare a resurselor de numerotaţie către aceste întreprinderi în cazul în care se demonstrează că există riscul de epuizare a resurselor de numerotaţie.

Până la 21 iunie 2020, pentru a contribui la aplicarea uniformă a prezentului alineat, OAREC adoptă, după consultarea părţilor interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, orientări privind criteriile comune de evaluare a capacităţii de gestionare a resurselor de numerotaţie și a riscului de epuizare a resurselor de numerotaţie.

(3) Autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente se asigură că planurile și procedurile naţionale de numerotaţie se aplică în așa fel încât toţi furnizorii de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului și întreprinderile eligibile în conformitate cu alineatul (2) să beneficieze de egalitate de tratament. În special, statele membre se asigură că o întreprindere căreia i s-a acordat dreptul de utilizare a resurselor de numerotaţie nu discriminează alţi furnizori de servicii de comunicaţii electronice în ceea ce privește resursele de numerotaţie utilizate pentru a avea acces la serviciile lor.

(4) Fiecare stat membru se asigură că autoritatea naţională de reglementare sau alte autorităţi competente pun la dispoziţie o serie de numere nongeografice care pot fi utilizate pentru furnizarea de servicii de comunicaţii electronice, altele decât serviciile de comunicaţii interpersonale, pe întreg teritoriul Uniunii, fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 531/2012 și articolului 97 alineatul (2) din prezenta directivă. În cazul în care drepturile de utilizare a resurselor de numerotaţie au fost acordate în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol altor întreprinderi decât cele care furnizează reţele sau servicii de comunicaţii electronice, prezentul alineat se aplică acelor servicii pentru furnizarea cărora au fost acordate drepturile de utilizare.

▼B

Autoritatea naţională de reglementare sau alte autorităţi competente asigură că condiţiile prevăzute în anexa I partea E, care pot însoţi drepturile de utilizare a resurselor de numerotaţie utilizate pentru furnizarea de servicii în alte state membre decât cel al codului de ţară, și aplicarea lor, sunt la fel de stricte ca și condiţiile și măsurile de asigurare a respectării acestora aplicabile serviciilor furnizate în statul membru al codului de ţară, în conformitate cu prezenta directivă. Autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente se asigură, de asemenea, în conformitate cu articolul 94 alineatul (6), că furnizorii care folosesc resurse de numerotaţie ale codului lor de ţară în alte state membre respectă normele privind protecţia consumatorilor și alte norme naţionale referitoare la utilizarea resurselor de numerotaţie aplicabile în statele membre în care se folosesc resursele de numerotaţie. Această obligaţie nu aduce atingere competenţelor de asigurare a respectării legii ale autorităţilor competente din respectivele state membre.

OAREC acordă asistenţă autorităţilor naţionale de reglementare sau altor autorităţi competente, la solicitarea lor, în ceea ce privește coordonarea activităţilor lor menite să asigure o gestionare eficientă a resurselor de numerotaţie cu drept de utilizare extrateritorială în interiorul Uniunii.

Pentru a facilita monitorizarea de către autorităţile naţionale de reglementare sau de către alte autorităţi competente a îndeplinirii cerinţelor de la prezentul alineat, OAREC instituie o bază de date privind resursele de numerotaţie cu drept de utilizare extrateritorială în interiorul Uniunii. În acest scop, autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente transmit informaţiile relevante către OAREC. În cazul în care resursele de numerotaţie cu drept de utilizare extrateritorială în interiorul Uniunii nu sunt acordate de către autoritatea naţională de reglementare, autoritatea competentă responsabilă de acordarea sau gestionarea acestora se consultă cu autoritatea naţională de reglementare.

(5) Statele membre se asigură că „00” este codul standard de acces internaţional. Se pot încheia sau menţine acorduri speciale pentru utilizarea serviciilor de comunicaţii interpersonale bazate pe numere între locaţii adiacente aflate de o parte și de alta a frontierei dintre două state membre.

Statele membre pot conveni să partajeze un plan de numerotaţie comun pentru toate categoriile de numere sau pentru anumite categorii de numere.

Utilizatorii finali afectaţi ca urmare a înţelegerilor sau acordurilor respective sunt pe deplin informaţi.

(6) Fără a aduce atingere articolului 106, statele membre promovează furnizarea pe suport radio, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, pentru a facilita trecerea la alţi furnizori de reţele sau servicii de comunicaţii electronice de către utilizatorii finali, în special furnizorii și utilizatorii finali de servicii între dispozitive.

(7) Statele membre se asigură că planurile naţionale de numerotaţie și toate adăugirile sau modificările acestora efectuate ulterior se publică, exclusiv sub rezerva restricţiilor impuse din motive de securitate naţională.

▼B

(8) Statele membre sprijină armonizarea anumitor numere sau serii de numere în cadrul Uniunii în cazul în care acest lucru promovează atât funcţionarea pieţei interne, cât și dezvoltarea serviciilor paneuropene. Acolo unde este necesar pentru a răspunde cererii de resurse de numerotaţie nesatisfăcute la nivel transfrontalier sau paneuropean, Comisia, ţinând seama în cea mai mare măsură de avizul OAREC, adoptă acte de punere în aplicare care armonizează anumite numere sau serii de numere.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 118 alineatul (4).

Articolul 94

Procedura de acordare a drepturilor de utilizare a resurselor de numerotaţie

(1) În cazul în care este necesar să se acorde drepturi individuale de utilizare a resurselor de numerotaţie, autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente acordă astfel de drepturi, la cerere, oricărei întreprinderi care furnizează reţele sau servicii de comunicaţii electronice care intră sub incidenţa autorizaţiei generale menţionate la articolul 12, sub rezerva articolului 13 și a articolului 21 alineatul (1) litera (c) și a oricăror alte norme care asigură utilizarea eficientă a acestor resurse de numerotaţie în conformitate cu prezenta directivă.

(2) Drepturile de utilizare a resurselor de numerotaţie se acordă prin intermediul unor proceduri deschise, obiective, transparente, nediscriminatorii și proporţionale.

Atunci când acordă drepturi de utilizare a resurselor de numerotaţie, autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente precizează dacă drepturile în cauză pot fi transferate de către titularul drepturilor și în ce condiţii.

În cazul în care autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente acordă drepturi de utilizare a resurselor de numerotaţie pe durată limitată, durata este adecvată pentru serviciul în cauză, având în vedere obiectivul urmărit, luând în considerare în mod corespunzător necesitatea acordării unei perioade adecvate de amortizare a investiţiei.

(3) Autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente adoptă deciziile privind acordarea drepturilor de utilizare a resurselor de numerotaţie cât mai rapid posibil după primirea cererii complete, sau în termen de trei săptămâni, în cazul resurselor de numerotaţie care au fost alocate în scopuri specifice în cadrul planului naţional de numerotaţie. Deciziile respective se publică.

(4) Atunci când, după consultarea părţilor interesate în conformitate cu articolul 23, autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente au stabilit că drepturile de utilizare a resurselor de numerotaţie cu valoare economică excepţională se acordă prin proceduri de selecţie concurenţiale sau comparative, autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente pot prelungi perioada de trei săptămâni menţionată la alineatul (3) din prezentul articol cu încă o perioadă de până la trei săptămâni.

▼B

(5) Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente nu limitează numărul drepturilor individuale de utilizare care se acordă, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar pentru a se asigura utilizarea eficientă a resurselor de numerotație.

(6) În cazul în care drepturile de utilizare a resurselor de numerotație includ utilizarea extrateritorială a acestora în interiorul Uniunii în conformitate cu articolul 93 alineatul (4), autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente stabilesc condiții specifice care însoțesc respectivele drepturi de utilizare pentru a asigura respectarea tuturor normelor de drept intern privind protecția consumatorilor și dreptul intern aplicabil la utilizarea resurselor de numerotație în statele membre în care se folosesc resursele de numerotație.

La solicitarea unei autorități naționale de reglementare sau altei autorități competente a unui stat membru în care se folosesc resursele de numerotație, care demonstrează o încălcare a normelor relevante privind protecția consumatorilor sau a dreptului intern aplicabil la utilizarea resurselor de numerotație din statul membru respectiv, autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente ale statului membru în care au fost acordate drepturile de utilizare a resurselor de numerotație asigură respectarea condițiilor care le însoțesc în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 30, inclusiv, în cazurile grave, prin retragerea drepturilor de utilizare extrateritorială a resurselor de numerotație acordate întreprinderii în cauză.

OAREC facilitează și coordonează schimbul de informații între autoritățile competente ale diferitelor state membre implicate și asigură că acestea își coordonează în mod corespunzător activitatea.

(7) Prezentul articol se aplică, de asemenea, atunci când autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente acordă drepturi de utilizare a resurselor de numerotație și altor întreprinderi decât furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice în conformitate cu articolul 93 alineatul (2).

Articolul 95

Taxe aferente drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație

Statele membre pot permite autorității naționale de reglementare sau altor autorități competente să impună taxe pentru drepturile de utilizare a resurselor de numerotație care să reflecte necesitatea de a asigura utilizarea optimă a acestor resurse. Statele membre se asigură că aceste taxe sunt justificate în mod obiectiv, sunt transparente, nediscriminatorii și proporționale în ceea ce privește scopul în care sunt utilizate și iau în considerare obiectivele prevăzute la articolul 3.

Articolul 96

Liniile telefonice de asistență pentru copii dispăruți și pentru copii

(1) Statele membre se asigură că utilizatorii finali au acces gratuit la un serviciu de operare a unei linii telefonice de urgență pentru a semnala cazurile de copii dispăruți. Linia telefonică de urgență este disponibilă la numărul „116000”.

▼B

(2) Statele membre se asigură că utilizatorii finali cu dizabilităţi pot avea acces în cea mai mare măsură posibilă la serviciile furnizate de numărul „116000”. Măsurile luate pentru a facilita accesul utilizatorilor finali cu dizabilităţi la astfel de servicii atunci când călătoresc în alt stat membru se bazează pe respectarea standardelor sau a specificaţiilor relevante stabilite în conformitate cu articolul 39.

(3) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a asigura că autoritatea sau întreprinderea căreia i-a fost atribuit numărul „116000” alocă resursele necesare pentru operarea liniei telefonice.

(4) Statele membre și Comisia asigură că utilizatorii finali sunt informaţi corespunzător cu privire la existența și utilizarea serviciilor furnizate prin numerele „116000”, respectiv „116111”.

Articolul 97

Accesul la numere și servicii

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere economic, exceptând situaţia în care un utilizator final apelat a ales, din motive comerciale, să limiteze accesul apelanţilor din anumite zone geografice, autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente iau toate măsurile necesare pentru a garanta faptul că utilizatorii finali pot:

(a) să acceseze și să folosească servicii, utilizând numere nongeografice în cadrul Uniunii și

(b) să acceseze toate numerele furnizate în Uniune, indiferent de tehnologia și dispozitivele utilizate de operator, inclusiv numerele din planurile naţionale de numerotaţie ale statelor membre și numerele internaţionale gratuite (UIFN).

(2) Statele membre se asigură că autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente pot solicita furnizorilor de reţele publice de comunicaţii electronice sau servicii de comunicaţii electronice destinate publicului să blocheze, de la caz la caz, accesul la numere sau servicii atunci când acest lucru este justificat din motive de fraudă sau de abuz și să solicite ca, în aceste cazuri, furnizorii de servicii de comunicaţii electronice să reţină veniturile relevante aferente interconectării sau altor servicii.

TITLUL III

DREPTURILE UTILIZATORILOR FINALI

Articolul 98

Derogare referitoare la anumite microîntreprinderi

Cu excepţia articolelor 99 și 100, prezentul titlu nu se aplică microîntreprinderilor care furnizează servicii de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere, cu excepţia cazului în care acestea furnizează și alte servicii de comunicaţii electronice.

▼B

Statele membre se asigură că utilizatorii finali sunt informaţi în legătură cu derogarea menţionată la primul paragraf înainte de a încheia un contract cu o microîntreprindere care beneficiază de o astfel de derogare.

Articolul 99

Nediscriminare

Furnizorii de reţele sau servicii de comunicaţii electronice nu aplică utilizatorilor finali cerinţe sau condiţii generale diferite în ceea ce privește accesul la reţele sau servicii ori utilizarea acestora, din motive legate de naţionalitatea, locul de reședinţă sau amplasarea sediului utilizatorului final, cu excepţia cazurilor în care un astfel de tratament diferit este justificat în mod obiectiv.

Articolul 100

Garanţii privind drepturile fundamentale

(1) Măsurile luate la nivel naţional cu privire la accesul și folosirea de către utilizatorii finali a serviciilor și aplicaţiilor prin intermediul reţelelor de comunicaţii electronice respectă Carta drepturilor fundamentale a Uniunii („carta”) și principiile generale ale dreptului Uniunii.

(2) Orice măsură cu privire la accesul sau folosirea de către utilizatorii finali a serviciilor și aplicaţiilor prin reţele de comunicaţii electronice care ar putea restrânge exercitarea drepturilor sau libertăţilor recunoscute de cartă este impusă numai dacă este prevăzută de lege și respectă respectivele drepturi și libertăţi, este proporţională, necesară și răspunde efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de dreptul Uniunii sau necesităţii de a proteja drepturile și libertăţile celorlalţi în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) din cartă și cu principiile generale ale dreptului Uniunii, inclusiv dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil. În consecinţă, astfel de măsuri se adoptă numai cu respectarea deplină a principiului prezumţiei de nevinovăţie și a dreptului la viaţă privată. Se garantează o procedură prealabilă, echitabilă și imparţială, inclusiv dreptul de a fi audiat al persoanei sau persoanelor vizate, sub rezerva necesităţii unor condiţii și a unor mecanisme procedurale adecvate în cazuri de urgenţă demonstrate în mod corespunzător, în conformitate cu carta.

Articolul 101

Nivelul de armonizare

(1) Statele membre nu menţin sau introduc în dreptul intern dispoziţii în materie de protecţie a utilizatorilor finali care contravin articolelor 102-115, inclusiv dispoziţii mai stricte sau mai puţin stricte menite să asigure un nivel diferit de protecţie, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul titlu.

(2) Până la 21 decembrie 2021, statele membre pot continua să aplice dispoziţii mai stricte de drept intern în materie de protecţie a consumatorilor care sunt diferite de cele prevăzute la articolele 102-115, cu condiţia ca dispoziţiile respective să fi fost în vigoare la 20 decembrie 2018 și ca eventualele restricţii de funcţionare a pieţei interne pe care le generează acestea să fie proporţionale cu obiectivul protecţiei consumatorilor.

▼B

Statele membre notifică Comisiei până la 21 decembrie 2019 toate eventualele dispoziţii de drept intern care urmează să se aplice în baza prezentului alineat.

Articolul 102

Cerinţe de informare aplicabile contractelor

(1) Înainte ca un consumator să își asume obligaţii în temeiul unui contract sau al oricărei oferte corespunzătoare, furnizorii de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului, altele decât serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive, pun la dispoziţie informaţiile menţionate la articolele 5 și 6 din Directiva 2011/83/UE și, în plus, informaţiile enumerate în anexa VIII la prezenta directivă în măsura în care astfel de informaţii se referă la un serviciu pe care îl furnizează.

Informaţiile sunt puse la dispoziţie într-un mod clar și ușor de înţeles, pe un suport durabil, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 10 din Directiva 2011/83/UE sau, în cazul în care furnizarea pe un suport durabil nu este posibilă, într-un document care poate fi descărcat ușor pus la dispoziţie de furnizor. Furnizorul atrage în mod explicit atenţia consumatorului cu privire la disponibilitatea documentului respectiv și la importanţa descărcării acestuia în scopuri de informare, de consultare ulterioară și de reproducere fidelă.

Informaţiile sunt puse la dispoziţie, la cerere, într-un format accesibil pentru utilizatorii finali cu dizabilităţi în conformitate cu dreptul Uniunii care armonizează cerinţele de accesibilitate pentru produse și servicii.

(2) Informaţiile prevăzute la alineatele 1, 3 și 5 sunt puse la dispoziţie, de asemenea, utilizatorilor finali care reprezintă microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizaţii non-profit, cu excepţia cazului în care acestea au convenit în mod explicit să renunţe la toate sau la o parte din aceste dispoziţii.

(3) Furnizorii de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului altele decât serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive pun la dispoziţia consumatorilor o fișă de sinteză concisă și ușor de citit a contractului. Respectiva fișă de sinteză identifică elementele principale ale cerinţelor de informare în conformitate cu alineatul (1). Aceste elemente principale includ cel puţin:

(a) denumirea, adresa și informaţiile de contact ale furnizorului și, dacă sunt diferite, informaţiile de contact pentru orice plângere;

(b) principalele caracteristici ale fiecărui serviciu furnizat;

(c) preţurile aferente pentru activarea serviciului de comunicaţii electronice și pentru orice taxă recurentă sau aferentă consumului, atunci când serviciul este furnizat pentru plăţi directe;

(d) durata contractului și condiţiile de reînnoire și încetare a acestuia;

▼B

(e) măsura în care produsele și serviciile sunt concepute pentru utilizatorii finali cu dizabilități;

(f) în ceea ce privește serviciile de acces la internet, un rezumat al informațiilor care trebuie furnizate în temeiul articolului 4 alineatul (1) literele (d) și (e) din Regulamentul (UE) 2015/2120.

Până la 21 decembrie 2019, Comisia, după consultarea OAREC, adoptă acte de punere în aplicare care precizează un model de fișă de sinteză a contractului care trebuie utilizat de către furnizori în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul prezentului alineat.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 118 alineatul (4).

Furnizorii cărora le revin obligațiile prevăzute la alineatele (1)-(4) completează în mod corespunzător, cu informațiile necesare, modelul de fișă de sinteză a contractului și pun fișa de sinteză a contractului gratuit la dispoziția consumatorilor, înainte de încheierea contractului, inclusiv în cazul contractelor la distanță. În cazul în care, din motive tehnice obiective, este imposibil să se pună la dispoziție fișa de sinteză a contractului la momentul respectiv, aceasta se pune la dispoziție ulterior, fără întârzieri nejustificate, iar contractul intră în vigoare în momentul în care consumatorul își dă acordul după primirea fișei de sinteză a contractului.

(4) Informațiile menționate la alineatele (1) și (3) devin o parte integrantă a contractului și nu se modifică, cu excepția cazului în care părțile contractante convin altfel în mod explicit.

(5) Atunci când serviciile de acces la internet sau serviciile de comunicații interpersonale destinate publicului sunt facturate fie în funcție de durata utilizării, fie în funcție de volumul consumat, furnizorii acestora oferă consumatorilor facilitatea de a monitoriza și a controla utilizarea fiecăruia dintre aceste servicii. Facilitatea include accesul la informații în timp util privind nivelul consumului de servicii incluse într-un plan tarifar. În special, furnizorii informează consumatorii înaintea atingerii limitei de consum stabilită de către autoritățile competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare și inclusă în planul tarifar, precum și atunci când un serviciu inclus în planul lor tarifar este consumat în întregime.

(6) Statele membre pot menține sau introduce în dreptul intern dispoziții care să impună furnizorilor să pună la dispoziție informații suplimentare cu privire la nivelul consumului și să împiedice temporar utilizarea în continuare a serviciului în cauză dacă se depășește o limită pecuniară sau de volum stabilită de către autoritatea competentă.

(7) Statele membre își păstrează dreptul de a menține sau introduce în dreptul intern dispoziții referitoare la aspecte care nu sunt reglementate de prezentul articol, în special pentru a aborda aspecte nou apărute.

▼B

Articolul 103

Transparenţa, compararea ofertelor și publicarea informaţiilor

(1) Autorităţile competente, în coordonare, după caz, cu autorităţile naţionale de reglementare se asigură că, în cazul în care furnizorii de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicaţii interpersonale destinate publicului impun condiţii pentru furnizarea acestor servicii, informaţiile menţionate în anexa IX sunt publicate într-o formă clară, completă, care poate fi citită optic și într-un format accesibil pentru utilizatorii finali cu dizabilităţi, în conformitate cu dreptul Uniunii care armonizează cerinţele de accesibilitate pentru produse și servicii, de către toţi acești furnizori sau de către însăși autoritatea competentă, în coordonare, după caz, cu autoritatea naţională de reglementare. Informaţiile respective se actualizează în mod periodic. Autorităţile competente, în coordonare, după caz, cu autorităţile naţionale de reglementare pot preciza cerinţe suplimentare cu privire la forma în care se publică respectivele informaţii. Informaţiile se transmit, la cerere, autorităţii competente și, după caz, autorităţii naţionale de reglementare înainte de publicarea lor.

(2) Autorităţile competente, în coordonare, după caz, cu autorităţile naţionale de reglementare, se garantează utilizatorilor finali accesul gratuit la cel puţin un instrument de comparare independent care le permite să compare și să evalueze diferitele servicii de acces la internet și servicii de comunicaţii interpersonale bazate pe numere, destinate publicului și, după caz, serviciile de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere, destinate publicului, cu privire la următoarele aspecte:

(a) preţurile și tarifele serviciilor furnizate în raport cu plăţile directe efectuate periodic sau în funcţie de consum; și

(b) performanţa în materie de calitate a serviciului, în cazul în care se oferă un nivel de calitate minim sau întreprinderea este obligată să publice astfel de informaţii în temeiul articolului 104.

(3) Instrumentul de comparare menţionat la alineatul (2):

(a) este independent din punct de vedere operaţional de furnizorii serviciilor respective, existând astfel garanţia că furnizorii respectivi beneficiază de egalitate de tratament în rezultatele căutării;

(b) menţionează în mod clar denumirea proprietarilor și a operatorilor instrumentului de comparare;

(c) stabilește criteriile clare și obiective pe care se bazează comparaţia;

(d) utilizează un limbaj clar și lipsit de ambiguitate;

(e) furnizează informaţii fiabile și actualizate și menţionează data ultimei actualizări;

▼B

(f) este deschis oricărui furnizor de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicaţii interpersonale destinate publicului care pune la dispoziţie informaţiile relevante, și include o gamă largă de oferte care acoperă o parte semnificativă a pieţei și, în cazul în care informaţiile prezentate nu oferă o imagine de ansamblu completă a pieţei, conţine o declaraţie clară în acest sens, înaintea afișării rezultatelor;

(g) pune la dispoziţie o procedură eficace de raportare a informaţiilor incorecte;

(h) include posibilitatea de a compara preţurile, tarifele și calitatea performanţei serviciului existente în ofertele disponibile consumatorilor și, dacă statele membre impun aceasta, între aceste oferte și ofertele standard accesibile publicului adresate altor utilizatori finali.

Instrumentele de comparare care îndeplinesc cerinţele de la literele (a)-(h) sunt certificate, la cererea furnizorului instrumentului, de către autorităţile competente, în coordonare, după caz, cu autorităţile naţionale de reglementare.

Terţii au dreptul de a utiliza gratuit și în formate de date deschise informaţiile publicate de furnizorii de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicaţii interpersonale destinate publicului, în scopul de a pune la dispoziţie a unor astfel de instrumente independente de comparare.

(4) Statele membre pot impune furnizorilor de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicaţii interpersonale destinate publicului bazate pe numere, sau ambele, să distribuie gratuit informaţii de interes public utilizatorilor finali, existenţi și noi, atunci când este cazul, prin aceleași mijloace pe care le utilizează în mod obișnuit pentru comunicarea cu utilizatorii finali. În acest caz, respectivele informaţii de interes public sunt furnizate de autorităţile publice relevante într-un format standardizat și abordează, printre altele, următoarele subiecte:

(a) cele mai frecvente utilizări ale serviciilor de acces la internet și ale serviciilor de comunicaţii interpersonale bazate pe numere destinate publicului pentru a desfășura activităţi ilegale sau pentru a disemina conţinuturi dăunătoare, în special în cazul în care acestea pot aduce atingere respectării drepturilor și libertăţilor altora, inclusiv încălcări ale drepturilor în materie de protecţie a datelor, ale drepturilor de autor și ale drepturilor conexe, precum și consecinţele lor juridice și

(b) mijloacele de protecţie împotriva riscurilor la adresa siguranţei personale, a vieţii private și a datelor cu caracter personal atunci când se utilizează servicii de acces la internet și servicii de comunicaţii interpersonale destinate publicului bazate pe numere.

▼B

Articolul 104

Nivelul de calitate al serviciilor de acces la internet și al serviciilor de comunicații interpersonale destinate publicului

(1) Autoritățile naționale de reglementare, în coordonare cu alte autorități competente, pot impune furnizorilor de servicii de acces la internet și de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului să publice, pentru utilizatorii finali, informații cuprinzătoare, comparabile, fiabile, ușor de folosit și actualizate privind calitatea serviciilor lor, în măsura în care controlează cel puțin unele elemente ale rețelei, fie direct, fie prin intermediul unui acord privind nivelul serviciilor în acest sens, și privind măsurile adoptate în vederea asigurării unui acces echivalent pentru utilizatorii finali cu dizabilități. Autoritățile naționale de reglementare, în coordonare cu alte autorități competente, pot impune, de asemenea, furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului să informeze consumatorii în cazul în care calitatea serviciilor pe care le furnizează depinde de factori externi, cum ar fi controlul asupra transmiterii semnalului sau conectivitatea rețelei.

Informațiile respective se transmit, la cerere, autorităților naționale de reglementare și, după caz, altor autorități competente înainte de publicarea lor.

Măsurile prin care se asigură calitatea serviciului respectă Regulamentul (UE) 2015/2120.

(2) Autoritățile naționale de reglementare, în coordonare cu alte autorități competente, precizează, ținând seama în cea mai mare măsură de orientările OAREC, parametrii privind calitatea serviciului care trebuie măsurați și metodele de măsurare aplicabile, precum și conținutul, forma și modul de publicare a informațiilor, inclusiv posibilele mecanisme de certificare a calității. Dacă este cazul, se folosesc parametrii, definițiile și metodele de măsurare din anexa X.

Până la 21 iunie 2020, pentru a contribui la aplicarea uniformă a prezentului alineat și a anexei X, OAREC adoptă, după consultarea părților interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, orientări care specifică parametrii relevanți de calitate a serviciului, inclusiv parametrii relevanți pentru utilizatorii finali cu dizabilități, metodele de măsurare aplicabile, conținutul informațiilor publicate și formatul de publicare a acestora și mecanismele de certificare a calității.

Articolul 105

Durata contractului și încetarea acestuia

(1) Statele membre se asigură că procedurile și condițiile de încetare a contractului nu constituie un factor care descurajează schimbarea furnizorului de servicii și că în contractele încheiate între consumatori și furnizori de servicii de comunicații electronice destinate publicului, altele decât serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere și altele decât serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive, nu se prevede o perioadă contractuală inițială mai mare de 24 de luni. Statele membre pot adopta sau menține dispoziții care prevăd durate maxime mai scurte ale perioadelor de angajament contractual.

▼B

Prezentul alineat nu se aplică duratei unui contract de plată în rate, în cazul în care consumatorul și-a dat acordul în cadrul unui contract separat să plătească în rate exclusiv instalarea unei conexiuni fizice, în special la reţele de foarte mare capacitate. Contractul de plată în rate pentru instalarea unei conexiuni fizice nu include echipamentele terminale, precum routere sau modemuri, și nu îi împiedică pe consumatori să își exercite drepturile în temeiul prezentului articol.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, utilizatorilor finali care reprezintă microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizaţii non-profit, cu excepţia cazului în care acestea au convenit în mod explicit să renunţe la aceste dispoziţii.

(3) În cazul în care un contract sau dreptul intern prevede prelungirea automată a perioadelor contractuale cu termen fix pentru servicii de comunicaţii electronice altele decât serviciile de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere și altele decât serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive, statul membru se asigură că, după o astfel de prelungire a perioadei contractuale, utilizatorii finali au dreptul să rezilieze contractul în orice moment, cu o perioadă de notificare prealabilă de maximum o lună, stabilită de statele membre, și fără să suporte vreun cost, cu excepţia taxelor aferente beneficierii de serviciu pe durata perioadei de notificare prealabilă. Înainte de prelungirea în mod automat a contractului, furnizorii informează utilizatorii finali într-un mod evident și în timp util și pe un suport durabil cu privire la încetarea angajamentului contractual și la mijloacele de reziliere a contractului. În plus, și, în același timp, furnizorii pun la dispoziţia utilizatorilor finali informaţii privind cele mai bune tarife pentru serviciile lor. Furnizorii pun la dispoziţia utilizatorilor finali informaţii referitoare la cele mai bune tarife cel puţin o dată pe an.

(4) Utilizatorii finali au dreptul de a rezilia contractul fără să suporte vreun cost suplimentar în urma primirii notificării conform căreia se vor opera modificări ale condiţiilor contractuale propuse de furnizorul de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului, altele decât serviciile de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere, cu excepţia cazului în care modificările propuse sunt exclusiv în beneficiul utilizatorului final sau sunt de natură pur administrativă și nu au niciun efect negativ asupra utilizatorului final sau sunt impuse direct prin dreptul Uniunii sau prin dreptul intern.

Furnizorii notifică utilizatorilor finali, cu cel puţin o lună înainte, orice modificare a condiţiilor contractuale și îi informează în același timp cu privire la dreptul lor de a rezilia contractul fără a suporta vreun cost suplimentar în cazul în care nu acceptă noile condiţii. Dreptul de a rezilia contractul se exercită în termen de o lună de la notificare. Statele membre pot prelungi termenul respectiv cu o perioadă de până la trei luni. Statele membre se asigură că notificarea se realizează într-un mod clar și ușor de înţeles, pe un suport durabil.

(5) Orice discrepanţă semnificativă, continuă sau care intervine frecvent, între performanţa reală a unui serviciu de comunicaţii electronice, altul decât un serviciu de acces la internet sau un serviciu de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere, și performanţa indicată în contract, se consideră temei pentru declanșarea măsurilor corective aflate la dispoziţia consumatorului în conformitate cu dreptul intern, inclusiv a dreptului de a rezilia gratuit contractul.

▼B

(6) În cazul în care un utilizator final are dreptul de a rezilia un contract pentru servicii de comunicaţii electronice destinate publicului, altele decât serviciile de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere, înainte de încetarea perioadei contractuale convenite în conformitate cu prezenta directivă, cu alte dispoziţii de drept al Uniunii sau de drept intern, utilizatorul final nu datorează nicio despăgubire, în afară de cea aferentă echipamentelor terminale subvenţionate păstrate.

În cazul în care utilizatorul final decide să păstreze un echipament terminal inclus la momentul încheierii contractului, despăgubirea datorată nu depășește cea mai mică valoare dintre valoarea pro rata temporis a acestuia, astfel cum a fost convenită la momentul încheierii contractului, și partea restantă din taxa pentru servicii până la încetarea contractului.

Statele membre pot să stabilească alte metode de calculare a despăgubirii, cu condiţia ca astfel de metode să nu genereze o despăgubire care depășește despăgubirea calculată conform celui de al doilea paragraf.

Furnizorul elimină, în mod gratuit, orice condiţie de utilizare a echipamentelor terminale în alte reţele la un moment precizat de statele membre și cel târziu la achitarea despăgubirii.

(7) În ceea ce privește serviciile de transmisie utilizate pentru serviciile între dispozitive, drepturile menţionate la alineatele (4) și (6) revin numai utilizatorilor finali care sunt consumatori, microîntreprinderi sau întreprinderi mici sau organizaţii non-profit.

Articolul 106

Trecerea de la un furnizor la altul și portarea numerelor

(1) În cazul trecerii de la un furnizor de servicii de acces la internet la altul, furnizorii în cauză pun la dispoziţia utilizatorului final informaţii adecvate anterior și în cursul procesului de trecere și asigură continuitatea serviciului de acces la internet, cu excepţia cazurilor în care acest lucru nu este fezabil din punct de vedere tehnic. Furnizorul către care se realizează trecerea se asigură că activarea serviciului de acces la internet are loc în cel mai scurt termen posibil la data și în intervalul de timp convenite explicit cu utilizatorul final. Furnizorul dinspre care se realizează trecerea continuă prestarea în aceiași termeni a serviciului de acces la internet până la activarea serviciului de acces la internet de către furnizorul către care se realizează trecerea. În timpul procesului de trecere de la un furnizor la altul, perioada de indisponibilitate a serviciului nu poate depăși o zi lucrătoare.

Autorităţile naţionale de reglementare asigură eficienţa și ușurinţa procesului de trecere de la un furnizor la altul pentru utilizatorul final.

(2) Statele membre se asigură că toţi utilizatorii finali cărora le-au fost alocate numere din planul naţional de numerotaţie au dreptul să-și păstreze numerele, la cerere, indiferent de întreprinderea care furnizează serviciul, în conformitate cu anexa VI partea C.

▼B

(3) În cazul în care un utilizator final reziliază un contract, statele membre se asigură că utilizatorul final poate păstra dreptul de a porta un număr din planul naţional de numerotaţie către un alt furnizor pentru minimum o lună după data încetării, cu excepţia cazului în care utilizatorul final renunţă la acest drept.

(4) Autorităţile naţionale de reglementare se asigură că tarifele de portare stabilite de furnizori sunt bazate pe costuri și că utilizatorilor finali nu li se aplică tarife directe.

(5) Portarea numerelor și activarea ulterioară a acestora se efectuează în cel mai scurt termen posibil la data convenită în mod explicit cu utilizatorul final. În orice caz, utilizatorilor finali care au încheiat un contract pentru portarea unui număr către un alt furnizor li se va activa numărul în termen de o zi lucrătoare de la data convenită cu utilizatorul final. În cazul în care procesul de portare eșuează, furnizorul dinspre care se realizează trecerea reactivează numărul utilizatorului final și serviciile aferente până când portarea se efectuează cu succes. Furnizorul dinspre care se realizează trecerea continuă să furnizeze servicii conform acelorași condiţii până la activarea serviciilor furnizorului către care se realizează trecerea. În orice caz, perioada de discontinuitate a serviciului în timpul procesului de trecere de la un furnizor la altul și de portare a numărului nu poate depăși o zi lucrătoare. Operatorii ale căror reţele de acces sau a căror infrastructură sunt utilizate de furnizorul dinspre care sau către care se realizează trecerea, sau ambele, se asigură că nu există nicio indisponibilitate a serviciului care ar putea întârzia procesul de trecere de la un furnizor la altul și de portare a numărului.

(6) Procesul de trecere de la un furnizor la altul și de portare prevăzut la alineatele (1) și (5) este în sarcina furnizorului către care se realizează trecerea și, atât furnizorul către care se realizează trecerea, cât și cel dinspre care se realizează trecerea cooperează cu bună credinţă. Aceștia nu întârzie și nu abuzează de procesul de trecere de la un furnizor la altul sau de portare și nici nu realizează portarea numerelor utilizatorilor finali sau trecerea acestora către un alt furnizor fără consimţământul expres al acestora. Contractele utilizatorilor finali cu furnizorul dinspre care se realizează trecerea încetează automat după încheierea procesului de trecere.

Autorităţile naţionale de reglementare pot să stabilească detalii referitoare la procesele de trecere de la un furnizor la altul și de portare, ţinând seama de dreptul intern privind contractele, de fezabilitatea tehnică și de necesitatea de a menţine continuitatea serviciului pentru utilizatorii finali. În cazul în care este fezabil din punct de vedere tehnic, poate fi inclusă o cerinţă conform căreia portarea se finalizează prin furnizare pe suport radio, cu excepţia cazului în care utilizatorul final solicită altceva. Autorităţile naţionale de reglementare iau, de asemenea, măsurile corespunzătoare pentru a garanta informarea și protecţia adecvate a utilizatorilor finali în cursul proceselor de trecere de la un furnizor la altul și de portare și faptul că aceștia nu sunt transferaţi către un alt furnizor împotriva voinţei lor.

Furnizorii dinspre care se realizează trecerea rambursează consumatorilor care utilizează servicii preplătite, la cerere, creditul restant. Rambursarea poate face obiectul unei taxe numai dacă acest lucru este precizat în contract. Orice astfel de taxă este proporţională și comensurabilă cu costurile reale suportate, la acordarea rambursării, de furnizorul dinspre care se realizează trecerea.

▼B

(7) Statele membre stabilesc regimul sancţiunilor aplicabile în cazul neîndeplinirii de către un furnizor a obligaţiilor prevăzute de prezentul articol, inclusiv în cazul întârzierilor survenite în portarea numărului sau în cazul portării abuzive de către furnizor sau în numele acestuia.

(8) Statele membre stabilesc norme privind despăgubirea, în mod simplu și prompt, de către furnizori a utilizatorilor finali în cazul neîndeplinirii de către un furnizor a obligaţiilor prevăzute de prezentul articol și în cazul întârzierilor survenite în procesul de portare a numărului sau de trecere de la un furnizor la altul, în cazul portării abuzive și al trecerii abuzive de la un furnizor la altul și în cazul nerespectării programărilor de mentenanţă și de instalare.

(9) În plus faţă de informaţiile solicitate în temeiul anexei VIII, statele membre se asigură că utilizatorii finali sunt informaţi corespunzător despre existenţa dreptului la despăgubire menţionat la alineatele (7) și (8).

Articolul 107

Ofertele propuse în cadrul unui pachet

(1) Dacă un pachet de servicii sau un pachet de servicii și echipamente terminale oferit unui consumator include cel puţin un serviciu de acces la internet sau un serviciu de comunicaţii interpersonale bazate pe numere destinate publicului, articolul 102 alineatul (3), articolul 103 alineatul (1), articolul 105 și articolul 106 alineatul (1) se aplică tuturor elementelor din pachet, inclusiv mutatis mutandis acelor elemente care altfel nu intră sub incidenţa dispoziţiilor menţionate.

(2) În cazul în care consumatorul are dreptul, prevăzut de dreptul Uniunii sau de dreptul intern conform cu dreptul Uniunii, de a rezilia orice element din pachetul menţionat la alineatul (1) anterior termenului contractual convenit din cauza nerespectării contractului sau a nefurnizării serviciului, statele membre garantează consumatorului dreptul de a rezilia contractul în ceea ce privește toate elementele din pachet.

(3) Niciun abonament la servicii sau echipamente terminale suplimentare oferite sau distribuite de același furnizor de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicaţii interpersonale bazate pe numere destinate publicului nu prelungește durata iniţială a contractului la care sunt adăugate serviciile sau echipamentele terminale respective, cu excepţia cazului în care consumatorul convine altfel în mod explicit la momentul abonării la serviciile sau echipamentele terminale suplimentare.

(4) Alineatele (1) și (3) se aplică, de asemenea, utilizatorilor finali care reprezintă microîntreprinderi sau întreprinderi mici ori organizaţii non-profit, cu excepţia cazului în care acestea au convenit în mod explicit să renunţe la toate sau la o parte din dispoziţiile menţionate.

(5) Statele membre pot să aplice alineatul (1) și în ceea ce privește alte dispoziţii prevăzute în prezentul titlu.

▼B

Articolul 108

Disponibilitatea serviciilor

Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru asigurarea disponibilității maxime posibile a serviciilor de comunicații de voce și a serviciilor de acces la internet furnizate prin rețele publice de comunicații electronice în cazul unei căderi a rețelei din cauza unui dezastru sau în cazuri de forță majoră. Statele membre se asigură că furnizorii de servicii de comunicații de voce iau toate măsurile necesare pentru a garanta un acces neîntrerupt la serviciile de urgență și transmiterea neîntreruptă a avertismentelor publice.

Articolul 109

Comunicațiile de urgență și numărul european unic de urgență

(1) Statele membre se asigură că toți utilizatorii finali ai serviciilor menționate la alineatul (2), inclusiv utilizatorii telefoanelor publice cu plată, pot apela, gratuit și fără să fie necesară utilizarea niciunui mijloc de plată, prin intermediul comunicațiilor de urgență, serviciile de urgență, formând numărul european unic de urgență „112” și orice număr național pentru apeluri de urgență stabilit de către statele membre.

Statele membre promovează accesul la serviciile de urgență prin intermediul numărului european unic de urgență „112” de la rețele de comunicații electronice care nu sunt destinate publicului dar care permit apelurile către rețelele publice, în special atunci când întreprinderea responsabilă de rețeaua respectivă nu oferă o alternativă și un acces ușor la un serviciu de urgență.

(2) Statele membre, după consultarea autorităților naționale de reglementare, a serviciilor de urgență și a furnizorilor de servicii de comunicații electronice, se asigură că furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului, în cazul în care serviciile respective permit utilizatorilor finali să efectueze apeluri către un număr din cadrul unui plan de numerotație național sau internațional, oferă acces la serviciile de urgență prin intermediul comunicațiilor de urgență către cel mai adecvat PSAP.

(3) Statele membre se asigură că tuturor comunicațiilor de urgență către numărul european unic de urgență „112” li se răspunde în mod corespunzător și că sunt tratate în maniera care se potrivește cel mai bine organizării naționale a sistemelor de urgențe. Acestor comunicații de urgență li se răspunde și sunt tratate cel puțin la fel de repede și la fel de eficient ca și comunicațiile de urgență la numărul (numerele) național (naționale) de urgență, în cazul în care acestea sunt utilizate în continuare.

(4) Până la 21 decembrie 2020 și, ulterior, la fiecare doi ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la eficacitatea punerii în aplicare a numărului european unic de urgență „112”.

▼B

(5) Statele membre se asigură că accesul utilizatorilor finali cu dizabilităţi la serviciile de urgenţă este disponibil prin intermediul comunicaţiilor de urgenţă și că este echivalent cu cel de care beneficiază ceilalţi utilizatori finali, în conformitate cu dreptul Uniunii care armonizează cerinţele de accesibilitate pentru produse și servicii. Comisia și autorităţile naţionale de reglementare sau alte autorităţi competente iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că utilizatorii finali cu dizabilităţi pot apela serviciile de urgenţă în mod echivalent cu alţi utilizatori finali, atunci când călătoresc în alt stat membru, fără o înregistrare prealabilă, în cazul în care acest lucru este fezabil. Măsurile respective urmăresc să asigure interoperabilitatea la nivelul tuturor statelor membre și se bazează în cea mai mare măsură posibilă pe standardele sau specificaţiile europene stabilite în conformitate cu articolul 39. Aceste măsuri nu împiedică statele membre să adopte cerinţe suplimentare în vederea îndeplinirii obiectivelor menţionate la prezentul articol.

(6) Statele membre se asigură că informaţia de localizare a apelantului este pusă la dispoziţia celui mai adecvat PSAP imediat după conectarea comunicării de urgenţă. Aceasta include informaţia de localizare pe baza reţelei și, atunci când aceasta este disponibilă, informaţia de localizare a apelantului obţinută pe baza telefonului. Statele membre se asigură că stabilirea și transmiterea informaţiei de localizare a apelantului este gratuită pentru utilizatorul final și pentru PSAP în ceea ce privește toate comunicaţiile de urgenţă către numărul european unic de urgenţă „112”. Statele membre pot extinde această obligaţie pentru a acoperi și comunicaţiile de urgenţă către numere de urgenţă naţionale. Dacă este necesar, autorităţile de reglementare competente, după consultarea OAREC, prevăd criteriile de acurateţe și fiabilitate ale informaţiei de localizare a apelantului furnizate.

(7) Statele membre se asigură că utilizatorii finali sunt informaţi în mod corespunzător despre existenţa și utilizarea numărului european unic de urgenţă „112”, precum și despre elementele sale de accesibilitate, inclusiv prin iniţiative care vizează în mod specific persoanele care călătoresc dintr-un stat membru în altul și utilizatorii finali cu dizabilităţi. Aceste informaţii sunt furnizate în formate accesibile, care abordează diferite tipuri de dizabilităţi. Comisia sprijină și completează acţiunile statelor membre.

(8) Pentru a asigura accesul efectiv la serviciile de urgenţă prin intermediul comunicaţiilor de urgenţă la numărul european unic de urgenţă „112” în statele membre, Comisia, după consultarea OAREC, adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 117, care completează alineatele (2), (5) și (6) din prezentul articol, privind măsurile necesare pentru a asigura compatibilitatea, interoperabilitatea, calitatea, fiabilitatea și continuitatea comunicaţiilor de urgenţă în Uniune în materie de soluţii privind informaţiile de localizare a apelantului, acces pentru utilizatorii finali cu dizabilităţi și rutarea către cel mai adecvat PSAP. Primul astfel de act delegat se adoptă până la 21 decembrie 2022.

Respectivele acte delegate se adoptă fără a aduce atingere și fără a avea un impact asupra organizării serviciilor de urgenţă, care rămâne în competenţa exclusivă a statelor membre.

▼B

OAREC menţine o bază de date a numerelor E.164 ale serviciilor de urgenţă din statele membre pentru a asigura că acestea se pot contacta reciproc dintr-un stat membru în altul, dacă o astfel de bază de date nu este menţinută de o altă organizaţie.

Articolul 110

Sistemul de avertizare publică

(1) Până la 21 iunie 2022, statele membre se asigură că, atunci când există sisteme de avertizare publică pentru situaţii de urgenţă și dezastre majore iminente sau în desfășurare, furnizorii de servicii mobile de comunicaţii interpersonale bazate pe numere transmit avertizări publice către utilizatorii finali vizaţi.

(2) În pofida alineatului (1), statele membre pot să stabilească ca avertizările publice să fie transmise prin intermediul unor servicii de comunicaţii electronice destinate publicului altele decât cele menţionate la alineatul (1) și altele decât serviciile de radiodifuziune și televiziune sau prin intermediul unei aplicaţii mobile care se bazează pe un serviciu de acces la internet, cu condiţia ca eficacitatea sistemului de avertizare publică să fie echivalentă în ceea ce privește acoperirea și capacitatea de a ajunge la utilizatorii finali, inclusiv la cei prezenţi doar temporar în zona în cauză, ţinând seama în cea mai mare măsură de orientările OAREC. Avertizările publice se transmit utilizatorilor finali într-un mod ușor de primit.

Până la 21 iunie 2020 și după consultarea autorităţilor responsabile de PSAP, OAREC publică orientări cu privire la modalitatea de evaluare a echivalenţei între eficacitatea sistemelor de avertizare publică prevăzute la prezentul alineat și a celor prevăzute la alineatul (1).

Articolul 111

Accesul echivalent și o posibilitate de alegere echivalentă pentru utilizatorii finali cu dizabilităţi

(1) Statele membre se asigură că autorităţile competente precizează cerinţele care trebuie îndeplinite de furnizorii de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului pentru a se asigura că utilizatorii finali cu dizabilităţi:

(a) au un acces la servicii de comunicaţii electronice, inclusiv la informaţiile contractuale aferente furnizate în temeiul articolului 102, echivalente celor de care beneficiază majoritatea utilizatorilor finali; și

(b) beneficiază de posibilitatea de alegere între întreprinderi și servicii pe care o au majoritatea utilizatorilor finali.

(2) La adoptarea măsurilor menţionate la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre încurajează conformitatea cu standardele sau specificaţiile relevante stabilite în conformitate cu articolul 39.

▼B

Articolul 112

Serviciile de informaţii telefonice

(1) Statele membre se asigură că toţi furnizorii de servicii de comunicaţii interpersonale bazate pe numere care atribuie numere dintr-un plan de numerotaţie răspund tuturor cererilor rezonabile de a pune la dispoziţie, pentru furnizarea de servicii de informaţii telefonice destinate publicului și de liste ale abonaţilor telefonici, informaţiile relevante într-un format convenit și în condiţii echitabile, obiective, bazate pe costuri și nediscriminatorii.

(2) Autorităţile naţionale de reglementare au dreptul să impună obligaţii și condiţii întreprinderilor care controlează accesul utilizatorilor finali pentru furnizarea de servicii de informaţii telefonice în conformitate cu articolul 61. Aceste obligaţii și condiţii sunt obiective, echitabile, nediscriminatorii și transparente.

(3) Statele membre nu menţin niciun fel de restricţii în materie de reglementare care să îi împiedice pe utilizatorii finali dintr-un stat membru să aibă acces direct la serviciul de informaţii telefonice dintr-un alt stat membru prin apel de voce sau SMS și adoptă măsuri pentru a asigura acest acces în conformitate cu articolul 97.

(4) Prezentul articol se aplică sub rezerva cerinţelor din dreptul Uniunii privind protecţia datelor cu caracter personal și a vieţii private, în special ale articolului 12 din Directiva 2002/58/CE.

Articolul 113

Interoperabilitatea echipamentelor radio auto, echipamentelor radio pentru consumatori și a echipamentelor de televiziune digitală pentru consumatori

(1) Statele membre asigură interoperabilitatea echipamentelor radio auto și a echipamentelor de televiziune digitală pentru consumatori în conformitate cu anexa XI.

(2) Statele membre pot adopta măsuri pentru a asigura interoperabilitatea altor echipamente radio pentru consumatori, limitând totodată impactul asupra pieţei al echipamentelor radio cu o valoare scăzută și garantând că astfel de măsuri nu se aplică în cazul produselor unde receptorul radio este o funcţie pur auxiliară, de exemplu telefoanele inteligente, și nici echipamentelor folosite de radioamatori.

(3) Statele membre încurajează furnizorii de servicii de televiziune digitală să asigure, după caz, că echipamentele de televiziune digitală pe care le furnizează utilizatorilor lor finali sunt interoperabile, astfel încât, atunci când este fezabil din punct de vedere tehnic, echipamentele de televiziune digitală să poată fi reutilizate de către alţi furnizori de servicii de televiziune digitală.

▼B

Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), statele membre se asigură că, la încetarea contractului lor, utilizatorii finali dispun de o modalitate gratuită și simplă de a returna echipamentele de televiziune digitală, cu excepţia cazului în care furnizorul demonstrează că acestea sunt pe deplin interoperabile cu serviciile de televiziune digitală ale altor furnizori de servicii, inclusiv cu cele ale furnizorului la care a trecut utilizatorul final.

Echipamentele de televiziune digitală care sunt conforme cu standardele armonizate ale căror referinţe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau cu părţi ale acestor standarde se consideră că îndeplinesc cerinţa de interoperabilitate prevăzută la al doilea paragraf prevăzută de respectivele standarde sau părţi ale acestor standarde.

Articolul 114

Obligaţiile de difuzare („must carry”)

(1) Statele membre pot impune obligaţii rezonabile de difuzare („must carry”) pentru transmiterea anumitor canale de televiziune și posturi de radio și a unor servicii complementare asociate, în special servicii de accesibilitate care asigură un acces corespunzător al utilizatorilor cu dizabilităţi și date care permit furnizarea de servicii de televiziune conectată și de grile electronice de programe, întreprinderilor aflate în jurisdicţia lor care furnizează reţele și servicii de comunicaţii electronice folosite pentru difuzarea către public a canalelor de televiziune și a posturilor de radio, în cazul în care un număr semnificativ de utilizatori finali ai acestor reţele și servicii le folosesc ca mijloace principale de recepţie a emisiei posturilor de radio și a canalelor de televiziune. Obligaţiile în cauză se impun numai în cazul în care acestea sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general clar definite de către fiecare stat membru și sunt proporţionale și transparente.

(2) Până la 21 decembrie 2019 și, ulterior, la fiecare cinci ani, statele membre revizuiesc obligaţiile menţionate la alineatul (1), cu excepţia cazului în care statele membre au efectuat o astfel de revizuire în cursul celor patru ani anteriori.

(3) Nici alineatul (1) din prezentul articol, nici articolul 59 alineatul (2) nu aduc atingere capacităţii statelor membre de a stabili o remuneraţie adecvată, dacă se stabilește o remuneraţie, privind măsurile luate în conformitate cu prezentul articol, asigurându-se în același timp faptul că, în condiţii similare, nu există nicio discriminare în tratamentul furnizorilor de reţele și servicii de comunicaţii electronice. În cazul în care se prevede o remuneraţie, statele membre se asigură că obligaţia de remunerare este stabilită în mod clar în dreptul intern, inclusiv, după caz, criteriile de calculare a acestei remuneraţii. De asemenea, statele membre se asigură că aceasta se aplică în mod proporţional și transparent.

([1]) Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).

▼B

Articolul 115

Furnizarea de facilităţi suplimentare

(1) Fără a aduce atingere articolului 88 alineatul (2), statele membre se asigură că autorităţile competente, în coordonare, după caz, cu autorităţile naţionale de reglementare pot solicita tuturor furnizorilor de servicii de acces la internet sau servicii de comunicaţii interpersonale destinate publicului bazate pe numere să pună la dispoziţie gratuit toate sau o parte dintre facilităţile suplimentare enumerate în anexa VI partea B, sub rezerva fezabilităţii tehnice, precum și toate sau o parte dintre facilităţile suplimentare enumerate în anexa VI partea A.

(2) La aplicarea alineatului (1), pentru a asigura un nivel mai ridicat de protecţie a consumatorilor, statele membre pot extinde lista de facilităţi suplimentare prevăzute în anexa VI părţile A și B.

(3) Un stat membru poate decide să nu aplice alineatul (1) pe întreg teritoriul său sau într-o parte a acestuia în cazul în care consideră, ţinând seama de opiniile părţilor interesate, că există un acces suficient la aceste facilităţi.

Articolul 116

Adaptarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 117 de modificare a anexelor V, VI, IX, X și XI pentru a ţine seama de progresele tehnologice și sociale sau de evoluţia cererii pe piaţă.

PARTEA IV

DISPOZIŢII FINALE

Articolul 117

Exercitarea competenţelor delegate

(1) Competenţa de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condiţiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competenţa de a adopta actele delegate menţionate la articolele 75, 109 și 116 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 20 decembrie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competenţe cu cel puţin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competenţe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepţia cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puţin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competenţe menţionată la articolele 75, 109 și 116 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenţei specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menţionată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

▼B

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experţii desemnaţi de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituţional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 75, 109 și 116 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecţiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecţiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la iniţiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 118

Comitetul

(1) Comisia este asistată de un comitet („Comitetul pentru comunicaţii”. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înţelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Pentru punerea în aplicare a actelor menţionate la articolul 28 alineatul (4) al doilea paragraf, Comisia este asistată de Comitetul pentru spectrul de frecvenţe radio instituit în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Decizia 676/2002/CE. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înţelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care avizul comitetului trebuie obţinut prin procedură scrisă, respectiva procedură se încheie fără rezultat atunci când, înainte de expirarea termenului pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide în acest sens. Într-un astfel de caz, președintele convoacă o reuniune a comitetului într-un termen rezonabil.

(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, ţinând seama de articolul 8 din regulamentul menţionat.

În cazul în care avizul comitetului trebuie obţinut prin procedură scrisă, respectiva procedură se încheie fără rezultat atunci când, înainte de expirarea termenului pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide în acest sens. Într-un astfel de caz, președintele convoacă o reuniune a comitetului într-un termen rezonabil.

Articolul 119

Schimbul de informaţii

(1) Comisia furnizează Comitetului pentru comunicaţii toate informaţiile relevante privind rezultatul consultărilor periodice avute cu reprezentanţii operatorilor de reţele, ai furnizorilor de servicii, ai utilizatorilor, ai consumatorilor, ai producătorilor și ai sindicatelor, precum și cu ţările terţe și cu organizaţiile internaţionale.

▼B

(2) Comitetul pentru comunicaţii, ţinând seama de politica Uniunii în domeniul comunicaţiilor electronice, promovează schimbul de informaţii între statele membre și între statele membre și Comisie privind situaţia și evoluţia activităţilor de reglementare referitoare la reţelele și serviciile de comunicaţii electronice.

Articolul 120

Publicarea informaţiilor

(1) Statele membre asigură publicarea informaţiilor actualizate cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive într-un mod care să asigure faptul că toate părţile interesate au acces cu uşurinţă la acestea. Statele membre publică un aviz în jurnalul oficial naţional în care se precizează modul și locul în care se publică informaţiile. Primul astfel de aviz se publică până la 21 decembrie 2020, iar ulterior se publică un aviz atunci când intervine o modificare a informaţiilor conţinute de acesta.

(2) Statele membre transmit Comisiei o copie a tuturor acestor avize în momentul publicării. Comisia transmite informaţiile Comitetului pentru comunicaţii, după caz.

(3) Statele membre se asigură că toate informaţiile relevante privind drepturile, condiţiile, procedurile, taxele, redevenţele și deciziile cu privire la autorizaţiile generale, drepturile de utilizare și drepturile de a instala infrastructuri se publică și sunt actualizate în mod corespunzător, pentru ca toate părţile interesate să aibă cu uşurinţă acces la acestea.

(4) În cazul în care informaţiile menţionate la alineatul (3) sunt deţinute la diferite niveluri ale administraţiei, în special informaţiile privind procedurile și condiţiile aplicabile drepturilor de a instala infrastructuri, autoritatea competentă depune toate eforturile rezonabile, ţinând seama de costurile aferente, pentru a elabora o prezentare generală uşor de consultat a acestor informaţii, inclusiv a informaţiilor privind nivelurile administrative relevante și autorităţile responsabile, pentru a facilita cererile de drepturi de a instala infrastructuri.

(5) Statele membre se asigură că obligaţiile specifice impuse întreprinderilor în temeiul prezentei directive se publică și că produsul și serviciul specific și pieţele geografice sunt identificate. Sub rezerva necesităţii de a proteja secretul comercial, statele membre se asigură că sunt accesibile publicului informaţii actualizate într-un mod care garantează accesul cu uşurinţă al tuturor părţilor interesate la informaţiile în cauză.

(6) Statele membre transmit Comisiei informaţiile publicate în temeiul alineatului (5). Comisia pune la dispoziţie aceste informaţii într-un format uşor accesibil și le distribuie, după caz, Comitetului pentru comunicaţii.

▼B

Articolul 121

Notificarea și monitorizarea

(1) Până la 21 decembrie 2020 și, în cazul unei modificări ulterioare, fără întârziere, autoritățile naționale de reglementare notifică Comisiei denumirile întreprinderilor desemnate ca având obligații de serviciu universal în temeiul articolului 85 alineatul (2), al articolului 86 sau al articolului 87.

(2) Autoritățile naționale de reglementare notifică Comisiei denumirile întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piață în sensul prezentei directive, precum și obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei directive. Orice modificare privind obligațiile impuse întreprinderilor sau privind întreprinderile care intră sub incidența prezentei directive se notifică fără întârziere Comisiei.

Articolul 122

Procedura de reexaminare

(1) Până la 21 decembrie 2025 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia reexaminează aplicarea prezentei directive și transmite un raport Parlamentului European și Consiliului.

Reexaminările respective evaluează în special implicațiile pe care articolul 61 alineatul (3) și articolele 76, 78 și 79 le au asupra pieței, precum și dacă condițiile ex ante și alte drepturi de a interveni în temeiul prezentei directive sunt suficiente pentru a permite autorităților naționale de reglementare să abordeze structurile de piață de oligopol neconcurențiale și să asigure că concurența pe piețele comunicațiilor electronice continuă să prospere în beneficiul utilizatorilor finali.

În acest scop, Comisia poate solicita informații pe care statele membre trebuie să le furnizeze fără întârzieri nejustificate.

(2) Până la 21 decembrie 2025 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia reexaminează domeniul de aplicare al serviciului universal, în special pentru a propune Parlamentului European și Consiliului ca domeniul de aplicare să fie modificat sau redefinit.

Această reexaminare se realizează având în vedere evoluțiile sociale, economice și tehnologice și luând în considerare, printre altele, mobilitatea și ratele transferului de date, având în vedere tehnologiile predominante folosite de majoritatea utilizatorilor finali. Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la rezultatul acestei reexaminări.

(3) Până la 21 decembrie 2021 și, ulterior la fiecare trei ani, OAREC publică un aviz referitor la punerea în aplicare la nivel național și la funcționarea autorizației generale și cu privire la impactul lor asupra funcționării pieței interne.

▼B

Comisia, ţinând seama în cea mai mare măsură de avizul OAREC, poate publica un raport cu privire la aplicarea părţii I titlul II capitolul II și a anexei I și poate prezenta o propunere legislativă pentru modificarea acestor dispoziţii, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar în scopul eliminării obstacolelor din calea bunei funcţionări a pieţei interne.

Articolul 123

Procedura de revizuire specifică privind drepturile utilizatorilor finali

(1) OAREC monitorizează evoluţiile pieţei și ale tehnologiei cu privire la diferitele tipuri de servicii de comunicaţii electronice și, până la 21 decembrie 2021 și, ulterior, la fiecare trei ani sau la cererea motivată a cel puţin doi dintre membrii săi din statele membre, publică un aviz referitor la evoluţiile respective și la impactul lor în ceea ce privește aplicarea titlului III din partea III.

În avizul respectiv, OAREC evaluează măsura în care titlul III din partea III îndeplinește obiectivele prevăzute la articolul 3. Avizul ţine seama, în special, de domeniul de aplicare al titlului III din partea III în ceea ce privește tipurile de servicii de comunicaţii electronice reglementate. Pentru a-și da avizul, OAREC analizează în special:

(a) în ce măsură utilizatorii finali ai tuturor serviciilor de comunicaţii electronice pot să aleagă liber și în cunoștinţă de cauză, inclusiv pe baza unor informaţii contractuale complete, și să treacă ușor de la un furnizor de servicii de comunicaţii electronice la altul;

(b) în ce măsură absenţa posibilităţii menţionate la litera (a) a condus la denaturări ale pieţei sau a adus prejudicii utilizatorului final;

(c) în ce măsură accesul efectiv la serviciile de urgenţă este ameninţat în mod considerabil, în special ca urmare a sporirii gradului de utilizare a serviciilor de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere, de absenţa interoperabilităţii sau de evoluţiile tehnologice;

(d) costul probabil al unor eventuale reajustări ale obligaţiilor prevăzute în titlul III din partea III sau impactul asupra inovaţiei pentru furnizorii de servicii de comunicaţii electronice.

(2) Comisia, ţinând seama în cea mai mare măsură de avizul OAREC, publică un raport cu privire la aplicarea titlului III din partea III și prezintă o propunere legislativă de modificare a dispoziţiilor respective atunci când consideră necesar, pentru a asigura continuitatea îndeplinirii obiectivelor stabilite la articolul 3.

Articolul 124

Transpunerea

(1) Statele membre adoptă și publică până la 21 decembrie 2020 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Statele membre aplică actele respective începând cu 21 decembrie 2020.

▼B

Atunci când statele membre adoptă actele respective, acestea conţin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoţite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conţin, de asemenea, o menţiune care precizează că trimiterile, în acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și formularea acestei menţiuni.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, articolul 53 alineatele (2), (3) și (4) din prezenta directivă se aplică de la 20 decembrie 2018 atunci când, prin măsuri tehnice de punere în aplicare în conformitate cu Decizia nr. 676/2002/CE, au fost stabilite condiţii armonizate pentru a permite utilizarea spectrului de frecvenţe radio pentru reţelele și serviciile pe suport radio de bandă largă. În ceea ce privește benzile de frecvenţă radio în cazul cărora nu au fost stabilite condiţii armonizate până la 20 decembrie 2018, articolul 53 alineatele (2), (3) și (4) din prezenta directivă se aplică începând cu data adoptării măsurilor tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 4 din Decizia nr. 676/2002/CE.

Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre aplică măsurile necesare pentru respectarea articolului 54 începând cu 31 decembrie 2020.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textul principalelor dispoziţii de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 125

Abrogare

Directivele 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE, 2002/22/CE, enumerate în anexa XII partea A, se abrogă de la 21 decembrie 2020, fără să se aducă atingere obligaţiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și datele de aplicare a directivelor prevăzute în anexa XII partea B.

Articolul 5 din Decizia nr. 243/2012/UE se elimină de la 21 decembrie 2020.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondenţă din anexa XIII.

Articolul 126

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 127

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXA I

LISTA CONDIŢIILOR CARE POT ÎNSOŢI AUTORIZAŢIILE GENERALE, DREPTURILE DE UTILIZARE A SPECTRULUI DE FRECVENŢE RADIO ȘI DREPTURILE DE UTILIZARE A RESURSELOR DE NUMEROTAŢIE

Prezenta anexă prevede lista exhaustivă a condiţiilor care pot însoți autorizaţiile generale pentru reţelele și serviciile de comunicaţii electronice, cu excepţia serviciilor de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere (partea A), pentru reţelele de comunicaţii electronice (partea B), pentru serviciile de comunicaţii electronice, cu excepţia serviciilor de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere (partea C), pentru drepturile de utilizare a frecvenţelor radio (partea D) și pentru drepturile de utilizare a resurselor de numerotaţie (partea E).

A. Condiţiile generale care pot însoți o autorizaţie generală

1. Taxele administrative, în conformitate cu articolul 16.

2. Protecţia datelor cu caracter personal și a vieții private specifică sectorului comunicaţiilor electronice, în conformitate cu Directiva 2002/58/CE

3. Informaţiile care trebuie furnizate în cadrul procedurii de notificare, în conformitate cu articolul 12 și în alte scopuri, astfel cum sunt menţionate la articolul 21.

4. Permiterea interceptării legale de către autorităţile naţionale competente, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Directiva 2002/58/CE

5. Condiţiile de utilizare a comunicărilor autorităţilor publice către publicul larg pentru avertizarea acestuia în caz de ameninţări iminente și pentru limitarea consecinţelor catastrofelor majore.

6. Condiţiile de utilizare în caz de catastrofe majore sau de urgenţe naţionale în vederea asigurării comunicaţiilor dintre serviciile de urgenţă și autorităţi.

7. Obligaţiile de acces, altele decât cele prevăzute la articolul 13, care se aplică întreprinderilor care furnizează reţele sau servicii de comunicaţii electronice.

8. Măsurile elaborate pentru a asigura respectarea standardelor sau a specificaţiilor menţionate la articolul 39.

9. Obligaţii de transparenţă ale furnizorilor de reţele publice de comunicaţii electronice care oferă servicii de comunicaţii electronice destinate publicului, în vederea asigurării conectivităţii cap la cap, în conformitate cu obiectivele și principiile enunţate la articolul 3 și, în cazurile în care este necesar și proporţional, accesul autorităţilor competente la informaţiile necesare pentru verificarea corectitudinii unei astfel de aduceri la cunoștinţă.

B. Condiţii specifice care pot însoți o autorizaţie generală pentru furnizarea de reţele de comunicaţii electronice

1. Interconectarea reţelelor în conformitate cu prezenta directivă.

2. Obligaţii de difuzare („must carry”), în conformitate cu prezenta directivă.

3. Măsuri de protecţie a sănătăţii publice împotriva câmpurilor electromagnetice generate de reţelele de comunicaţii electronice, în conformitate cu dreptul Uniunii, ţinând seama în cea mai mare măsură de Recomandarea nr. 1999/519/CE.

▼B

4. Menţinerea integrităţii reţelelor publice de comunicaţii electronice, în conformitate cu prezenta directivă, inclusiv prin impunerea unor condiţii de prevenire a interferenţelor electromagnetice între reţelele sau serviciile de comunicaţii electronice în conformitate cu Directiva 2014/30/UE.

5. Siguranţa reţelelor publice în caz de acces neautorizat, în conformitate cu Directiva 2002/58/CE.

6. Condiţiile de utilizare a spectrului de frecvenţe radio, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2014/53/UE, în cazul în care utilizarea în cauză nu face obiectul acordării unor drepturi individuale de utilizare în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) și cu articolul 48 din prezenta directivă.

C. Condiţii specifice care pot însoţi o autorizaţie generală pentru furnizarea de servicii de comunicaţii electronice, cu excepţia serviciilor de comunicaţii interpersonale care nu se bazează pe numere

1. Interoperabilitatea serviciilor în conformitate cu prezenta directivă.

2. Accesibilitatea pentru utilizatorii finali a numerelor din planul naţional de numerotaţie, a numerelor universale internaţionale cu acces gratuit pentru apelant (UIFN) și, atunci când este posibil din punct de vedere tehnic și economic, a numerelor din planurile de numerotaţie ale altor state membre și condiţiile aferente, în conformitate cu prezenta directivă.

3. Normele de protecţie a consumatorilor specifice sectorului comunicaţiilor electronice.

4. Restricţii cu privire la transmisia de conţinut ilegal, în conformitate cu Directiva 2000/31/CE și restricţii cu privire la transmisia de conţinut dăunător, în conformitate cu Directiva 2010/13/UE.

D. Condiţii care pot însoţi drepturile de utilizare a spectrului de frecvenţe radio

1. Obligaţia de a furniza un serviciu sau de a utiliza un tip de tehnologie în limitele articolului 45, inclusiv, după caz, cerinţele de acoperire și de calitate în ceea ce privește serviciul.

2. Utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvenţe radio, în conformitate cu prezenta directivă.

3. Condiţiile tehnice și operaţionale necesare pentru a evita interferenţele prejudiciabile și pentru a proteja sănătatea publică împotriva câmpurilor electromagnetice, ţinând seama în cea mai mare măsură de Recomandarea nr. 1999/519/CE, în cazul în care aceste condiţii sunt diferite de cele incluse în autorizaţia generală.

4. Durata maximă, în conformitate cu articolul 49, sub rezerva modificărilor aduse planului naţional de alocare a frecvenţelor.

5. Transferul sau cedarea prin leasing a drepturilor la iniţiativa titularului drepturilor și condiţiile aplicabile acestui transfer, în conformitate cu prezenta directivă.

6. Taxele pentru drepturile de utilizare, în conformitate cu articolul 42.

7. Orice angajament pe care întreprinderea care obţine drepturile de utilizare și l-a asumat în cadrul procesului de autorizare sau de reînnoire a unei autorizaţii înainte de acordarea autorizaţiei sau, după caz, înainte de a primi invitaţia de a-și depune cererea de drepturi de utilizare.

8. Obligaţii de a pune în comun sau de a partaja spectrul de frecvenţe radio sau de a permite accesul altor utilizatori la spectrul de frecvenţe radio în anumite regiuni sau la nivel naţional.

▼B

9. Obligaţii în cadrul acordurilor internaţionale pertinente privind utilizarea benzilor de frecvenţe radio.

10. Obligaţiile specifice utilizării experimentale a benzilor de frecvenţe radio.

E. Condiţii care pot însoţi drepturile de utilizare a resurselor de numerotaţie

1. Desemnarea serviciului pentru care se foloseşte numărul, inclusiv orice cerinţă privind furnizarea serviciului în cauză și, în vederea evitării oricărui dubiu, principiile de tarifare și preţurile maxime care se pot aplica în seria de numere respectivă în vederea asigurării protecţiei consumatorilor în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) litera (d).

2. Utilizarea eficace și eficientă a resurselor de numerotaţie, în conformitate cu prezenta directivă.

3. Cerinţele privind portabilitatea numărului, în conformitate cu prezenta directivă.

4. Obligaţia de a furniza informaţii privind utilizatorii finali incluși în lista publică a abonaţilor telefonici în sensul articolului 112 din prezenta directivă.

5. Durata maximă, în conformitate cu articolul 94, sub rezerva modificărilor aduse planului naţional de frecvenţe.

6. Transferul drepturilor la iniţiativa titularului drepturilor și condiţiile aplicabile acestui transfer, în conformitate cu prezenta directivă, inclusiv orice condiţie ca dreptul de utilizare a unui număr să fie obligatorie pentru toate întreprinderile către care se transferă drepturile.

7. Taxele aferente drepturilor de utilizare, în conformitate cu articolul 95.

8. Orice angajament pe care întreprinderea care obţine dreptul de utilizare și l-a asumat pe parcursul unei proceduri de selecţie concurenţiale sau comparative.

9. Obligaţii privind utilizarea numerelor în temeiul acordurilor internaţionale pertinente.

10. Obligaţii privind utilizarea extrateritorială a numerelor în cadrul Uniunii, pentru a asigura conformitatea cu normele privind protecţia consumatorilor și cu alte norme privind numerele în alte state membre decât cel al codului de ţară.

▼B

ANEXA II

CONDIȚII DE ACCES AL TELESPECTATORILOR ȘI ASCULTĂTORILOR DIN UNIUNE LA SERVICIILE DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE DIGITALE

Partea I

Condițiile privind sistemele de acces condiționat care se aplică în conformitate cu articolul 62 alineatul (1)

În ceea ce privește accesul condiționat al telespectatorilor și ascultătorilor din Uniune la serviciile de emisie digitală de radio și televiziune, indiferent de mijloacele de transmisie, statele membre se asigură, în conformitate cu articolul 62, că se aplică următoarele condiții:

(a) toate întreprinderile care furnizează servicii de acces condiționat, indiferent de mijloacele de transmisie, care furnizează servicii de acces la servicii de televiziune digitale și la servicii radio, servicii pe care se bazează radiodifuzorii de servicii de acces pentru a ajunge la orice grup de potențiali telespectatori sau ascultători trebuie:

— să ofere tuturor radiodifuzorilor, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii compatibile cu dreptul concurenței al Uniunii, servicii tehnice care să permită recepționarea serviciilor de radio și televiziune digitale de către telespectatorii sau și ascultătorii autorizați prin intermediul decodoarelor gestionate de operatorii de servicii și să respecte dreptul concurenței al Uniunii;

— să păstreze conturi financiare separate privind activitatea lor de furnizori de servicii de acces condiționat.

(b) atunci când acordă licențe producătorilor de echipamente pentru consumatori, titularii de drepturi de proprietate industrială pentru produsele și sistemele de acces condiționat trebuie să se asigure că acționează în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii. Luând în considerare factorii tehnici și comerciali, acordarea licențelor de către titularii de drepturi nu trebuie să fie condiționată de interzicerea, împiedicarea sau descurajarea includerii în același produs:

— a unei interfețe comune care să permită conectarea cu mai multe alte sisteme de acces sau

— a unor mijloace specifice altui sistem de acces, sub rezerva respectării de către titularul licenței a unor condiții adecvate și rezonabile care să asigure, în ceea ce îl privește, siguranța tranzacțiilor operatorilor de acces condiționat.

Partea II

Alte infrastructuri cărora li se pot aplica condiții în temeiul articolului 61 alineatul (2) litera (d)

(a) Accesul la API;

(b) Accesul la EPG.

▼B

ANEXA III

CRITERIILE DE STABILIRE A TARIFELOR DE TERMINARE A APELURILOR DE VOCE LA NIVEL ANGRO

Principiile, criteriile și parametrii pentru stabilirea tarifelor de terminare a apelurilor de voce la nivel angro pe pieţele de telefonie fixă și mobilă, menţionate la articolul 75 alineatul (1):

(a) tarifele se bazează pe recuperarea costurilor suportate de un operator eficient; evaluarea costurilor eficiente se bazează pe valorile costurilor curente; metodologia costului pentru calcularea costurilor eficiente se bazează pe o abordare de modelare ascendentă care utilizează costurile legate de trafic incrementale pe termen lung aferente furnizării către terţi a serviciului de terminare a apelurilor de voce la nivel angro;

(b) costurile incrementale relevante aferente unui serviciu de terminare a apelurilor de voce la nivel angro se stabilesc ca fiind diferenţa dintre costurile totale pe termen lung ale unui operator care furnizează gama sa completă de servicii și costurile totale pe termen lung ale operatorului respectiv când acesta nu furnizează terţilor un serviciu de terminare a apelurilor de voce la nivel angro;

(c) suplimentul relevant pentru terminarea apelurilor include numai acele costuri legate de trafic care ar fi evitate în absenţa furnizării unui serviciu de terminare a apelurilor de voce la nivel angro;

(d) costurile legate de capacitatea de reţea suplimentară se includ numai în măsura în care rezultă din necesitatea de a spori capacitatea de a permite asigurarea unui trafic suplimentar pentru terminarea apelurilor de voce la nivel angro;

(e) taxele de utilizare a spectrului de frecvenţe radio sunt excluse din suplimentul pentru terminarea apelurilor mobile;

(f) se includ numai acele costuri comerciale la nivel angro legate în mod direct de furnizarea către terţi a serviciului de terminare a apelurilor de voce la nivel angro;

(g) se consideră că toţi operatorii de reţele fixe, indiferent de dimensiunea lor, oferă servicii de terminare a apelurilor de voce la aceleași costuri unitare ca și operatorul eficient;

(h) în cazul operatorilor de reţele mobile, nivelul minim de eficienţă se stabilește la o cotă de piaţă de cel puțin 20 %;

(i) abordarea relevantă cu privire la amortizarea activelor este amortizarea economică; și

(j) alegerea tehnologiei în ceea ce privește reţelele care fac obiectul modelării are o dimensiune prospectivă, bazată pe o reţea a cărei parte centrală utilizează protocolul internet (IP core network), și ţine seama de diversele tehnologii susceptibile a fi utilizate pe perioada de valabilitate a tarifului maxim; în cazul reţelelor fixe, apelurile se consideră a fi efectuate exclusiv prin comutarea pachetelor.

▼B

ANEXA IV

CRITERII DE EVALUARE A OFERTELOR DE COINVESTIȚII

La evaluarea unei oferte de coinvestiție în temeiul articolului 76 alineatul (1), autoritatea națională de reglementare verifică dacă au fost îndeplinite cel puțin criteriile următoare: Autoritățile naționale de reglementare pot lua în considerare criterii suplimentare în măsura în care sunt necesare pentru a se asigura accesibilitatea potențialilor investitori la coinvestiții, având în vedere condițiile locale specifice și structura pieței:

(a) Oferta de coinvestiție este deschisă în mod nediscriminatoriu oricărei întreprinderi pe durata de viață a rețelei construite în cadrul unei oferte de coinvestiție. Întreprinderea desemnată ca având o putere semnificativă pe piață poate include în ofertă condiții rezonabile în ceea ce privește capacitatea financiară pe care trebuie să o aibă o întreprindere, astfel încât, de exemplu, potențialii coinvestitori să trebuiască să își demonstreze capacitatea de a efectua plățile eșalonate pe baza cărora este planificată instalarea, acceptarea unui plan strategic pe baza căruia sunt întocmite planurile de instalare pe termen mediu etc.

(b) Oferta de coinvestiție este transparentă:

— oferta este disponibilă și ușor de identificat pe site-ul internet al întreprinderii desemnate ca având o putere semnificativă pe piață;

— termenii detaliați completi, inclusiv forma juridică a acordului de coinvestiție și, dacă este cazul, scrisoarea de intenție privind normele principale de guvernanță ale vehiculului de coinvestiții, trebuie puși la dispoziția oricărui potențial ofertant care și-a exprimat interesul, fără întârzieri nejustificate; și

— procesul, precum foaia de parcurs pentru elaborarea și dezvoltarea proiectului de coinvestiție, se stabilește în avans, este clar explicat în scris oricărui potențial coinvestitor și toate obiectivele de etapă sunt comunicate în mod clar tuturor întreprinderilor, fără discriminare.

(c) Oferta de coinvestiție include termeni pentru potențialii coinvestitori care, într-o perspectivă îndelungată, să favorizeze concurența durabilă, în special:

— tuturor întreprinderilor li se oferă condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii de participare la acordul de coinvestiție în raport cu momentul din care participă la acesta, inclusiv în ceea ce privește contraprestația financiară impusă pentru dobândirea anumitor drepturi, în ceea ce privește protecția acordată coinvestitorilor prin drepturile respective, atât în etapa de construcție, cât și în cea de exploatare, de exemplu prin acordarea unor drepturi de utilizare irevocabile (*„indefeasible rights of use”* – IRU) pe durata de viață preconizată a rețelei care a făcut obiectul coinvestiției, și în ceea ce privește condițiile de participare și de potențială încetare a acordului de coinvestiție. În acest context, prin „termeni nediscriminatorii” nu se înțelege faptul că tuturor potențialilor coinvestitori li se oferă exact aceiași termeni, inclusiv termeni financiari, ci că toate variațiile termenilor oferiți se justifică pe baza acelorași criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și previzibile, cum ar fi numărul liniilor pentru utilizatori finali pentru care s-au asumat angajamente;

— oferta permite flexibilitate în ceea ce privește valoarea și calendarul angajamentului asumat de fiecare coinvestitor, de exemplu prin intermediul unui procent convenit, care să poate fi majorat, din totalul liniilor pentru utilizatorii finali într-o anumită zonă, în privința căruia coinvestitorii au posibilitatea de a se angaja treptat, și care se stabilește la un nivel unitar care să le permită coinvestitorilor mai mici cu resurse limitate să participe la coinvestiție la o scară minimă rezonabilă și să își majoreze treptat participarea, asigurând, în același timp, niveluri adecvate ale angajamentului inițial. Determinarea contraprestației financiare care este necesar a fi furnizată de către fiecare coinvestitor trebuie să reflecte faptul că investitorii din perioadele de început ale coinvestiției acceptă riscuri mai mari și participă cu capital mai devreme.

▼B

— în ceea ce privește angajamentele asumate în etape ulterioare și noii coinvestitori care participă la coinvestiție după începerea proiectului, se consideră justificat să se impună o primă care să fie majorată cu timpul, pentru a reflecta diminuarea riscurilor și pentru a contracara orice stimulent de a reține capital în primele etape;

— acordul de coinvestiție permite atribuirea drepturilor dobândite de către coinvestitori altor coinvestitori sau unor terți care doresc să participe la acordul de coinvestiție, sub rezerva obligației ca întreprinderea către care se efectuează transferul să îndeplinească toate obligațiile inițiale pe care le avea cedentul în temeiul acordului de coinvestiție;

— coinvestitorii trebuie să își acorde drepturi reciproce, conform unor condiții echitabile și rezonabile, în ceea ce privește accesul la infrastructura care a făcut obiectul coinvestiției, în vederea furnizării de servicii în aval, inclusiv utilizatorilor finali, în conformitate cu condiții transparente care trebuie să fie transparente în oferta de coinvestiții și în acordul încheiat ulterior, în special atunci când coinvestitorii sunt responsabili în mod individual și separat de instalarea anumitor părți ale rețelei. Atunci când se constituie un vehicul de coinvestiție, acesta trebuie să acorde acces la rețea tuturor coinvestitorilor, direct sau indirect, pe bază de echivalență a contribuțiilor și conform unor condiții echitabile și rezonabile, inclusiv unor condiții financiare care să reflecte diferitele niveluri de risc acceptate de către fiecare coinvestitor.

(d) Oferta de coinvestiții asigură o investiție durabilă, susceptibilă să răspundă nevoilor viitoare, prin instalarea de noi elemente de rețea care să contribuie în mod semnificativ la instalarea rețelelor de foarte mare capacitate.

▼B

ANEXA V

SETUL MINIM DE SERVICII PE CARE SERVICIUL ADECVAT DE ACCES LA INTERNET DE BANDĂ LARGĂ ARE CAPACITATEA DE A LE SUSȚINE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 84 ALINEATUL (3)

1. E-mail
2. motoare de căutare care să permită să se caute și să se găsească toate tipurile de informații
3. instrumente online de educație și de formare profesională de bază
4. ziare sau știri online
5. cumpărarea sau comandarea de bunuri sau servicii online
6. căutarea unui loc de muncă și instrumente de căutare a unui loc de muncă
7. interacțiuni profesionale prin intermediul unor rețele în acest sens
8. servicii bancare prin internet
9. utilizarea de servicii de e-Guvernare
10. mijloace de comunicare socială și servicii de mesagerie instantanee
11. apeluri și apeluri video (calitate standard)

▼B

ANEXA VI

DESCRIEREA FACILITĂȚILOR ȘI A SERVICIILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 88 (CONTROLUL CHELTUIELILOR), LA ARTICOLUL 115 (FACILITĂȚI SUPLIMENTARE) ȘI LA ARTICOLUL 106 (TRECEREA DE LA UN FURNIZOR LA ALTUL ȘI PORTAREA NUMERELOR)

Partea A

Servicii și facilități menționate la articolele 88 și 115

Atunci când se aplică în temeiul articolului 88, partea A se aplică consumatorilor și altor categorii de utilizatori finali dacă statele membre au extins beneficiarii articolului 88 alineatul (2).

Atunci când se aplică în temeiul articolului 115, partea A se aplică categoriilor de utilizatori finali determinate de către statele membre, cu excepția punctelor (c), (d) și (g), care se aplică numai consumatorilor.

(a) Facturarea detaliată

Statele membre se asigură că autoritățile competente în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare, sub rezerva cerințelor dreptului privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, pot stabili nivelul de bază al facturilor detaliate pe care furnizorii le oferă utilizatorilor finali gratuit pentru a le permite:

(i) să verifice și să controleze cheltuielile aferente utilizării serviciilor de acces la internet sau a serviciilor de comunicații de voce, ori a serviciilor de comunicații interpersonale bazate pe numere în cazul articolului 115; și

(ii) să monitorizeze corect utilizarea lor și cheltuielile aferente și să exercite un anumit control asupra facturilor lor.

Dacă este cazul, se poate oferi utilizatorilor finali o prezentare mai detaliată, la un tarif acceptabil sau în mod gratuit.

Astfel de facturi detaliate includ o mențiune explicită a identității furnizorului și a duratei serviciilor facturate de orice numere premium, cu excepția cazului în care utilizatorul final a solicitat ca informațiile respective să nu fie menționate.

Nu este necesar ca apelurile gratuite pentru utilizatorul final apelant, inclusiv apelurile la liniile de asistență, să figureze pe factura detaliată a utilizatorului final apelant.

Autoritățile naționale de reglementare pot impune operatorilor să pună la dispoziție gratuit identificarea liniei apelante.

(b) Restricționarea selectivă și gratuită a apelurilor efectuate sau a mesajelor SMS sau MMS premium trimise sau, dacă este fezabil din punct de vedere tehnic, alte tipuri de aplicații similare

Aceasta reprezintă un serviciu care permite utilizatorilor finali, în urma unei cereri în acest sens adresate furnizorilor de servicii de comunicații de voce sau servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere în cazul articolului 115, să restricționeze în mod gratuit apelurile efectuate sau mesajele SMS sau MMS premium trimise sau alte tipuri de aplicații similare de sau către anumite categorii de numere.

▼B

(c) Sistemele de plată în avans

Statele membre se asigură că autoritățile competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare pot solicita furnizorilor să ofere consumatorilor accesul la rețeaua publică de comunicații electronice și folosirea serviciilor de comunicații de voce sau a serviciilor de acces la internet sau a serviciilor de comunicații interpersonale bazate pe numere în cazul articolului 115 printr-un sistem de plată în avans.

(d) Plata în rate a taxelor de conectare

Statele membre se asigură că autoritățile competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare pot impune furnizorilor să permită consumatorilor să plătească în rate pentru conexiunea la rețeaua publică de comunicații electronice.

(e) Neplata facturilor

Statele membre autorizează adoptarea anumitor măsuri, care trebuie să fie proporționale, nediscriminatorii și accesibile publicului, pentru a reglementa situația neplății facturilor emise de furnizori. Măsurile respective garantează primirea de către utilizatorul final a unui preaviz corespunzător care să îl avertizeze de orice întrerupere sau deconectare a serviciului din cauza neplății. Cu excepția cazurilor de fraudă, de întârziere a plății sau de neplată repetată, măsurile respective trebuie să asigure, în măsura posibilităților tehnice, limitarea întreruperii serviciului la serviciul în cauză. Deconectarea pentru neplata facturilor are loc numai după ce utilizatorul final a fost avertizat în mod corespunzător. Înainte de întreruperea completă a serviciului, statele membre pot permite furnizarea provizorie de servicii limitate, în cadrul cărora sunt autorizate doar apelurile care nu implică taxarea utilizatorului final (de exemplu apelurile la numărul european unic de urgență „112”) și un nivel minim al serviciilor de acces la internet, definite de statele membre în funcție de condițiile naționale.

(f) Consiliere privind tarifele

Aceasta se referă la facilitatea prin care utilizatorii finali pot solicita furnizorului să ofere informații cu privire la tarifele alternative mai ieftine, dacă există.

(g) Controlul costurilor

Acesta se referă la facilitatea prin care furnizorii oferă alte mijloace, dacă sunt considerate ca fiind adecvate de autoritățile competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare, pentru a controla costurile serviciilor de comunicații de voce sau de acces la internet sau ale serviciilor de comunicații interpersonale bazate pe numere în cazul articolului 115, inclusiv alertele gratuite adresate consumatorilor în cazul unor tipare de consum anormale sau excesive.

(h) Facilitatea de a dezactiva facturarea de către terți

Aceasta se referă la facilitatea oferită utilizatorilor finali de a dezactiva capacitatea furnizorilor de servicii terți de a folosi factura unui furnizor de servicii de acces la internet sau a unui furnizor de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului pentru a-și factura produsele sau serviciile.

Partea B

Facilitățile menționate la articolul 115

(a) Identificarea liniei apelante

Se referă la faptul că numărul părții apelante este prezentat părții apelate înainte de conectarea apelului.

▼B

Această facilitate este furnizată în conformitate cu dreptul aplicabil privind protecția datelor personale și a confidențialității, în special Directiva 2002/58/CE.

În măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, operatorii furnizează date și semnale pentru a facilita identificarea liniei apelante și formarea numărului de telefon în ton peste frontierele statelor membre.

(b) Redirecționarea e-mailurilor sau accesul la e-mailuri după rezilierea contractului cu un furnizor de servicii de acces la internet.

Această facilitate permite utilizatorilor finali care reziliază contractul cu un furnizor de servicii de acces la internet, la cerere și în mod gratuit, fie să își acceseze e-mailurile primite la adresa(adresele) de e-mail bazată(e) pe denumirea comercială sau marca comercială a fostului lor furnizor, pe o perioadă pe care autoritatea națională de reglementare o consideră necesară și proporțională, fie să transfere e-mailurile trimise către adresa(adresele) respectivă(e) pe perioada respectivă la o adresă de e-mail nouă, indicată de utilizatorul final.

Partea C

Punerea în aplicare a dispozițiilor privind portarea numerelor menționată la articolul 106

Cerința ca toți utilizatorii finali cărora le-au fost alocate numere din planul național de numerotație care solicită acest lucru să își poată păstra numerele indiferent de întreprinderea care furnizează serviciul se aplică:

(a) în cazul numerelor geografice, la un punct determinat; și

(b) în cazul numerelor nongeografice, în orice locație.

Prezenta parte nu se aplică portării numerelor între rețelele care furnizează servicii la punct fix și rețelele mobile.

▼B

ANEXA VII

CALCULUL COSTULUI NET, DACĂ EXISTĂ, AL OBLIGAȚIILOR DE SERVICIU UNIVERSAL ȘI STABILIREA UNUI MECANISM DE COMPENSARE SAU DE REPARTIZARE A COSTURILOR ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLELE 89 ȘI 90

Partea A

Calculul costului net

Obligațiile de serviciu universal reprezintă acele obligații pe care un stat membru le-a impus unei întreprinderi pentru furnizarea serviciului universal, astfel cum este prevăzut la articolele 84-87.

Autoritățile naționale de reglementare iau în considerare toate mijloacele prin care să se ofere stimulente adecvate pentru ca operatorii (desemnați sau nu) să îndeplinească obligații de serviciu universal într-un mod rentabil. Costul net al obligațiilor de serviciu universal se calculează ca diferență dintre costul net suportat de o întreprindere atunci când aceasta îndeplinește obligații de serviciu universal și atunci când nu îndeplinește obligații de serviciu universal. Trebuie să se acorde atenția cuvenită evaluării corecte a costurilor pe care o întreprindere le-ar fi putut evita dacă nu ar fi avut obligațiile de serviciu universal. Calculul costului net evaluează beneficiile, inclusiv cele intangibile, ale furnizorului unui serviciu universal.

Calculul se bazează pe costurile care pot fi atribuite:

(i) elementelor serviciilor identificate care nu pot fi furnizate decât în pierdere sau furnizate în condiții de costuri care se situează în afara standardelor comerciale normale.

Această categorie poate include elementele de servicii precum accesul la serviciile telefonice de urgență, furnizarea anumitor telefoane publice cu plată, furnizarea anumitor servicii sau echipamente pentru utilizatorii finali cu dizabilități etc.

(ii) anumitor utilizatori finali sau grupuri de utilizatori finali cărora, luând în considerare costul de furnizare a rețelei și a serviciului specificat, venitul obținut și orice echilibrare geografică a prețurilor impusă de statul membru, nu le pot fi furnizate servicii decât în pierdere sau la costuri care se situează în afara standardelor comerciale normale.

Această categorie cuprinde utilizatorii finali sau grupurile de utilizatori finali cărora nu le-ar fi furnizate servicii de către un furnizor comercial dacă acesta nu ar avea o obligație de serviciu universal.

Calculul costului net al anumitor aspecte ale obligațiilor de serviciu universal se efectuează separat, pentru a evita dubla contabilizare a eventualelor beneficii directe sau indirecte și a costurilor. Costul net total al obligațiilor de serviciu universal pentru o întreprindere corespunde sumei costurilor nete aferente fiecărei componente a obligațiilor de serviciu universal, luând în considerare orice beneficiu intangibil. Autoritatea națională de reglementare are responsabilitatea de a verifica acest cost net.

▼B

Partea B

Compensarea costurilor nete ale obligațiilor de serviciu universal

Recuperarea sau finanţarea costurilor nete ale obligaţiilor de serviciu universal poate impune să se acorde o compensaţie întreprinderilor cărora le revin obligaţii de serviciu universal pentru serviciile furnizate în condiţii necomerciale. Întrucât această compensaţie implică transferuri financiare, statele membre trebuie să garanteze că acestea sunt efectuate în mod obiectiv, transparent, nediscriminatoriu și proporţionat. Aceasta înseamnă că transferurile trebuie să determine cea mai mică denaturare posibilă a concurenţei și a cererii utilizatorilor.

În conformitate cu articolul 90 alineatul (3), un mecanism de repartizare bazat pe un fond ar trebui să utilizeze un mecanism transparent și neutru pentru colectarea contribuţiilor, care să evite pericolul dublei impuneri a intrărilor și ieșirilor din întreprinderi.

Organismul independent care administrează fondul este responsabil cu colectarea contribuţiilor de la întreprinderile care sunt considerate a avea obligaţia să contribuie la costul net al obligaţiilor de serviciu universal în statele membre și supraveghează transferul sumelor datorate sau achitarea taxelor administrative către întreprinderile îndreptăţite să primească plăți din fond.

▼B

ANEXA VIII

CERINȚELE DE INFORMARE CARE TREBUIE ÎNDEPLINITE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 102 (CERINȚE DE INFORMARE APLICABILE CONTRACTELOR)

A. cerințe de informare pentru furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, altele decât serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive

Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, altele decât serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive, pun la dispoziție următoarele informații:

1. în cadrul caracteristicilor principale ale fiecărui serviciu furnizat, eventualele niveluri minime de calitate a serviciului, în măsura în care acestea sunt oferite, și, pentru alte servicii decât serviciile de acces la internet, parametrii de calitate specifici asigurați.

   În cazul în care nu se oferă niveluri minime de calitate a serviciului, se face o declarație în acest sens.

2. în cadrul informațiilor privind prețul, dacă și în măsura în care este cazul, prețurile pentru activarea serviciului de comunicații electronice și, respectiv, pentru orice taxe recurente sau aferente consumului,

3. în cadrul informațiilor privind durata contractului și condițiile de reînnoire și încetare a contractului, inclusiv eventualele taxe de încetare a contractului, în măsura în care astfel de condiții se aplică:

   (i) orice utilizare sau durată minimă necesară pentru a beneficia de termenii promoționali;

   (ii) orice taxe legate de trecerea de la un furnizor la altul și mecanismele de despăgubire și rambursare pentru întârziere sau abuz în legătură cu schimbarea furnizorului, precum și informații despre procedurile respective;

   (iii) informații privind dreptul consumatorilor care utilizează servicii preplătite să li se ramburseze, la cerere, orice credit restant în caz de trecere de la un furnizor la altul, astfel cum se prevede la articolul 106 alineatul (6);

   (iv) orice tarife datorate în cazul rezilierii anticipate a contractului, inclusiv informații privind deblocarea echipamentelor terminale și orice recuperare a costurilor în ceea ce privește echipamentul terminal;

4. orice mecanisme de despăgubire și rambursare, inclusiv, după caz, trimiteri explicite la drepturile consumatorilor, care se aplică în cazul în care nu sunt respectate nivelurile de calitate a serviciului prevăzute în contract sau în cazul în care furnizorul nu reacționează corespunzător la un incident de securitate, o amenințare sau o vulnerabilitate;

5. tipul de măsură care ar putea fi luată de către furnizor ca răspuns la incidentele sau amenințările în materie de securitate sau la vulnerabilități.

B. cerințe de informare pentru furnizorii de servicii de acces la internet și de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului

I. Pe lângă cerințele prevăzute în partea A, furnizorii de servicii de acces la internet și de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului furnizează următoarele informații:

▼B

1. în cadrul caracteristicilor principale ale fiecărui serviciu furnizat:

   (i) eventualele niveluri minime de calitate a serviciului, în măsura în care acestea sunt oferite, și ținând seama în mod deosebit de orientările OAREC adoptate în conformitate cu articolul 104 alineatul (2) în ceea ce privește:

   — pentru serviciile de acces la internet: cel puțin întârzierea de transfer al pachetelor de date, variația întârzierii de transfer al pachetelor de date, pierderea pachetelor de date,

   — pentru serviciile de comunicații interpersonale destinate publicului care exercită controlul asupra cel puțin a unor elemente ale rețelei sau au un acord privind nivelul serviciilor în acest sens cu întreprinderile care furnizează acces la rețea: cel puțin timpul necesar pentru conectarea inițială, probabilitatea neconectării, întârzieri în semnalizarea apelului în conformitate cu anexa X și

   (ii) fără a aduce atingere dreptului utilizatorilor finali de a folosi echipamente terminale la alegere, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/2120, orice condiții, inclusiv taxe, impuse de furnizor privind utilizarea echipamentului terminal furnizat;

2. în cadrul informațiilor privind prețul, dacă și în măsura în care este cazul, prețurile pentru activarea serviciului de comunicații electronice și, respectiv, pentru orice taxe recurente sau aferente consumului:

   (i) detalii privind planurile tarifare specifice sau planurile prevăzute în contract și, pentru fiecare astfel de plan tarifar, tipurile de servicii oferite, inclusiv, după caz, volumele de comunicații (MB, minute, mesaje) incluse pe perioadă de facturare și prețul pentru unitățile de comunicare suplimentare;

   (ii) în cazul unor planuri tarifare sau al unor planuri cu un volum de comunicații prestabilit, posibilitatea pentru consumatori de a reporta orice volum neutilizat din perioada de facturare precedentă la următoarea perioadă de facturare, în cazul în care această opțiune este inclusă în contract;

   (iii) facilități pentru a garanta transparența facturării și pentru a monitoriza nivelul consumului;

   (iv) informații tarifare cu privire la orice numere sau servicii care fac obiectul unor condiții tarifare speciale; în ceea ce privește categoriile individuale de servicii, autoritățile competente în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare pot solicita în plus ca aceste informații să fie furnizate imediat înaintea conectării apelului sau înaintea conectării la furnizorul serviciului;

   (v) în cazul pachetelor de servicii și al pachetelor care includ atât servicii, cât și echipamente terminale, prețul fiecărui element al pachetului, în măsura în care acestea sunt comercializate și separat;

   (vi) detalii și condiții, inclusiv taxe, pentru orice serviciu postvânzare, servicii de asistență tehnică și asistență pentru clienți; și

   (vii) mijloacele prin care se pot obține informații actualizate privind toate tarifele și taxele de întreținere aplicabile;

▼B

3. în cadrul informațiilor privind durata contractului pentru pachetele de servicii și condițiile de reînnoire și încetare a contractului, după caz, condițiile de încetare a pachetului sau a elementelor acestuia;

4. fără a aduce atingere articolului 13 din Regulamentul (UE) 2016/679, informații care precizează ce date cu caracter personal sunt furnizate înainte de prestarea serviciului sau colectate în contextul furnizării serviciului;

5. detalii privind produsele și serviciile concepute pentru utilizatorii finali cu dizabilități și precizarea modalității de obținere a unor informații actualizate cu privire la acestea;

6. mijloacele de inițiere a procedurilor de soluționare a litigiilor, inclusiv a litigiilor naționale și transfrontaliere, în conformitate cu articolul 25;

II. Pe lângă cerințele prevăzute în partea A și la punctul I, furnizorii de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului bazate pe numere furnizează următoarele informații:

1. orice limitări privind accesul la serviciile de urgență sau la informația de localizare a apelantului din motive de nefezabilitate din punct de vedere tehnic, în măsura în care serviciile respective permit utilizatorilor finali să efectueze apeluri către un număr din cadrul unui plan de numerotație național sau internațional;

2. dreptul utilizatorului final a decide dacă dorește înscrierea datelor sale cu caracter personal într-o listă a abonaților telefonici și tipurile de date vizate în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2002/58/CE.

III. În plus față de cerințele prevăzute în partea A și la punctul I, furnizorii de servicii de acces la internet furnizează, de asemenea, informațiile necesare în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/2120.

▼B

ANEXA IX

INFORMAȚIILE CARE TREBUIE PUBLICATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 103 (TRANSPARENȚA ȘI PUBLICAREA INFORMAȚIILOR)

Autoritatea competentă în coordonare, după caz, cu autoritatea națională de reglementare are responsabilitatea de a se asigura că informațiile prevăzute în prezenta anexă se publică în conformitate cu articolul 103. Autoritatea competentă, în coordonare, după caz, cu autoritatea națională de reglementare stabilește care informații prezintă relevanță în vederea publicării de către furnizorii de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului, și care informații se publică chiar de către autoritatea competentă în coordonare, după caz, cu autoritatea națională de reglementare, pentru ca toți utilizatorii finali să poată alege în deplină cunoștință de cauză. În cazul în care se consideră adecvat, înainte de a impune o obligație, autoritățile competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare, pot promova măsuri de autoreglementare sau de coreglementare.

1. Datele de contact ale întreprinderii

2. Descrierea serviciilor oferite

2.1. Domeniul de aplicare a serviciilor oferite și principalele caracteristici ale fiecărui serviciu furnizat, inclusiv eventualele niveluri minime de calitate a serviciilor, în cazul în care acestea sunt oferite, și orice restricții impuse de furnizor cu privire la utilizarea echipamentului terminal furnizat.

2.2. Tarifele serviciilor oferite, inclusiv informații privind volumele de comunicații (cum ar fi restricțiile privind utilizarea datelor, numărul de minute de voce, numărul de mesaje) ale planurilor tarifare specifice și tarifele aplicabile pentru unitățile de comunicații suplimentare, numerele sau serviciile care fac obiectul unor condiții tarifare speciale, tarifele pentru acces și întreținere, toate tipurile de tarife pentru utilizare, sistemele de tarifare speciale și cele ce vizează o anumită categorie de utilizatori și orice alte taxe suplimentare, precum și costurile privind echipamentul terminal.

2.3. Serviciile postvânzare, de întreținere și de asistență pentru clienți oferite și datele de contact aferente acestora.

2.4. Condițiile contractuale standard, inclusiv durata contractului, taxele datorate ca urmare a rezilierii anticipate a contractului, drepturile legate de încetarea ofertelor propuse în cadrul unui pachet sau a unor elemente ale acestora și procedurile și tarifele directe legate de portarea numerelor și a altor identificatori, dacă sunt relevante.

2.5. În cazul în care întreprinderea este furnizor de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, informații privind accesul la serviciile de urgență și localizarea apelantului, sau orice limitare cu privire la cea din urmă. În cazul în care întreprinderea este furnizor de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, informații în ce măsură poate fi permis accesul la serviciile de urgență.

2.6. Detalii privind produsele și serviciile, inclusiv orice funcții, practici, politici și proceduri, precum și modificări ale funcționării serviciului destinate în mod specific utilizatorilor finali cu dizabilități, în conformitate cu dreptul Uniunii care armonizează cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor.

3. Mecanismele de soluționare a litigiilor, inclusiv cele instituite de întreprindere.

▼B

ANEXA X

PARAMETRI PRIVIND CALITATEA SERVICIULUI

Parametrii, definiţiile şi metodele de măsurare privind calitatea serviciului menţionate la articolul 104

Pentru furnizorii de acces la o reţea publică de comunicaţii electronice

PARAMETRU (Nota 1)	DEFINIŢIE	METODĂ DE MĂSURARE
Timpul de furnizare pentru conectarea iniţială	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Rata defecţiunilor pe linie de acces	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Timpul de reparare a defecţiunii	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Pentru furnizorii de servicii de comunicaţii interpersonale destinate publicului care exercită controlul asupra cel puţin a unor elemente ale reţelei sau au un acord privind nivelul serviciilor în acest sens cu întreprinderile care furnizează acces la reţea

PARAMETRU (Nota 2)	DEFINIŢIE	METODĂ DE MĂSURARE
Timpul necesar pentru conectarea apelului	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Reclamaţii privind facturarea	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Calitatea conexiunii de voce	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Rata apelurilor întrerupte	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Proporţia apelurilor eşuate (Nota 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Probabilitatea unei defecţiuni		
Întârzieri în semnalizarea apelului		

Numărul versiunii ETSI EG 202 057-1 este 1.3.1 (iulie 2008)

Pentru furnizorii de servicii de acces la internet

PARAMETRU	DEFINIŢIE	METODĂ DE MĂSURARE
Întârzierea de transfer al pachetelor de date (întârzierea datelor)	ITU-T Y.2617	ITU-T Y.2617
Variaţia întârzierii de transfer a pachetelor de date	ITU-T Y.2617	ITU-T Y.2617
Pierderea pachetelor de date	ITU-T Y.2617	ITU-T Y.2617

▼B

Nota 1

Parametrii permit analizarea rezultatelor la nivel regional [şi anume cel puţin la nivelul 2 din Nomenclatorul unităţilor teritoriale de statistică (NUTS) stabilit de Eurostat].

Nota 2

Statele membre pot decide să nu solicite păstrarea de informaţii actualizate privind rezultatele acestor doi parametri dacă există dovezi că rezultatele din aceste două domenii sunt satisfăcătoare.

▼B

ANEXA XI

INTEROPERABILITATEA ECHIPAMENTELOR RADIO AUTO ȘI A ECHIPAMENTELOR DE TELEVIZIUNE DIGITALĂ PENTRU CONSUMATORI MENȚIONATE LA ARTICOLUL 113

1. Algoritmul comun de codare și recepția liberă

Toate echipamentele destinate consumatorilor pentru recepționarea semnalelor de televiziune digitală (și anume difuzarea prin transmisie terestră, prin cablu sau prin satelit), care sunt vândute, închiriate sau puse la dispoziție în oricare alt mod în Uniune și care pot decoda semnalele de televiziune digitală trebuie să poată permite:

(a) decodarea acestor semnale conform unui algoritm comun european de codare, administrat de o organizație europeană de standardizare recunoscută (în prezent ETSI);

(b) afișarea semnalelor care au fost transmise liber, cu condiția ca, în cazul în care acest echipament este închiriat, cel căruia i-a fost închiriat echipamentul să respecte contractul de închiriere aplicabil.

2. Interoperabilitatea televizoarelor digitale

Orice televizor digital cu un ecran integral cu o diagonală vizibilă mai mare de 30 cm care este introdus pe piață pentru a fi vândut sau închiriat în Uniune trebuie să aibă cel puțin o interfață socket deschisă („open interface socket”) (standardizată de o organizație europeană de standardizare recunoscută sau conformă unui standard adoptat de o asemenea organizație sau conformă unei specificații acceptate de întreg sectorul industrial în cauză), care să permită o conectare simplă a echipamentelor periferice și care să poată permite transferul tuturor elementelor relevante ale unui semnal de televiziune digitală, inclusiv informațiile legate de serviciile interactive și cu acces condiționat.

▼C2

3. Interoperabilitatea echipamentelor radio auto

Orice echipament radio auto integrat într-un autoturism nou din categoria M care este introdus pe piață pentru a fi vândut sau închiriat în Uniune începând cu 21 decembrie 2020 conține un receptor care are capacitatea de recepționare și reproducere cel puțin a serviciilor radio furnizate prin intermediul radiodifuziunii digitale terestre. Receptoarele care sunt conforme cu standardele armonizate ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau cu părți ale acestor standarde se consideră că îndeplinesc cerința menționată cuprinsă în respectivele standarde sau părți ale acestor standarde.

▼B

ANEXA XII

Partea A

Directivele abrogate cu lista modificărilor succesive ale acestora

(menționate la articolul 125)

Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 108, 24.4.2002, p. 33)	
Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 337, 18.12.2009, p. 37)	Articolul 1
Regulamentul (CE) nr. 544/2009 al Parlamentului European și al Consiliului. (JO L 167, 29.6.2009, p. 12)	Articolul 2
Regulamentul (CE) nr. 717/2007 al Parlamentului European și al Consiliului. (JO L 171, 29.6.2007, p. 32)	Articolul 10
Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 108, 24.4.2002, p. 21)	
Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 337, 18.12.2009, p. 37)	Articolul 3 și anexa
Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 108, 24.4.2002, p. 7)	
Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 337, 18.12.2009, p. 37)	Articolul 2
Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 108, 24.4.2002, p. 51)	
Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 337, 18.12.2009, p. 11)	Articolul 1 și anexa I
Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 310, 26.11.2015, p. 1)	Articolul 8

Partea B

Termene pentru transpunerea în dreptul intern și datele de aplicare

(menționate la articolul 125)

Directiva	Termenul pentru transpunere	Data aplicării
2002/19/CE	24 iulie 2003	25 iulie 2003
2002/20/CE	24 iulie 2003	25 iulie 2003
2002/21/CE	24 iulie 2003	25 iulie 2003
2002/22/CE	24 iulie 2003	25 iulie 2003

▼B

ANEXA XIII

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2002/21/CE	Directiva 2002/20/CE	Directiva 2002/19/CE	Directiva 2002/22/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatele (1), (2) și (3)				Articolul 1 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 1 alineatul (3a)				Articolul 1 alineatul (4)
Articolul 1 alineatele (4) și (5)				Articolul 1 alineatele (5) și (6)
Articolul 2 litera (a)				Articolul 2 punctul 1
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 2
Articolul 2 litera (b)				Articolul 2 punctul 3
Articolul 2 litera (c)				Articolul 2 punctul 4
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 5
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 6
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 7
Articolul 2 litera (d)				Articolul 2 punctul 8
Articolul 2 litera (da)				Articolul 2 punctul 9
Articolul 2 litera (e)				Articolul 2 punctul 10
Articolul 2 litera (ea)				Articolul 2 punctul 11
Articolul 2 litera (f)				Articolul 2 punctul 12
Articolul 2 litera (g)				—
Articolul 2 litera (h)				Articolul 2 punctul 13
Articolul 2 litera (i)				Articolul 2 punctul 14
Articolul 2 litera (j)				—
Articolul 2 litera (k)				—
Articolul 2 litera (l)				—
Articolul 2 litera (m)				Articolul 2 punctul 15
Articolul 2 litera (n)				Articolul 2 punctul 16
Articolul 2 litera (o)				Articolul 2 punctul 17
Articolul 2 litera (p)				Articolul 2 punctul 18
Articolul 2 litera (q)				Articolul 2 punctul 19
Articolul 2 litera (r)				Articolul 2 punctul 20
Articolul 2 litera (s)				Articolul 2 punctul 31
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 22
Articolul 3 alineatul (1)				Articolul 5 alineatul (1)
—	—	—	—	Articolul 5 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (2)				Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3)				Articolul 6 alineatul (2)

▼B

Directiva 2002/21/CE	Directiva 2002/20/CE	Directiva 2002/19/CE	Directiva 2002/22/CE	Prezenta directivă
Articolul 3 alineatul (3a) primul paragraf				Articolul 8 alineatul (1)
—	—	—	—	Articolul 8 alineatul (2)
—	—	—	—	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3a) al doilea paragraf				Articolul 7 alineatele (2) și (3)
Articolul 3 alineatul (3a) al treilea paragraf				Articolul 9 alineatele (1) și (3)
—	—	—	—	Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (3b)				Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3c)				Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (4)				Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (5)				Articolul 11
Articolul 3 alineatul (6)				Articolul 5 alineatul (4)
Articolul 4				Articolul 31
Articolul 5				Articolul 20
—	—	—	—	Articolul 22
Articolul 6				Articolul 23
Articolul 7				Articolul 32
Articolul 7a				Articolul 33
—	—	—	—	Articolul 33 alineatul (5) litera (c)
Articolul 8 alineatele (1) și (2)				Articolul 3 alineatele (1) și (2)
Articolul 8 alineatul (5)				Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 8a alineatele (1) și (2)				Articolul 4 alineatele (1) și (2)
—	—	—	—	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 8a alineatul (3)				Articolul 4 alineatul (4)
—	—	—	—	Articolul 29
Articolul 9 alineatele (1) și (2)				Articolul 45 alineatele (1) și (2)
—	—	—	—	Articolul 45 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (3)				Articolul 45 alineatul (4)
Articolul 9 alineatele (4) și (5)				Articolul 45 alineatele (5) și (6)
Articolul 9 alineatele (6) și (7)				—
Articolul 9a				—

▼B

Directiva 2002/21/CE	Directiva 2002/20/CE	Directiva 2002/19/CE	Directiva 2002/22/CE	Prezenta directivă
Articolul 9b alineatele (1) și (2)				Articolul 51 alineatele (1) și (2)
Articolul 9b alineatul (3)				Articolul 51 alineatul (4)
—	—	—	—	Articolul 51 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (1)				Articolul 95 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)				Articolul 95 alineatul (3)
—	—	—	—	Articolul 95 alineatul (2)
—	—	—	—	Articolul 95 alineatul (4)
—	—	—	—	Articolul 95 alineatul (5)
—	—	—	—	Articolul 95 alineatul (6)
Articolul 10 alineatul (3)				Articolul 95 alineatul (7)
Articolul 10 alineatul (4)				Articolul 95 alineatul (8)
Articolul 10 alineatul (5)				—
Articolul 11				Articolul 43
Articolul 12 alineatul (1)				Articolul 44 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)				—
Articolul 12 alineatul (3)				Articolul 61 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (4)				—
Articolul 12 alineatul (5)				Articolul 44 alineatul (2)
Articolul 13				Articolul 17
Articolul 13a alineatele (1), (2) și (3)				Articolul 40 alineatele (1) (2) și (3)
Articolul 13a alineatul (4)				—
—				Articolul 40 alineatul (5)
—	—	—	—	Articolul 40 alineatul (4)
Articolul 13b alineatele (1), (2) și (3)				Articolul 41 alineatele (1) (2) și (3)
—	—	—	—	Articolul 41 alineatul (4)

▼B

Directiva 2002/21/CE	Directiva 2002/20/CE	Directiva 2002/19/CE	Directiva 2002/22/CE	Prezenta directivă
Articolul 13a alineatul (4)				Articolul 41 alineatul (7)
—	—	—	—	Articolul 41 alineatul (5)
—	—	—	—	Articolul 41 alineatul (6)
Articolul 14				Articolul 63
Articolul 15 alineatele (1), (2)și (3)				Articolul 64 alineatele (1), (2), (3)
Articolul 15 alineatul (4)	—	—	—	—
—	—	—	—	Articolul 66
Articolul 16				Articolul 67
Articolul 17				Articolul 39
Articolul 18				—
Articolul 19				Articolul 38
Articolul 20				Articolul 26
Articolul 21 alineatul (1)				Articolul 27 alineatul (1)
Articolul 21 alineatul (2) primul și al doilea paragraf				Articolul 27 alineatul (2)
Articolul 21 alineatul (2) al treilea paragraf				Articolul 27 alineatul (3)
Articolul 21 alineatul (2) al patrulea și al cincilea paragraf				Articolul 27 alineatul (4)
—				Articolul 27 alineatul (5)
Articolul 21 alineatul (3)				—
Articolul 21 alineatul (4)				Articolul 27 alineatul (6)
Articolul 21a				Articolul 29
Articolul 22 alineatul (1)				Articolul 118 alineatul (1)
Articolul 22 alineatul (2)				Articolul 118 alineatul (3)
Articolul 22 alineatul (3)				Articolul 118 alineatul (4)
—	—	—	—	Articolul 11 alineatul (2)
—	—	—	—	Articolul 118 alineatul (5)
—	—	—	—	Articolul 117
Articolul 23				Articolul 119

▼B

Directiva 2002/21/CE	Directiva 2002/20/CE	Directiva 2002/19/CE	Directiva 2002/22/CE	Prezenta directivă
Articolul 24				Articolul 120 alineatele (1) și (2)
Articolul 25				Articolul 122 alineatul (1)
Articolul 26				Articolul 125
Articolul 28				Articolul 124
Articolul 29				Articolul 127
Articolul 30				Articolul 128
Anexa II				—
	Articolul 1			Articolul 1 alineatul (1)
	Articolul 2 alineatul (1)			—
	Articolul 2 alineatul (2)			Articolul 2 punctul 22
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 23
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 24
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 25
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 26
	Articolul 3 alineatul (1)			Articolul 12 alineatul (1)
	Articolul 3 alineatul (2) prima teză			Articolul 12 alineatul (2)
	Articolul 3 alineatul (2) a doua, a treia și a patra teză			Articolul 12 alineatul (3)
	Articolul 3 alineatul (3)			Articolul 12 alineatul (4)
—	—	—	—	
	Articolul 4			Articolul 15
	Articolul 5 alineatul (1)			Articolul 46 alineatul (1)
—	—	—	—	Articolul 46 alineatele (2) și (3)
	Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf			Articolul 48 alineatul (1)
	Articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf prima teză			Articolul 48 alineatul (2)
	Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf			Articolul 48 alineatul (5)
	Articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză			Articolul 48 alineatul (3)
—	—	—	—	Articolul 48 alineatul (4)

▼B

Directiva 2002/21/CE	Directiva 2002/20/CE	Directiva 2002/19/CE	Directiva 2002/22/CE	Prezenta directivă
	Articolul 5 alineatul (3)			Articolul 48 alineatul (6)
	Articolul 5 alineatele (4) și (5)			Articolul 93 alineatele (4) și (5)
	Articolul 5 alineatul (6)			Articolul 52
—	—	—	—	Articolul 93
	Articolul 6 alineatele (1), (2), (3) și (4)			Articolul 13
—	—	—	—	Articolul 47
	Articolul 7			—
	—			Articolul 55
	Articolul 8			Articolul 36
	Articolul 9			Articolul 14
	Articolul 10			Articolul 30
—	—	—	—	
	Articolul 11			Articolul 21
	Articolul 12			Articolul 16
	Articolul 13			Articolul 42
—	—	—	—	Articolul 94
	Articolul 14 alineatul (1)			Articolul 18
	Articolul 14 alineatul (2)			Articolul 19
	Articolul 15			Articolul 120 alineatele (3) și (4)
	Articolul 16			—
	Articolul 17			—
	Articolul 18			—
	Articolul 19			—
	Articolul 20			—
	Anexă			Anexa I
		Articolul 1 alineatele (1) și (2)		Articolul 1 alineatele (2) și (3)
		Articolul 2 litera (a)		Articolul 2 punctul 27
		Articolul 2 litera (b)		Articolul 2 punctul 28
		Articolul 2 litera (c)		Articolul 2 punctul 29
		Articolul 2 litera (d)		—
		Articolul 2 litera (e)		Articolul 2 punctul 30
		Articolul 3		Articolul 59

▼B

Directiva 2002/21/CE	Directiva 2002/20/CE	Directiva 2002/19/CE	Directiva 2002/22/CE	Prezenta directivă
		Articolul 4		Articolul 60
		Articolul 5		Articolul 61
		Articolul 6		Articolul 62
				—
		Articolul 8		Articolul 68
		Articolul 9		Articolul 69
		Articolul 10		Articolul 70
		Articolul 11		Articolul 71
—	—	—	—	Articolul 72
		Articolul 12		Articolul 73
		Articolul 13		Articolul 74
—	—	—	—	Articolul 75
—	—	—	—	Articolul 76
		Articolul 13a		Articolul 77
		Articolul 13b		Articolul 78
—	—	—	—	Articolul 80
—	—	—	—	Articolul 81
		Articolul 14		—
		Articolul 15		Articolul 120 alineatul (5)
		Articolul 16 alineatul (1)		—
		Articolul 16 alineatul (2)		Articolul 121 alineatul (4)
		Articolul 17		—
		Articolul 18		—
		Articolul 19		—
		Articolul 20		—
		Anexa I		Anexa II
		Anexa II		—
—	—	—	—	Anexa III
			Articolul 1	Articolul 1 alineatele (4) și (5)
			Articolul 2 litera (a)	—
			Articolul 2 litera (c)	Articolul 2 punctul 32
			Articolul 2 litera (d)	Articolul 2 punctul 33
			Articolul 2 litera (f)	Articolul 2 punctul 34
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 35

▼B

Directiva 2002/21/CE	Directiva 2002/20/CE	Directiva 2002/19/CE	Directiva 2002/22/CE	Prezenta directivă
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 37
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 38
—	—	—	—	Articolul 2 punctul 39
—	—	—	—	Articolul 84
—	—	—	—	Articolul 85
			Articolul 3	Articolul 86 alineatele (1) și (2)
			Articolul 4	—
			Articolul 5	—
			Articolul 6	—
			Articolul 7	—
			Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 86 alineatul (3)
			Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 86 alineatul (4)
			Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 86 alineatul (5)
			Articolul 9	—
—	—	—	—	Articolul 87
			Articolul 10	Articolul 88
			Articolul 11	—
			Articolul 12	Articolul 89
			Articolul 13	Articolul 90
			Articolul 14	Articolul 91
			Articolul 15	Articolul 122 alineatele (2) și (3)
			Articolul 17	—
—	—	—	—	Articolul 99
—	—	—	—	Articolul 101
			Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 102
			Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 105 alineatul (3)
			Articolul 21	Articolul 103
			Articolul 22	Articolul 104
			Articolul 23	Articolul 108
			Articolul 23a	Articolul 111
			Articolul 24	Articolul 113

▼B

Directiva 2002/21/CE	Directiva 2002/20/CE	Directiva 2002/19/CE	Directiva 2002/22/CE	Prezenta directivă
			Articolul 25	Articolul 112
			Articolul 26	Articolul 109
			Articolul 27	—
			Articolul 27a	Articolul 96
			Articolul 28	Articolul 97
			Articolul 29	Articolul 115
			Articolul 30 alineatul (1)	Articolul 106 alineatul (2)
			Articolul 30 alineatul (2)	Articolul 106 alineatul (4)
			Articolul 30 alineatul (3)	Articolul 106 alineatul (4)
			Articolul 30 alineatul (4)	Articolul 106 alineatul (5)
			Articolul 30 alineatul (5)	Articolul 105 alineatul (1)
			Articolul 31	Articolul 114
			Articolul 32	Articolul 92
			Articolul 33	Articolul 24
			Articolul 34	Articolul 25
			Articolul 35	Articolul 116
			Articolul 36	Articolul 121
			Articolul 37	—
			Articolul 38	—
			Articolul 39	—
			Articolul 40	—
			Anexa I	Anexa V
			Anexa II	Anexa VII
			Anexa III	Anexa IX
			Anexa IV	Anexa VI
			Anexa V	—
			Anexa VI	Anexa X
				Anexa IV